

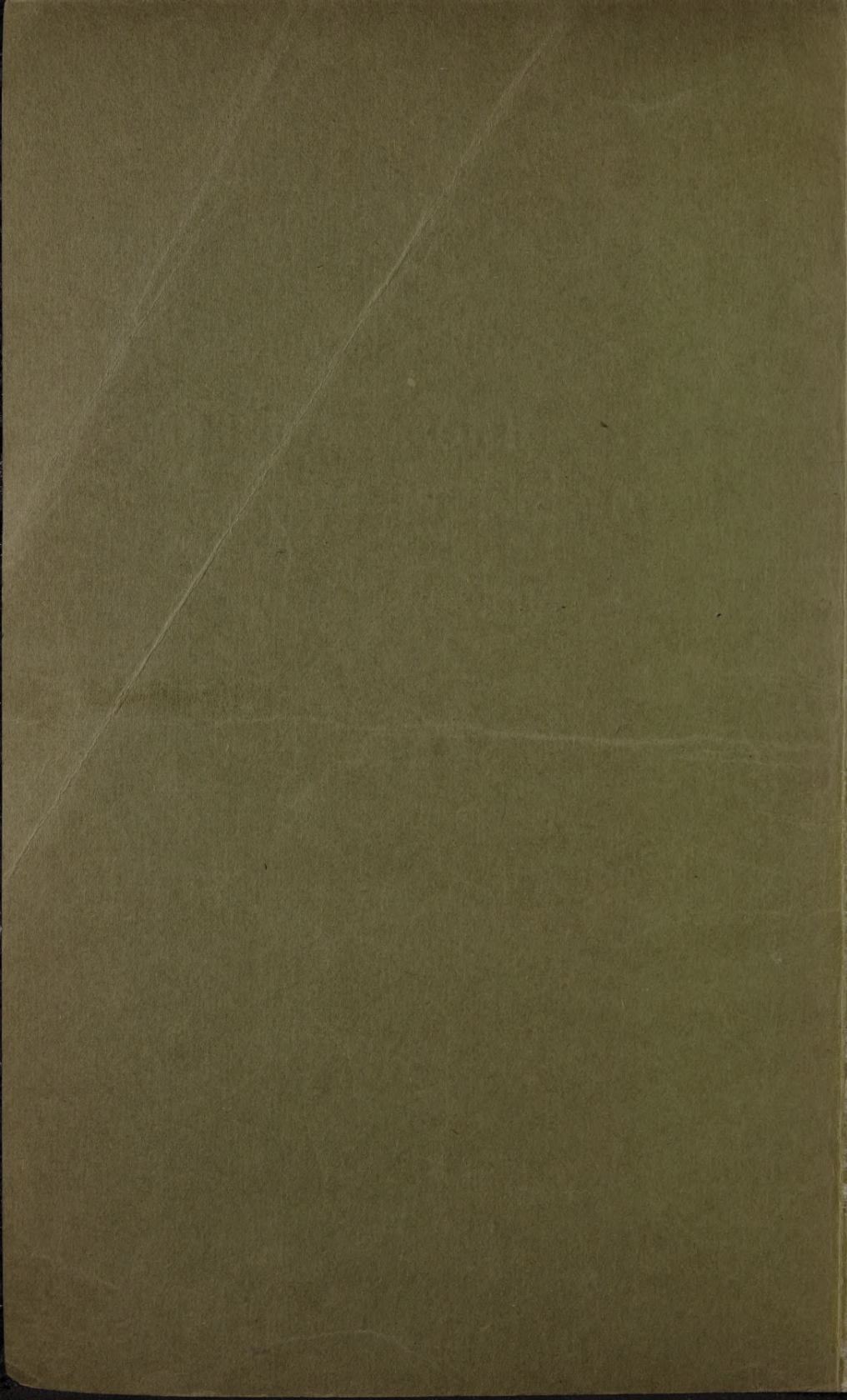
33 m/f
1630

L P
652

Rīgas pilsētas domes
izdotie saistošie noteikumi;
nodokļi un takses

1916.—1925. g.

RĪGĀ, 1925.

L 33
1630

m/f (r)

1925. g.
Papildinājums 1915. g.
izdevumam (IV.)

L

L 652

*Gambroviņš
im. 905*

Rīgas pilsētas domes
izdotie saistošie noteikumi;
nodokļi un takses
1916.—1925. g.

L

RĪGĀ, 1925.

T

Latv. PSR Valsts Bibliotēka
Inv. 60-39

0309065241

(II)

Izdots uz Rīgas pilsētas valdes rīkojumu.

Armijas spiestuve, Rīgā, Muižas ielā 1.

Saturs.

I. n o d a ļ a.

Rīgas pilsētas domes izdotie saistošie noteikumi.

	Lap. p.
A. Vispārīgais saraksts par tiem no 1880. g. līdz 1925. g. 1. janvarim izdotiem saistošiem noteikumiem, kas skaitās vēl tagad par spēkā esošiem, ciktaļ tie nav pārgrozīti ar vēlāk izdotiem likumiem un valdības rīkojumiem.	9
B. To saistošo noteikumu saraksts, kas iespiesti 1915. g. kopizdevumā.	15
C. Laikā no 1915. g. līdz 1925. g. 1. janvarim domes izdotie un vēl tagad spēkā esošie saistošie noteikumi:	
Num. pēc kārtas	
42. Saistoši noteikumi par ēku noplēšanu Rīgā. (1920. g.)	23
43. Takse viegliem ormaņiem Rīgā. (1920. g., 1921. g.)	23
44. Saistoši noteikumi par ugunsdzēsēju izsaukšanu ugunsgrēka gadījumos. (1920. g.)	27
45. Pārgrozījumi 1909. g. 28. februāra vietējos noteikumos par tirgošanos ar lopiem, lopu kaušanu un gaļas apskatīšanu Rīgas pilsētā. (1921. g., 1922. g.)	32
46. Saistoši noteikumi par lipīgu slimību apkaņošanu Rīgā. (1922. g.)	33
47. Saistošo noteikumu papildinājums par tirgošanos ar malku Rīgā. (1922. g.)	36
48. Saistoši noteikumi par asfalta un tamlīdzīga materiāla trotuaru ierīkošanu un uzturēšanu Rīgā. (1923. g.)	37
49. Saistošo noteikumu papildinājums par Rīgas elektrisko ielu dzelzsceļu uzturēšanu kārtībā un lietošanu. (1923. g.)	38
50. Saistoši noteikumi par tirdzniecības iestāžu, noliktavu un kantoru atvēršanas un slēgšanas laiku Rīgā. (1923. g., 1924. g.)	38
51. Saistošo noteikumu papildinājums par trakuma sērgas apkaņošanu Rīgas pilsētā. (1923. g.)	43

Num. pēc kārtas		Lap. p.
52.	Saistoši noteikumi par lietus aku (guliju) aizsargāšanu pret aizsalšanu. (1923. g.)	43
53.	Saistoši noteikumi par klozetu ūdeņu pagaidu pieslēgšanu pie pastāvošiem drenāžu vadiem. (1923. g.)	44
54.	Saistoši noteikumi par koku, malkas un korķu mizu noliktavām. (1923. g.)	45
55.	Saistoši noteikumi par skursteņu un citu dūmvadu tīrīšanu un uzraudzību Rīgas pilsētā; skursteņslaucītāju takse. (1923. g.)	48
56.	Saistoši noteikumi par pastāvīgas satiksmes uzturēšanu pa noteiktām līnijām ar automatiskām eķipāžām (automobiļiem un autobusiem) Rīgas pilsētas administratīvās robežās. (1923. g.)	54
57.	Saistoši noteikumi par tirgošanos ar pienu un piena produktiem. (1923. g., 1924. g.)	55
58.	Saistoši noteikumi par atklātu grāvju tīrīšanu un uzturēšanu Rīgas pilsētas robežās. (1924. g.)	64
59.	Rīgas pilsētas būvnoteikumu papildinājums. (1924. g.)	65
60.	Saistoši noteikumi par laivu lietošanu Rīgas pilsētas kanalā. (1924. g.)	66
61.	Saistošu noteikumu papildinājums par ēdamu vielu izgatavošanu un pārdošanu Rīgā. (1924. g.)	67
62.	Saistoši noteikumi par zirgu piegādāšanu ugunsgrēka gadījumos XIII. polic. iecirkņa robežās. (1924. g.)	68
63.	Saistoši noteikumi par bencina glabāšanu un tirgošanos ar to. (1924. g.)	69
64.	Saistoši noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar automobiļiem, peļņas nolūkā. (1924. g.)	70
65.	Saistoši noteikumi par obligatorisku pievienošanos Rīgas pilsētas sistematiskās kanalizācijas tīklam. (1924. g.)	74
66.	Rīgas pilsētas dažu ielu un laukumu pārdēvēšana (1923. g., 1924. g.)	76

II. n o d a ļ a.

Rīgas pilsētas domes izdotie noteikumi par pilsētas nodokļiem.

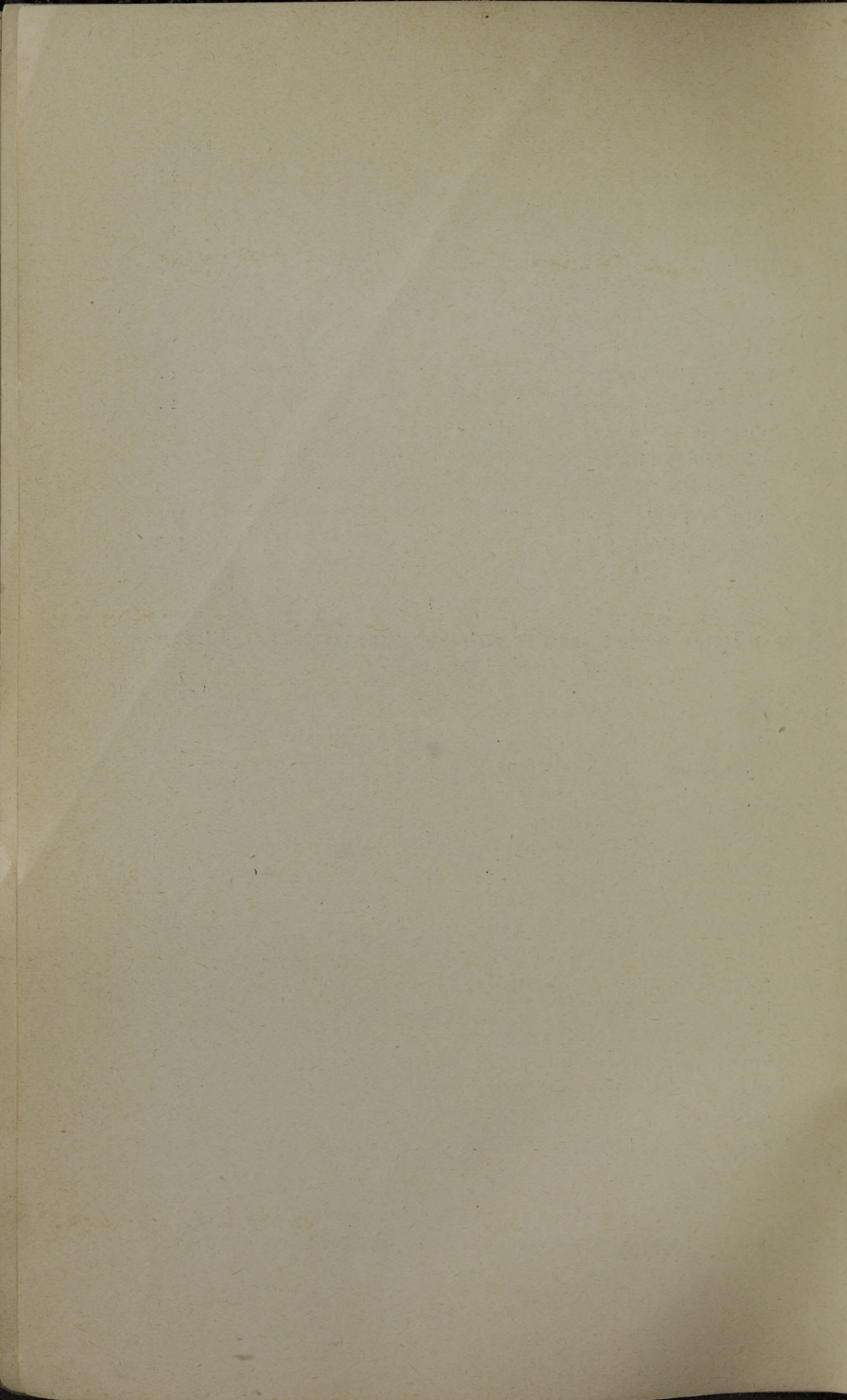
Noteikumi par nodokli no:	Lap. p.
pierakstīšanās (1919. g.)	85
tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumu telpām (1919. g.)	85

	Lap. p.
ātrupēm (1921. g.)	86
sludinājumiem (1921. g.)	87
afišām (1921. g.)	87
izrīkojumiem (1922. g.)	89
automobiļiem (1922. g.)	93
motocikletiem (1922. g.)	93
velosipediem (1922. g.)	94
laivām (1923. g.)	96
biljardiem (1923. g.)	96
muzikas instrumentiem (1924. g.)	96
orķestriem (1924. g.)	96
dzīvokļiem (1923. g.)	97
suņiem (1924. g.)	100
zirgiem (1924. g.)	102

III. n o d a ļ a.

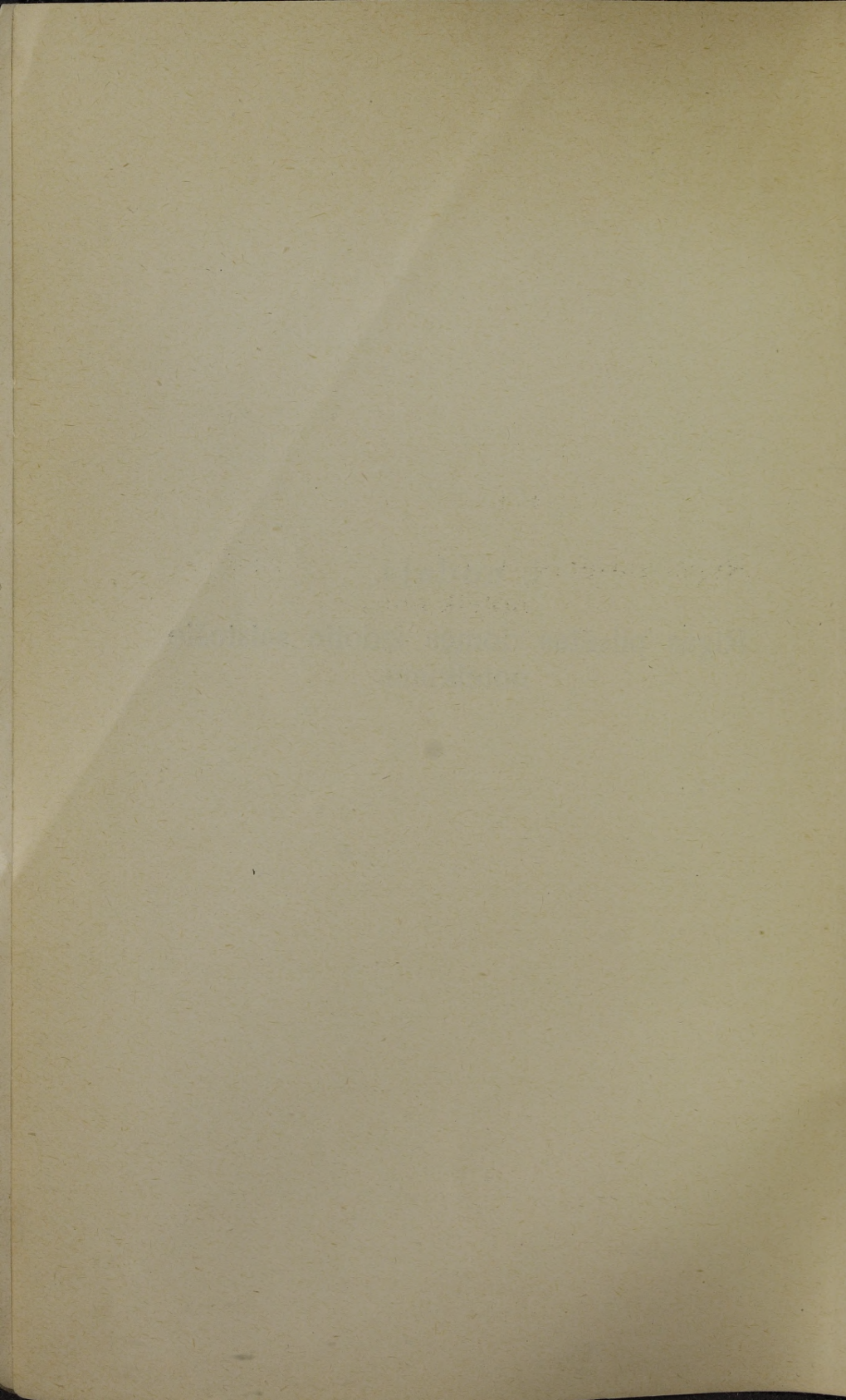
Rīgas pilsētas domes izdotie noteikumi un takses par pilsētas labierīcību lietošanu.

	Lap. p.
Noteikumi par	
elektrības ierīkojumu izvešanu (1923. g.)	107
elektriskās strāvas piegādāšanu (1924. g.)	117
Taksēs par	
elektriskās strāvas patēriņu (1924. g.)	124
gāzes patēriņu (1921. g., 1923. g.)	129
ūdens patēriņu (1924. g.)	130
kanalizācijas lietošanu (1924. g.)	130
tvaikoņu satiksmes lietošanu (1924. g.)	130
tilta (Daugavas) lietošanu (1924. g.)	132
tirgu lietošanu (1923. g.)	133
svaru lietošanu (1923. g.)	133
lopkautuves lietošanu (1923. g.)	134
slimnicu lietošanu (1922. g., 1924. g.)	135
patversmju lietošanu (1922. g.)	136
bērnu dārzu lietošanu (1922. g.)	136

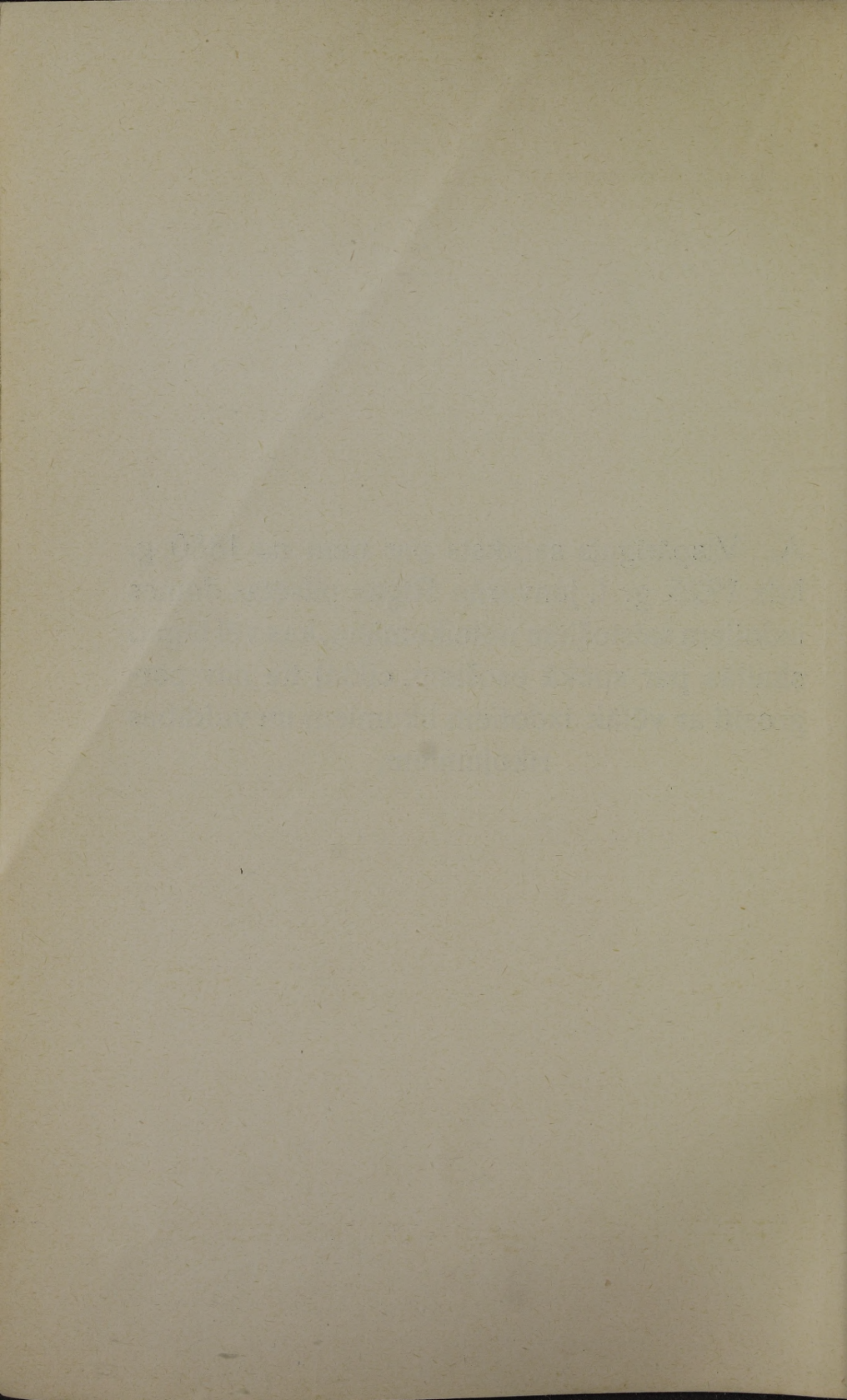

I. nodaļa.

Rīgas pilsētas domes izdotie saistošie
noteikumi.

A. Vispārīgais saraksts par tiem no 1880. g. līdz 1925. g. 1. janvarim Rīgas pilsētas domes izdotiem saistošiem noteikumiem, kas vēl tagad skaitās par spēkā esošiem, ciktāļ tie nav pār-grozīti ar vēlāk izdotiem likumiem un valdības rikojumiem.

A.

Vispārīgais saraksts par tiem no 1880. gada līdz 1925. gada 1. janvarim Rīgas pilsētas domes izdotiem noteikumiem, kas vēl tagad skaitās par spēkā esošiem, ciktāl tie nav pārgrozīti ar vēlāk izdotiem likumiem un valdības rīkojumiem.

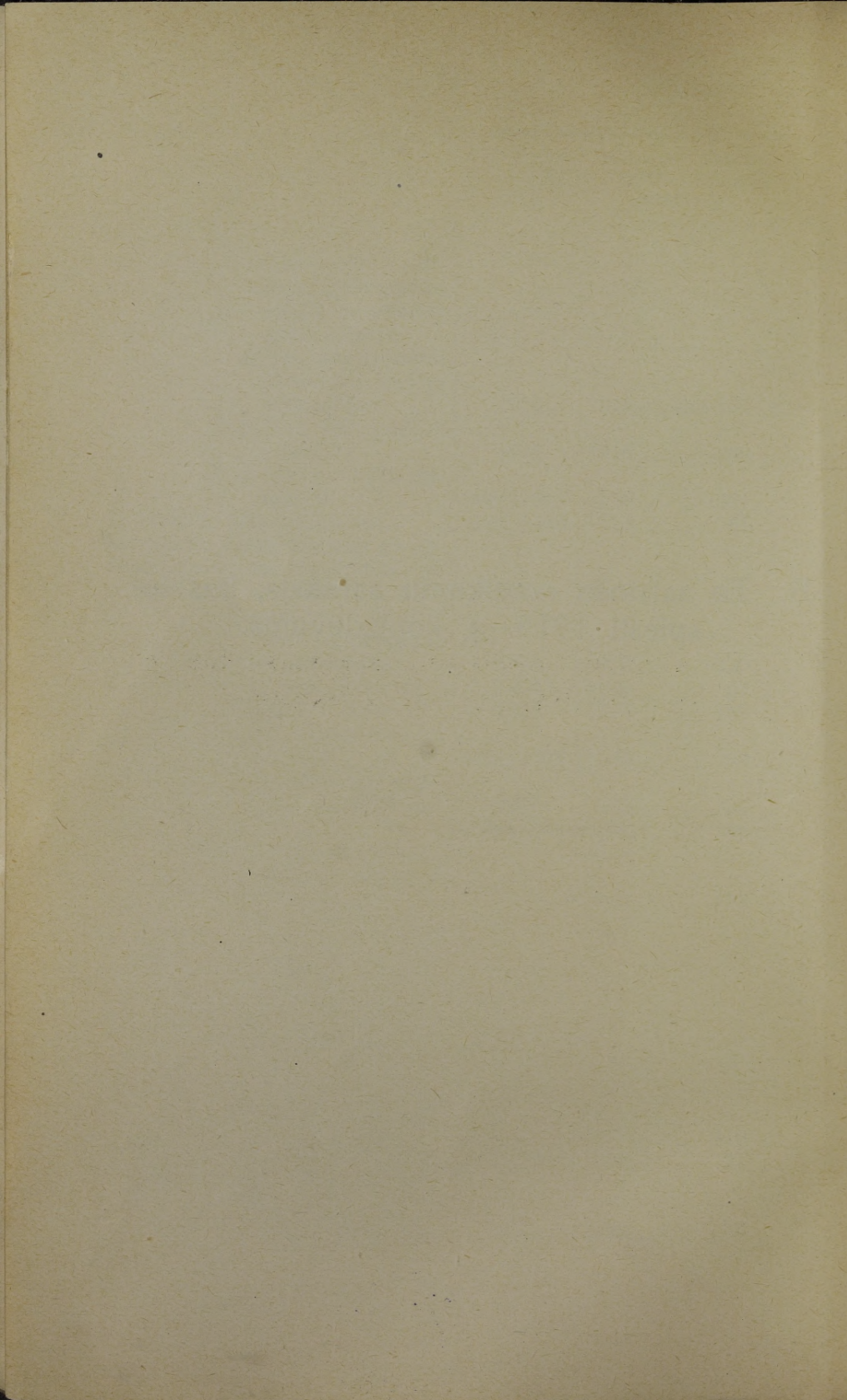
	Noteikumu saturs	Gada, kad pils. dome pieņēmusi un papildinājusi noteikumus	Noteikumi iespiesti saistošu noteikumu sakopojumā
Būv-sanit. noteikumi	Apdzīvojamas telpas	1910	1915 g. izdev. 1791. p.
	Asfalta trotuaru ierīkošana	1923	1925. „ „ 37 „
	Būvnoteikumi	1903, 1904, 1909	1915. „ „ 108 „
	Būvnoteikumu papildinājums	1924	1925. „ „ 65 „
	Ēku noplēšana	1920	1925. „ „ 23 „
	Eļļas krāsas (uz koka ēku sienām) nodežzināšanas aizliegums	1892	1915. „ „ 24 „
	Grāvju tīrīšana	1924	1925. „ „ 64 „
	Klosetu ūdeņu pieslēgšana drenāžu vadiem	1923	1925. „ „ 44 „
	Lietus aku aizsargāšana	1923	1925. „ „ 43 „
	Obligatoriska pievienošanās kanalizācijai	1924	1925. „ „ 74 „
	Naktsmāju telpas	1894	1915. „ „ 25 „
	Skursteņu tīrīšana	1892, 1907, 1921, 1923	1925. „ „ 48 „
	Ūdens notekas	1880, 1884	1915. „ „ 5 „
Ielu nosaukumi	Pilsētas ielu un laukumu pārdēvēšana	1923, 1924	1925 „ „ 76 „
Sanit. not. vispār	Asfalta vārīšanas noliegums uz ielām	1909	1915. „ „ 179 „
	Ateju vietu un netīra ūdens bedru tīrīšana	1880, 1900, 1914	1915. „ „ 2 „

	Noteikumu saturs	Gads, kad pils. dome pieņēmusi un papildinājusi noteikumus	Noteikumi iespiesti saistošu noteikumu sakopojumā
	Ateju vietu tīrīšana, papildu noteikumi	1902	1915.g.izdev. 41.p.
	Gaļas un gaļas preču pārvadāš.	1898, 1899	1915. „ „ 59 „
	Ielu un laukumu aptīrīšana	1903, 1904, 1905, 1910	1915. „ „ 103 „
	Līķu apglabāšana . .	1908	1915. „ „ 172 „
	Līķu glabāš. kapličās	1886	1915. „ „ 10 „
	Lipīgu slimību apkaņošana	1922	1925. „ „ 33 „
	Mineralskābju pārvadāšana	1899	1915. „ „ 64 „
	Pagalma tīrīšana . .	1880, 1897	1915. „ „ 1 „
	Trakuma sērgas apkaņošana	1920, 1923	1925 „ „ 43 „
	Zirgu ļauno ienāšu apkaņošana	1887	1915. „ „ 11 „
	Piezīme. Bij. Vidzemes gubernators 1901. un 1909 g. izdevis saist. noteikumus par suņu trakuma sērgas apkaņošanu		1915. „ „ 229 „
Satiksmes noteikumi	Automobiļu satiksmes noteikumi	1911, 1913, 1915	1915 „ „ 182 „
	Gaļas un gaļas preču pārvadāšana	1898, 1899	1915. „ „ 59 „
	Ielu dzelzceļa uzturēšana kārtībā un lietošana	1901	1915. „ „ 72 „
		1923	1925. „ „ 38 „
	Laivu lietošana pilsētas kanalā	1924	1925 „ „ 66 „
	Mineralskābju pārvadāšana	1899	1915. „ „ 64 „
	Pasažieru pārvadāšana automobiļos .	1914	1915. „ „ 51 „
	Pasažieru pārvadāšana automobiļos .	1924	1925. „ „ 70 „

	Noteikumu saturs	Gads, kad pils. dome pieņēmusi un papildinājusi noteikumus	Noteikumi iespiesti saistošu noteikumu sakopojumā
Tirdzniecības noteikumi	Pasažieru pārvadāš. autobusos	1923	1925.g.izdev. 54 l.p.
	Pasaž. un preču pārvadāš. ar zirgiem.	1897, 1902, 1903, 1905, 1911, 1912	1915. „ „ 35 „
	Pasaž pārvadāš. ar zirgiem	1919, 1920, 1921	1925. „ „ 23 „
	Rītenbraucēji	1897	1915. „ „ 57 „
	Smagu vezumu pārvadāšana	1907	1915. „ „ 168 „
	Alus un medus kvasa pārdošanas	1908	1915. „ „ 172 „
	Alus pārdošanas, — kur nav atļauts atvērt alus pārdotav.	1914	1915. „ „ 225 „
	Atspirdzin. dzērienu (bezalkoh.) pārdošanas	1902	1915. „ „ 86 „
	Bencina glabāšana un pārdošana	1924	1925. „ „ 69 „
	Gaļas pārdot. ārpus tirgus rajona	1912	1915. „ „ 209 „
	Koku, malkas un korķu mizu tirgot.	1892, 1923	1925. „ „ 45 „
	Malkas tirdzniecība	1902, 1906, 1914, 1915	1915. „ „ 84 „
	Malkas tirdzniecība (papildinājums)	1922	1925. „ „ 36 „
	Piena un piena produktu pārdošana	1912, 1924	1925. „ „ 55 „
	Tirgošanās kārtība uz tirgiem	1902, 1905, 1906, 1914	1915. „ „ 88 „
	Tirgotavu, nolikt. un kantoru atvēršanas un slēgšanas laiks	1907, 1914, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924	1925. „ „ 38 „
	Traktieru uzņēmumi	1895	1915. „ „ 28 „

	Noteikumu saturs	Gads, kad pils. dome pieņēmusi un papildinājusi noteikumus	Noteikumi iespiesti saistošu noteikumu sakopojumā
	Piezīme. Bij. Vidzemes gubernators saziņā ar pilsētas domi izdevis:		
	a) Not. par dzērienu pārdotavu iekšējo iekārtojumu . . .	1908	1915.g.izdev.2771.p.
	b) Not. par labības elevatoru	1894	1915. „ „ 289 „
	c) Not. par silķu šķirošanu	1887, 1897	1915. „ „ 301 „
Tirdzniecības-rūpniecības noteikumi	Ādu kaltetavas	1898, 1899	1915. „ „ 61 „
	Desu fabrikas un gaļas žāvētavas un sāļtavas	1912	1915. „ „ 212 „
	Ēdamu vielu un dzērienu izgatavošana un pārdošana	1913	1915. „ „ 220 „
	to papildinājums	1924	1925. „ „ 67 „
	Frizieru veikali	1908	1915. „ „ 169 „
	Lopu pārdošana un kaušana	1921, 1922	1925. „ „ 32 „
	Normalā atpūta amatniec. uzņēmumos	1907	1915. „ „ 162 „
	Pirtis	1900, 1901	1915. „ „ 66 „
	Svelpjamu signalu lētošana fabrikās un darbnīcās	1908	1915. „ „ 178 „
	Piezīme: Bij. Vidzemes gubernators izdevis saistošus not. par tirgošanas ar lopiem, lopu kaušanu un gaļas apskatīšanu	1909	1915. „ „ 233 „
	Nosacījumi par kuģu inspektor. un novērtētājiem	1867	1915. „ „ 310 „
Ugunsgrēki	Ugunsgrēku pieteikš. Zirgu piegādāš. XIII. polic. iec. robežās ugunsgrēka gadīj.	1913, 1920	1925. „ „ 27 „
		1924	1925. „ „ 68 „

B. To saistošo noteikumu saraksts, kas iespiesti 1915. g. kopizdevumā.

B.

To saistošo noteikumu saraksts, kas iespiesti 1915. g. kop-
izdevumā.

Numurs pēc kārtas	1915. g. noteik. sa- kop. lap. p.
1. Pagalmu tīrīšana (1880. g., 1897. g.)	1
2. Ateju vietu un netīra ūdens bedru tīrīšana (1880 g., 1900. g., 1914. g.)	2
3. Papildu noteikumi par ateju vietu tīrīšanu (1902. g.) .	4
4. Ūdeņa noteku ielaišana caurtekās, kanalos un grāv- jos (1880. g., 1884. g.)	5
5. Līķu glabāšana kapličās (1886. g.)	10
6. Zirgu ļauno ienāšu apkaņošana (1887. g.)	11
7. Skursteņu un citu dūmvadu tīrīšana (1892. g., 1907. g.)	14
8. Koku, malkas un korķa mizu nolikt. (1892. g.) . . .	20
9. Eļļas krāsas (uz koka ēku sienām) nodedzināšanas aizliegums (1892. g.)	24
10. Naktsmāju telpas (1894. g.)	25
11. Traktieru uzņēmumi (1895. g.)	28
12. Pasažieru un preču pārvadāšana (1897, 1902., 1903., 1905., 1911., 1912. g.)	35
13. Automobiļu lietošana pasažieru pārvadāšanai (1914. g.)	51
14. Noteikumi riteņbraucējiem (1897. g.)	57
15. Gaļas un gaļas preču pārvadāšana (1898. g., 1899. g.) .	59
16. Ādu kaltētavu ierīkošana un uzturēšana kārtībā (1898. g., 1899. g.)	61
17. Minerālskābju pārvadāšanas un pārvešanas notei- kumi (1899. g.)	64
18. Noteikumi par pirtīm (1900. g., 1901. g.)	66
19. Ielu dzelzsceļu uzturēšana kārtībā un lietošana (1901. g.)	72
20. Ielu dzelzsceļu tarifs (1914. g.)	80
21. Malkas tirdzniecība (1902. g., 1906. g.) 1914. g., 1915. g.)	84
22. Atspirdzin. dzērienu (bezalkohola) pārdotavu telpu . iekārtojums (1902. g.)	86
23. Tirgošanās kārtība uz pilsētas tirgiem (1902. g., 1905. g., 1906. g., 1914. g.)	88

Num. pēc kārtas		1915 g. noteik. sa- kop. lap.p.
24.	Ielu un laukumu aptīrīšana (1903. g., 1904. g., 1905. g., 1910. g.)	103
25.	Būvnoteikumi (1903. g., 1904. g., 1909. g.)	108
26.	Normalais atpūtas laiks kalpotājiem tirdzniecības uzņēmumos (1907. g., 1914. g.)	155
27.	Normalais atpūtas laiks amatniecības uzņēmumos (1907. g.)	162
28.	Smagu vezumu pārvadāšana pa pilsētas ielām (1907. g.)	168
29.	Frizieru veikali (1908. g.)	169
30.	Līķu apglabāšana (1908. g.)	172
31.	Alus un medus kvasa pārdošanu telpas (1908. g.) .	172
32.	Svelpjamo signalu lietošanas noliegšana fabrikas un darbnīcās (1908. g.)	178
33.	Asfalta vārīšanas noliegšana pils. ielās (1909. g.)	179
34.	Apdzīvojamās telpas (1910. g.)	179
35.	Automobiļu satiksmes noteikumi (1911. g., 1913. g., 1915. g.)	182
36.	Piena un piena produktu pārdošanas noteikumi (1912. g.)	196
37.	Gaļas pārdošanas ārpus tirgu rajona (1912. g.)	209
38.	Desu fabrikas un gaļas sālīšanas un žāvēšanas (1912. g.) .	212
39.	Ugunsgrēku pieteikšana (1913. g.)	218
40.	Par ēdamu vielu un dzērienu izgatavošanu un pār- došanu (1913. g.)	220
41.	Vietas, kur noliegts ierīkot alus pārdošanas bez sil- tiem ēdieniem (1914. g.)	225

**1915. gadā izdotā sakopojuma pielikumā iespiesti šādi
noteikumi.**

	1915. g. noteik. sa- kop. lap.p.
Saistoši noteikumi par suņu trakuma sērgas apkaņo- šanu, — šos noteikumus izdevis bij. Vidzemes gu- bernators 1901. un 1909. g.	229
Saistoši noteikumi par tirgošanu ar lopiem, lopu kaušanu un gaļas apskatīšanu Rīgā, — šos noteiku- mus izdevis bij. Vidzemes gubernators 1909. g. . . .	233
Noteikumi par gaļas šķirošanu	260

Saistoši noteikumi par telpu iekšējo iekārtojumu dzērienu pārdotavās, kuras tur privatpersonas Vidzemes guberņas pilsētās un citās vietās, kā arī noteikumi par kārtības un pieklājības uzturēšanu minētās dzērienu pārdotavās, — noteikumus izdevis bij. Vidzemes gubernators 1908. gadā 277

Noteikumi par labības elevatoru (1894. g.) 289

Noteikumi par siļķu apskatīšanu Rīgas pilsētā. Noteikumus izdevusi pilsētas dome 1887. g. ar 1897. g. papildinājumu. Šo noteikumu saistošais raksturs zaudēja savu nozīmi pēc 1903. g. 20. jūnijā izdotā valdības rīkojuma 301

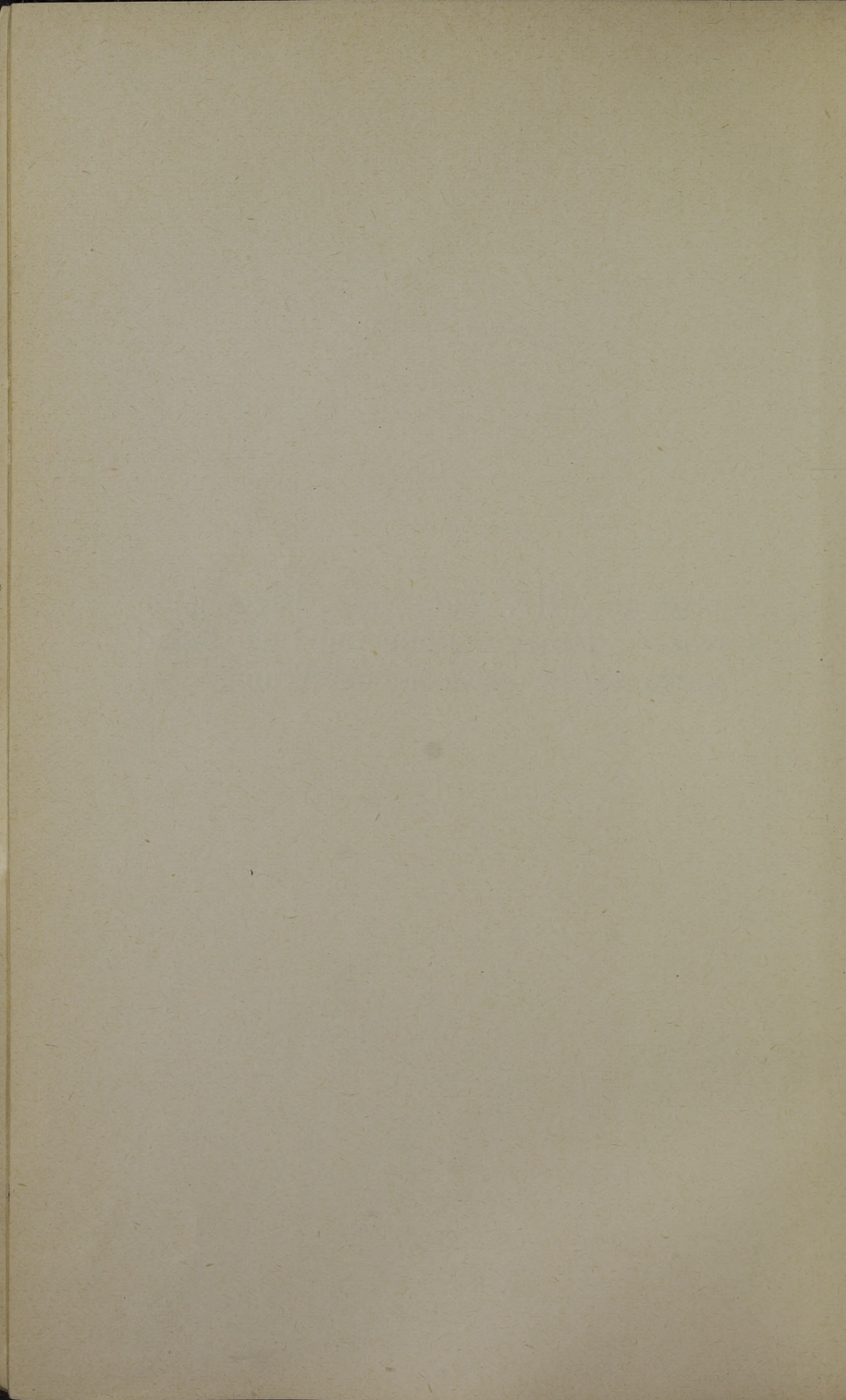
Noteikumi par pilsētas pašvaldības ugunsdzēsēju kopdarbību ar brīvprātīgiem ugunsdzēsējiem ugunsgrēku gadījumos. Izdevis bij. Vidzemes gubernators 1909. g. 309

Nosacījumi par kuģu inspektoriem un novērtētājiem, izdoti 1867. g. 310

Tiltu, celtuvju, kuģu un laivu takses 314/324

Saistoši noteikumi par Rīgas ostu (1912. g.) . . . 325

C. Laikā no 1915. gada līdz 1925. gada
1. janvarim domes izdotie un vēl tagad
spēkā esošie saistošie noteikumi.

42. SAISTOŠI NOTEIKUMI PAR ĒKU NOPLĒŠANU RĪGĀ.

Pieņemti Rīgas pilsētas domes sēdē 1920. g. 16. martā un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1920. g. 27. marta rakstu Nr. 17555, iespiesti Valdības Vēstneša 1920. g. 12. aprīļa 82. numurā un 1924. g. 7. un 9. jūlija numuros 149. un 151.

1. Namus (ēkas) var noplēst tikai ar pilsētas valdes būvju nodaļas atļauju.

2. Lūguma rakstus iesniedzot, pieliekami pierādījumi:

- a) ka komunālie imobiliju nodokļi ir nomaksāti,
- b) ka nekustams īpašums nav apgrūtināts ar obligācijām, vai, ja nekustams īpašums ir apgrūtināts ar obligācijām, ka obligācijas turētājam pret mājas noplēšanu nav nekā ko iebilst.

Mājas īpašniekam jāpaziņo pilsētas būvju nodaļai, aiz kādiem iemesliem tas vēlas ēkas noplēst.

Bez tam, arī pieliekams situācijas plans ar apzīmējumu, kādas ēkas noplēšamas.

3. Atļauju ēku noplēšanai izdod pilsētas valdes būvju nodaļa:

- a) uz būvinspektora atsauksmes pamata;
- b) uz atsauksmes pamata no pilsētas valdes gruntsgabalu nodaļas, kurai uzliek par pienākumu pārliecināties par 2. p. minēto ziņu pareizību.

4. Pēc ēku noplēšanas, īpašniekam pienākas gruntsgabalu nolīdzināt un uzcelt kārtīgu sētu, saskaņā ar pastāvošiem būvnoteikumiem.

5. Šie noteikumi nāk spēkā ar viņu izsludināšanas dienu «Valdības Vēstnesī».

43. TAKSE VIEGLIEM ORMANIEM RĪGĀ.

Pieņemta Rīgas pilsētas domes sēdē 1920. g. 18. maijā un 1921. g. 6. maijā, apstiprināta ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1920. g. 15. jūnija rakstu Nr. 19921 un 1921. g. 7. jūnija rakstu Nr. 69542, publicēta Valdības Vēstnesī 1920. g. 15. jūnijā Nr. 133 un 1921. g. 8. jūnijā Nr. 125 un 1924. 7. un 9. jūlijā Nr. Nr. 149. un 151.

A. Braukšanas rajonu robežās.

I. Rajona takse.

- 1) Par braucienu rajona robežas jāmaksā . . . 30 rbļ.

- 2) Braucot no viena rajona otrā, par katra nākošā rajona robežas pārbraukšanu vai viņa caurbraukšanu jāpiemaksā 15 rbl.

II. Laika takse.

- 1) Par pirmo pusstundu jāmaksā 70 rbl.
- 2) Par katru nākošo pusstundu jāpiemaksā . . . 60 „

B. Braukšana ārpus rajona robežām.

- I. Par braucienu uz sekošām vietām jāmaksā pēc laika takses:

- 1) Sarkankalna vājprātīgo slimnīcu,
- 2) Bērnu patversmi «Ozolaine»,
- 3) Aleksandra augstumu slimnīcām,
- 4) Armitsteada bērnu slimnīcu,
- 5) Kaŗa slimnīcu,
- 6) Pilsētas lopkautuvi,
- 7) Milgrāvja dzelzsceļa līniju un Meŗa kapiem.
- 8) Meŗa parku (ŗeizarmeŗu),
- 9) Muitas rajonu un eksporta ostu,
- 10) Ilgeciema tirgu.

Piezīme: Ja ormanī pieņem kāda rajona robeŗās un atlaiŗ, sasniedzot vienu no iepriekŗ minētiem gala punktiem, tad pēc laika takses aprēķinātā braukšanas maksa palielināma par 50%.

- II. Par braucieniem uz vietām ārpus rajonu robeŗām, izņemot p. B. 1. minētās vietas, jāmaksā pēc savstarpējas brīvas vienoŗanās.

C. Seviŗķi noteikumi.

- 1) Pirms brauciena uzsākŗanas pasaŗierim jāteic, vai viņŗ vēlas braukt pēc rajonu vai pēc laika takses.

- 2) Pēc rajonu takses jāmaksā par braucienu vienā virzienā un bez pieturēŗanas.

- 3) Aprēķinot braucienu pēc laika takses, jāmaksā ormanim ne mazāķ kā par pusstundu (t. i. 70 rbl.) arī tanī gadījumā, ja brauciena gala punktu sasniedz isāķā laikā.

- 4) Aprēķinot braucienu pēc laika takses, arī gaidiŗanas laiks pieskaitāms brauciena laikam.

5) Vizināšanās braucieni, bez pieturēšanas, aprēķināmi pēc divkārtējas laika takses.

6) Pēc divu stundu ilga brauciena ormanim ir tiesība atteikties turpināt braukšanu, bet šis noteikums neattiecas uz nodalījumā B minētiem braucieniem.

7) Par braucieniem no pulksten 12 naktī līdz pulksten 7 rītā jāmaksā divkārtēja takse.

8) Ormaņiem, kuŗus pieņem iz gaidītāju rindām pie dzelzsceļu pietātnēm, jāpiemaksā 15 rbļ. par gaidīšanu.

9) Takses maksājumi ir aprēķināti par 2 personām; par katru pārējo personu jāpiemaksā $\frac{1}{3}$ no takses; par vienu bērnu zem 10 gadiem nav jāmaksā; divi bērni zem 10 gadiem skaitās par vienu pieaugušu personu. Ormanim ir jāuzņem vismaz 3 personas, bet tas nedrīkst uzņemt vairāk kā 4 personas, pie kam divi bērni skaitāmi par vienu pieaugušu.

10) Par rokā nesamām somām nav jāmaksā. Par bagažu, kas novietota uz bukas, jāpiemaksā $\frac{1}{3}$ no takses. Ormanis var atteikties vest tādas lietas vai mantas, kuŗas redzami bojā ratus.

11) Tiltu nauda jāmaksā pasažierim.

12) Par braucieni jāsamaksā sasniedzot gala punktu, tikai par braucieniem uz dzelzsceļu pietātnēm, teatriem un citām vietām, kur paredzama ratu un ļaužu drūzmēšanās, jāsamaksā iepriekš.

13) Brauciena ātrums nedrīkst būt mazāks par $8\frac{1}{2}$ kilometriem stundā, pie kam ievērojama publikas drošība un satiksmes ērtība.

14) Ormanis nedrīkst atteikties braukt iz gaidītāju rindām. Uz ielas izbraukušie ormaņi var atteikties braukt tikai tai gadījumā, ja tie brauc uz mājām. Mājās braucot ormanim jāsež ne uz bukas, bet ratos.

15) Ormanis var atteikties vest piedzērušas personas.

16) Ormanim jābūt klāt šiem noteikumiem ar rajonu karti, kuŗi jāuzrāda pasažierim uz pēdējā pieprasījumu.

17) Šie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā, skaitot no viņu izsludināšanas «Valdības Vēstnesī».

60-39

Rajonu robežas.

I. rajons: Elizabetes iela pāri dzelzsceļa linijai, Timoteja iela, Turgeņeva iela, Daugavmala, Muitas rajona sēta, Elizabetes iela.

II. rajons: Elizabetes iela. Brīvības iela. Bruņinieku iela, Sporta iela, gar Dārzkopības pomoloģisko dārzu, pāri preču stacijas laukumam, izejot uz Pētersalas ielu līdz muitas rajona dzelzsceļa linijai, Elizabetes iela.

III. rajons: Elizabetes iela, Brīvības iela, Bruņinieku iela, Avotu iela, Stabu iela, Ādģēru iela, Ģertrūdes iela, Dzelzsceļa dambis, Elizabetes iela.

IV. rajons: Ģertrūdes iela, Ādģēru iela, Stabu iela, Avotu iela, Ērgļu iela, Mīlgrāvja dzelzsceļa linija, Ģertrūdes iela.

V. rajons: Bruņinieku iela, Brīvības iela, jaunās Ģertrūdes baznīcas abas puses, Rēveles iela, Ērgļu iela, Avotu iela, Bruņinieku iela.

VI. rajons: Brīvības iela, Rēveles iela gar Stricka gruntsgabalu un Diakonisu iestādes gruntsgabala robežu pāri Šarlotes ielai un pilsētas pļavai, izejot uz Piļu muižas ielu līdz Elevatora dzelzsceļa linijai, gar pēdējo līdz Pētersalas ielai, pa šo ielu pāri preču stacijas laukumam, gar Dārzkopības biedrības pomoloģisko dārzu, Sporta iela, Bruņinieku iela, Brīvības iela.

VII. rajons: Rēveles iela, Brīvības iela līdz viaduktam, Kazarmas iela, Oficieru iela, Šarlotes iela līdz Stricka un Diakonisu iestādes grunts gabalu robežām.

VIII. rajons: Rēveles iela, Brīvības iela, Mīlgrāvja dzelzsceļa linija, Ērgļu iela, Rēveles iela.

IX. rajons: Daugavmala, Turgeņeva iela, Timoteja iela, dzelzsceļa linija, Daugavpils iela, Grebenščikova iela, Daugavmala.

X. rajons: Grebenščikova iela, Daugavpils iela, Mīlgrāvja dzelzsceļa linija, Lauvas iela, Ēbreju iela, Maskavas iela, Kijevas iela, taisnā linijā līdz Daugavmalai, Daugavmala, Grebenščikova iela.

XI. rajons: labais Daugavas krasts starp Valdemāra ielu un Turgeņeva ielām, kreisais Daugavas krasts, starp Dēļu ielu un tilta galu, starp tilta galu un jūrnieku namu.

XII. rajons: Dēļu iela, Marijas dzirnavu strauts, Altonavas iela, Hermaņa iela, Dārtas iela, Agenskalna kuģīšu piestātne,

Agenskalna līcis, Daugavas krasts, starp jūrnieku namu un tilta galu, starp tilta galu un Dēļu ielu.

XIII. rajons: Agenskalna kuģīšu piestātne, Dārtas iela, Lapu iela, Švarcmuižas iela, Kuldīgas iela, pāri Daugavgrīvas ielai līdz namam Nr. 7. uz Mazās Daugavas krasta, gar Mazās Daugavas krastu un Agenskalna līci, līdz kuģīšu piestātnei.

1. piezīme: Rajona robežu ielu abas malas skaitās pie tā rajona, pa kuŗu pasažiers brauc.
2. piezīme: Braucot vienā virzienā pa ielām, kuŗas skaitās par divu rajonu robežu, par caurbrauktiem skaitāmi tikai tie rajoni, kuŗu robežu ielas krusto tō ielu, pa kuŗu zināmā gadījumā brauc.

44. SAISTOŠI NOTEIKUMI PAR UGUNSDZĒSĒJU IZSAUKŠANU UGUNSGRĒKA GADĪJUMOS.

Pienemti Rīgas pilsētas domes sēdē 1920. g. 21. decembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1921. g. 19. janvāra rakstu Nr. 565116, iespiesti Valdības Vēstnesī 1921. g. 7. februāra, 10. un 11. marta numuros 30., 55. un 56. un 1924. g. 7. un 9. jūlija numuros 149. un 151.

§ 1. Namu īpašnieku vai pārvaldnieku, telpu īrētāju un visu citu pilsoņu pienākums ir, ja tie pamana ugunsgrēka izcelšanos, nekavējoties izsaukt ugunsdzēsējus.

§ 2. Ugunsdzēsēju palīdzību sniedz bez jebkādas atlīdzības no cietušo puses. Bez tam ugunsdzēsējus var izsaukt plūdu un tamlidzīgos ārkārtējos nelaimes gadījumos, kad cilvēku un kustoņu dzīvībām draud briesmas un kad cita palīdzība nav sasniedzama.

§ 3. Ugunsdzēsēju izsaukšana izdarāma:

- a) mutiski, tuvākā pilsētas ugunsdzēsēju nodaļā vai policijas iecirknī;
- b) pa telefonu, izsaucot pilsētas ugunsdzēsēju centrales numuru 3-21;
- c) ziņojot ar tuvāko ugunsgrēka paziņošanas aparātu.

§ 4. Ugunsgrēka paziņošanas aparāti nostādīti lietošanai visās pilsētas daļās, uz ielām un laukumiem (ārējie aparāti), pa daļai arī namos (iekšējie aparāti); pēdējo atrašanās vietu norāda pie namiem un vārtiem redzamās vietās piestiprinātas sarkanas izkārtnes ar attiecīgiem uzrakstiem. Dažādās iestā-

dēs novietotie aparāti nolemti lietošanai tikai ugunsgrēka gadījumos šinīs iestādēs (privati aparāti).

§ 5. Lai izsauktu ugunsdzēsējus ar ugunsgrēka paziņošanas aparātiem, jārikojas sekošā kārtā:

- 1) Jāpārsit ugunsgrēka paziņošanas aparata stikls.
- 2) Jāpiespiež aiz stikla atrodošās poga, kamēr atskan zvans vai sadzirdama aparata darbošanās.
- 3) Jāsagaida ugunsdzēsēji, lai norādītu ugunsgrēka vietu.

§ 6. Dēļ ugunsdzēsēju izsaukšanas ar iekšējo aparātu (skat. § 4.), jāgriežas pie tā nama saimnieka, sētnieka vai kāda iedzīvotāja, kur aparāts novietots, un šīm personām katrā laikā jāpielaiž ziņotājs pie aparata vai jāizdara ziņošana pašiem pēc augšminētā priekšraksta (skat. § 5). Lai novērstu tišu maldināšanu, ugunsgrēka ziņotājs jāaiztur, kamēr piesteidzas ugunsdzēsēji.

§ 7. Stingri aizliegta ir katra darbība, kurai varētu būt kaitīgs iespaids uz pilsētas ugunsdzēsēju signalizācijas vadiem, kā arī visāda ļaunprātīga ugunsgrēka paziņošanas aparātu un telefonu lietošana tišā maldināšanas nolūkā.

§ 8. Šo obligatorisko noteikumu pārkāpējus sauks pie atbildības uz sodu likuma pamata.

§ 9. Šie obligatoriskie noteikumi stājas spēkā pēc 2 nedēļām no viņu izsludināšanas dienas «Valdības Vēstnesī»

Ugunsgrēka paziņošanas vietu saraksts Rīgā.

Ugunsgrēka paziņošanas aparāti atrodas sekošās vietās:
A p a r a t a N r. u n a d r e s e:

12. A. Maskavas ielā Nr. 1 b, I. pils. ugunsdzēsēju nod. —
13. S. Galv. stacijas laukumā pie kapličas. — 14. P. Aspazijas bulvarā, Nacionalās operas namā. — 15. S. Aspazijas bulvarā iepretim namam Nr. 4. — 16. P. I. Ķēniņu ielā Nr. 30, Amatnieku biedrībā. — 21. A. Audēju ielā Nr. 15, I. Kalēju ielas stūrī. — 23. E. Kārļa ielā Nr. 17, Voksales viesnīcā. — 24. A. I. Grēcinieku ielā Nr. 16, Kungu ielas stūrī. — 25. A. I. Grēcinieku ielā Nr. 34, Ūdensvadu ielas stūrī. — 26. E. Rātuža laukumā Nr. 9, Rīgas brīvpr. ugunsdz. biedrībā. — 31. A. Jaunavu ielā Nr. 9, I. policijas iecirknī. — 32. A. Brēmiešu ielā Nr. 9. — 34. S. Pils laukumā, iepretim Pēterpils viesnīcai. — 35. A. I. Jēkaba ielā Nr. 1, Pils ielas stūrī (Birža). — 36. A.

Kaļķu ielā Nr. 30, Skārņu ielas stūrī. — 41. P. I. Kēniņu ielā Nr. 1, Krievu biedrībā «Uļej». — 42. E. I. Kēniņu ielā Nr. 5, pilsētas valdē. — 43. A. I. Smilšu ielā Nr. 29, m. Kalēju ielas stūrī. — 45. S. Brīvības bulvarā, starp Kalpaka bulv. un Merķeļa ielu. — 46. S. Brīvības bulvarā, Elizabetes ielas stūrī. — 51. P. Merķeļa ielā Nr. 13, Latviešu biedrībā. — 52. S. Kr. Barona, Merķeļa ielas stūrī pie Vērmaņa dārza. — 53. A. Kr. Barona ielā Nr. 40. — 54. S. Marijas ielā Nr. 18. Avotu ielas stūrī. — 56. A. Dzirnau ielā Nr. 104, Kurmanova ielas stūrī. — 61. A. Dzirnau ielā Nr. 113, Puškina ielas stūrī. — 62. A. I. Maskavas ielā Nr. 62, Speķu ielas stūrī. — 64. A. Jaunā ielā Nr. 22, Domes muzejā. — 65. P. Palasta ielā Nr. 4. Domes muzejā I. stāvā. — 71. P. Palasta ielā Nr. 4, Domes muzejā I. stāvā — 72. P. Palasta ielā Nr. 4, Domes muzejā II. stāvā. — 73. A. Palasta ielā Nr. 4, Domes muzejā, ieejā. — 74. P. Palasta ielā Nr. 4, Domes muzejā I. stāvā. — 112. A. Hanzas ielā, IV, pilsētas ugunsdzēsēju nodaļā. — 113. S. Pulkveža Brieža ielā Nr. 1, Elizabetes ielas stūrī. — 114. A. Elizabetes ielā Nr. 31-a, Antonijas ielas stūrī. — 115. Valdemāra ielā Nr. 45, Ķieģeļu ielas stūrī. — 116. A. Dzirnau ielā Nr. 41, Skolas ielas stūrī. — 121. S. Kalpaka bulv. Valdemāra ielas stūrī. — 122. P. Valdemāra ielā, pilsētas gāzes iestādē. — 123. S. Valdemāra ielā, Kronvalda bulvara stūrī. — 124. P. Valdemāra ielā, nacionālā teātra namā. — 125. E. Valdemāra ielā Nr. 1, valsts muitas valdē. — 126. A. Pētera-Pāvila ielā Nr. 5, cietuma namā. — 131. S. Kronvalda bulvarā, Elizabetes ielas stūrī. — 132. A. Ausēkļa ielā Nr. 14, Vidus ielas stūrī. — 133. E. Andreja salā, siļķu noliktavās. — 134. E. Andreja salā, pilsētas elektrības iestādē. — 135. E. Katrīnes ielā Nr. 10, Pētersalas ielas stūrī. — 130. E. Ekspostostā, linu noliktavā. — 141. E. Vējzaķsalā I. līnijā Nr. 50, Ezergaiļa mājā. — 142. E. Katkesekeļa dambī Nr. 1, Pāpa mājā Nr. 21. — 143. E. Ganību dambī Nr. 21, fabrikā «Ressors». — 144. E. Ganību dambī Nr. 31, fabrikā «Provodņik» — 145. A. Andreja salā, saldētavas noliktavā. — 146. E. Tvaika ielā Nr. 104, alus darītavā «Waldschlösschen». — 151. E. Allažu ielā Nr. 5, V policijas iecirknī. — 152. A. Tiltu ielā Nr. 12, Alekšu ielas stūrī. — 153. E. Duntē ielā Nr. 40, Nātera koku zāģētavā. — 154. E. Lopkautuves ielā, pilēstas lopkautuvē — 155. E. Ganību dambī Nr. 11, Rozenkranca fabrikā. — 156. A. Pulkv. Brieža ielā

Nr. 39, Pētersalas ielas stūrī. — 161. E. Hanzas ielā, preču stacijas valdē. — 162. A. Hanzas ielā, preču stacijas noliktavā. — 163. P. Eksporta ielā, muitas valdes noliktavā. — 211. A. Tērbatas ielā Nr. 38, 75. P. Palasta ielā Nr. 4, Domes muzejā I. stāvā. — 76. P. Palasta ielā Nr. 4, Domes muzejā II. stāvā. — 214. E. Bruņinieku ielā Nr. 5, I. pilsētas slimnīcā. — 215. E. Valdemāra ielā Nr. 56, Annas ielas stūrī. — 216. A. Miera ielā Nr. 1, Valdemāra ielas stūrī. — 221. A. Brīvības ielā Nr. 92.—223. A. Brīvības ielā 114, Rēveles ielas stūrī. 224. E. Brīvības ielā 129, Leitnera fabrikā. — 225. S. Hospitalu ielā, Miera ielas stūrī. — 226. E. Šarlotes ielā Nr. 64, Bergengrūna patversmē. — 231. E. Hospitalu ielā, kara slimnīcā. — 232. A. I. Lāčplēša ielā Nr. 17, Upes ielas stūrī. 233. E. Duntē ielā Nr. 28, Bērnu patversmē, — 234. E. Duntē ielā Nr. 20, pilsētas vājpūtīgo patversmē. — 235. E. Duntē ielā Nr. 12/14, pilsētas darba mājā. — 236. E. Ķīšezera ielā Nr. 9. Tērauda fabrikā. — 241. E. Ketlera ielā Nr. 4, Artilērijas noliktavā. — 242. E. Dancīgas ielā, Stokholmas ielas stūrī. — 243. E. Hamburgas ielā Nr. 5.

244. E. Meža prospekts, Vazas ielas stūrī, zvēru dārzā.— 245. E. Vazas ielā, Meža parka sporta biedrībā. — 246. E. Čiekurkalna II. līnijā Nr. 31, VI. šķērslīnijas stūrī. — 251. E. Čiekurkalna I. līnija Nr. 28, VI. šķērslīnijas stūrī. — 252. E. Čiekurkalna I. līnija Nr. 1, Šreienbuša ugunsdzēsēju biedrībā. — 253. E. Vidzemes šosejā Nr. 19, fabrikā «Union». — 254. E. Kr. Barona ielā Nr. 136, Kroņu ielas stūrī. — 255. E. Kr. Barona ielā Nr. 126, Sieviešu klosterī. — 256. E. Zvaigžņu ielā Nr. 31, Terezes ielas stūrī. — 261. A. Pernavas ielā Nr. 21, Ērgļu ielas stūrī. — 262. A. Rumpmūižas ielā Nr. 2, Pernavas ielas stūrī. — 263. A. Krāsotāju ielā Nr. 21, Artilērijas ielas stūrī. — 264. A. Marijas ielā Nr. 110, Rēveles ielas stūrī. — 265. A. Marijas ielā Nr. 70, Matīsa ielas stūrī. — 266. A. Marijas ielā Nr. 50, Stabu ielas stūrī.—271. E. Kr. Barona ielā Nr. 71, pilsētas skolas namā. — 311. A. Katolu ielā Nr. 89, I. Maskavas ielas stūrī. — 312. A. Jaroslavas ielā Nr. 24, II. pilsētas ugunsdzēsēju nodaļā. — 434. E. Slokas ielā Nr. 24/26, fabrikā «Kaučuk». — 212. A. Matīsa ielā Nr. 9. III. ugunsdzēsēju nodaļā. — 213. A. Brīvības ielā Nr. 34, Ģertrudes ielas stūrī. — 313. A. Lāčplēša ielā 137, Sadovņikova ielas stūrī. — 314. A. Lāčplēša ielā Nr. 113, mazās Palisades ielas stūrī. — 315.

E. Lāčplēša ielā Nr. 87, Kriegsmaņa fabrikā. — 316. A. Ģert-
rudes ielā Nr. 90, Katoļu ielas stūrī. — 321. A. Avotu ielā
Nr. 41. Stabu ielas stūrī. — 322. A. Matīsa ielā Nr. 89, Mūr-
nieku ielas stūrī. — 323. A. Valmieras ielā Nr. 16, Matīsa
ielas stūrī. — 324. E. Valmieras ielā Nr. 2, Vagonu fabrikā. —
325. A. Daugavpils ielā Nr. 54, Jēkabmiesta ielas stūrī. —
326. P. Centralā cietumā. — 331. A. Kalugas ielā Nr. 16, —
332. A. I. Maskavas ielā Nr. 139, Vitebskas ielas stūrī. — 334.
A. I. Maskavas ielā Nr. 197, iepretim Fridriķa ielai. — 335. E.
Lubānes ielā Nr. 37, — 336, E. I. Maskavas ielā Nr. 235, Dzēr-
vju ielas stūrī. — 342. E. Lībiešu ielā Nr. 7, Lietavas ielas
stūrī. — 343. E. I. Maskavas ielā Nr. 259, Kuzņecova fabri-
kā. — 344. E. Kišiņevas ielā Nr. 2, Linu manufakturā. — 345.
E. Lībiešu salā, Pļavnieka koku zāgētavā. — 346. E. Koku salas
ielā Nr. 12, Brauna koku zāgētavā. — 351. E. Koku salas ielā
Nr. 1, Michelsona koku zāgētavā. — 352. E. Daugavpils ielā
Nr. 8, IX. policijas iecirknī. — 411. E. Brīvēmiņa ielā Nr.
26, fabrikā «Starr». — 413. E. mazā Nometņu ielā Nr. 6, Hol-
ma fabrikā. — 414. A. Mārupes ielā Nr. 1, mazās Nometņu ie-
las stūrī. — 415. E. Pilsoņu ielā Nr. 13, II. pilsētas slimnīcā. —
416. E. Daugavgrīvas ielā Nr. 51-a, Kasella fabrikā. — 421.
E. Ventpils ielā Nr. 52, nažu fabrikā «Union». — 422. E. Kaln-
ciema ielā Nr. 82, m. Nometņu ielas stūrī. — 423. E. Kalnciema
ielā Nr. 62, Margarīetas ielas stūrī. — 424. E. Ormaņu ielā
Nr. 23, Reinberga mājā. — 425. E. Lapu ielā Nr. 12, lielās No-
metņu ielas stūrī. — 426. E. Kalnciema ielā Nr. 36, Švarc-
muižas ielas stūrī. — 432. E. Kuldīgas ielā Nr. 37, pilsētas Pē-
tera patversmē. — 433. A. Slokas ielā Nr. 16, Kuldīgas ielas
stūrī. — 513. E. Kapu ielā Nr. 30, lielās Altonavas ielas stūrī. —
435. E. Slokas ielā Nr. 40, Cinne mājā. — 436. E. Buļļu ielā
Nr. 18, Nordeķu ugunsdzēsēju biedrībā. — 441. E. Daugav-
grīvas ielā Nr. 51, Tvaikoņu ielas stūrī. — 442. E. Ūdens ielā
Nr. 18, Mantēja fabrikā. — 443. E. Daugavgrīvas ielā Nr. 22,
Drāšu fabrikā. — 445. A. Slokas ielā Nr. 1, Kalnciema ielas stū-
rī. — 451. A. I. Nometņu ielā Nr. 5 — 452. E. Daugavgrīvas
ielā Nr. 5, 11. policijas iecirknī. — 453. E. Raņķa dambī, Agens-
kalna kuģu piestātnē. — 454. E. Grāvju ielā Nr. 38, Ceppa fa-
brikā. — 455. E. Kuģu ielā Nr. 15, 10. policijas iecirknī. — 511
E. Jelgavas šosejā Nr. 2, Sennekena fabrikā. — 512. A. Akmeņu
ielā Nr. 17, 5. pilsētas ugunsdzēsēju nodaļā. — 514. E. Jel-

gavas šosejā Nr. 9, Vierecke fabrikā. — 515. E. Jelgavas šosejā Nr. 23, Armidsteda bērnu slimnīcā. — 516. E. Telts ielā Nr. 1, pilsētas nespējniēku patversmē. — 521. E. Vingrošanas ielā Nr. 2-a, Patrimonialugunsdzēsēju biedribā. — 522. E. Ķekavas ielā Nr. 5, Frišenfelda mājā. — 523. E. Bauskas ielā Nr. 49, Numurmuižas ielas stūrī. — 524. E. Bauskas ielā Nr. 55, Bišumuižas ugunsdzēsēju biedribā. — 525. E. Bauskas ielā Nr. 21-a, Buša fabrikā. — 526. E. Vecā Jelgavas ielā Nr. 62, Šmidta fabrikā. — 531. E. Bauskas ielā Nr. 10/12, Vildenberga fabrikā. — 532. E. Vecā Jelgavas ielā Nr. 21, Hartmaņa fabrikā. — 533. E. Mūkusalas ielā Nr. 27, pilsētas gāzes iestādē.

Piezīme. Ugunsgrēka paziņojums pa telefonu jāpieteic numuram 3-21.

Burtu nozīme: A. — ārējais aparats.
E. — iekšējais aparats.
P. — privats aparats.
S. — stabu aparats.

45. PĀRGROZĪJUMI 1909. g. 28. FEBRUĀRA VIETĒJOS NOTEIKUMOS PAR TIRGOŠANOS AR LOPIEM, LOPU KAUŠANU UN GAĻAS APSKATĪŠANU RĪGAS PILSĒTĀ.

Pieņemti Rīgas pilsētas domes 1921. g. 22. septembra un 1922. g. 16. februāra sēdē un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1922. g. 1. aprīļa rakstu Nr. 104401, iespiesti Valdbības Vēstnesī 1922. g. 13., 15. un 16. maija numuros 106., 107. un 108.

§ 12. atcelt un tā vietā likt sekošo:

«Nokauto lopu zarnu izkārņījumi paliek lopu kautuves valdei bez kāda sevišķa atlīdzinājuma. Kauto liellopu un sīklopu asinis paliek šo lopu īpašniekiem.»

§ 16. piezīmi atcelt un tās vietā likt sekošo:

«**Piezīme:** Atsevišķi no nokauto lopu rumpjiem jēlā veidā ievestie iekšējie organi, kā piem., plaušas, aknas, zarnas u. t. t. pirms pārdošanas vai lietošanas jāplombē.»

§ 17. strīpot sekošo (pēdējo teikumu šīnī pantā):

«Gaļas produkti, kuŗiem jau ir lopu ārsta apliecība un kādas lopu kautuves stampele jeb plomba, tiek izmeklēti bez maksas.»

§ 32. atcelt sekošo (pirmo teikumu šīnī pantā):

«Par lopu tirgū ievestiem lopiem tūliņ pie ievēšanas jā-

izmaksā pie kases no iekšlietu ministrijas 18. jūlijā 1896. g. apstiprinātā taksē nosacītie nodokļi un jādabū pret šo samaksu tirgus biļete.»

Šī panta atceltās daļas vietā likt sekošo:

«Pēc lopu iedzišanas lopu tirgus sētā, tūliņ jāsamaksā nodoklis, saskaņā ar lopu skaitu un pēc pilsētas domes noteiktas takses un pret šo samaksu jādabū tirgus biļete.»

§ 43. atcelt sekošo (pirmo teikumu):

«Ieiet lopu kautuvē bez lopu kautuves valdes īpašas atļaujas brīv tikai tām personām, kurām tur kādas darišanas, kas stāv sakarā ar lopu kautuves lietošanas nolūkiem.»

Šī panta atceltās daļas vietā likt sekošo:

«Bez lopu kautuves valdes īpašas atļaujas brīv ieiet lopu kautuvē tikai tām personām, kurās izņēmumašs sevišķas ieejas kartes (uz dienu, mēnesi, vai gadu).»

§ 47. atcelt sekošo (pēdējo teikumu):

«Bulļi jāved kaušanas telpās ar aizsietām acīm un mazākais divu vīru vadībā.»

§ 90. atcelt un tā vietā likt sekošo:

«Par ievestās gaļas izmeklēšanai ierīkoto pilsētas iestāžu lietošanu nosacītā maksa (skat. pilsētas domes noteikto taksī) jāatlīdzina jau iepriekš un pret to saņemtā kvīte jāuzrāda tam ierēdnim, kas izdara gaļas izmeklēšanu.»

46. SAISTOŠI NOTEIKUMI PAR LIPIĢU SLIMĪBU APKAROŠANU RĪGĀ.

Pieņemti Rīgas pilsētas domes sēdē 1922. g. 5. oktobrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1922. g. 6. novembra rakstu Nr. 111673, iespiesti Valdības Vēstneša 1922. g. 9., 13. un 14. novembra numuros 253., 256. un 257.

1. Visiem ārstiem tiek uzlikts par stingru pienākumu paziņot pilsētas valdes veselības nodaļai ar telefonogramu, vai rakstiski (acumirklīgos apstākļos paziņošana caur pastu nav pietiekoša) ne vēlāk kā 24 stundās pēc diagnozes uzstādīšanas par viņu praksē priekšā nākušiem saslimšanas gadījumiem ar sekošām infekcijas slimībām: mēri (pestitis), koleru (cholera asiatica), bakām (variola), izsituma tifu (febris exanthemat.), vēdera tifu (typhus abdomtu), atguļas tifu (typhus recurrens), epidemisku smadzeņu plēves iekaisumu (meningitis epidemica), šarlaku (scarlatina), masalām (morbilli), asins sērgu (dysenteria)

difteritu (diphtheria) resp. krupu (croup), liesas sērgu (antrax), ienāšiem (malleus), gaŗo kāsu (tussis convulsiva), spitalību (lepra), atklāto plaušu tuberkulozi, trakuma sērgu (lyssa), kā arī par sakošanas gadījumiem no trakiem dzīvniekiem. Paziņojumos jāuzdod slimnieka vārds, uzvārds, vecums, dzīves vieta un saslimšanas diena.

Piezīme. Ja ārsts nav aicināts pie slimnieka, tad šis pienākums, ziņot par saslimšanu, krīt uz slimnieka piederīgiem, dzīvokļa īpašniekiem, personām, kuŗas ieņem to pašu dzīvokli, mājas pārvaldniekiem resp. īpašniekiem, viesnīcas vai citas iestādes pārvaldītājiem un īpašniekiem, cik drīz augšā minētās personas dabū zināt par saslimšanas gadījumiem.

2. Mēra un koleras gadījumos slimie obligatoriski jāievieto slimnīcās. Tas pats attiecināms uz febris exanthem. recurrens, variola un antrax, tomēr, izņēmuma gadījumos, saslimušos ar šīm slimībām var arī atstāt ārstēšanā mājās, ja ir izvesta stingra izolācija un ja apstākļi ir tādi, ka ir droša garantija par slimības tālāk neizplatīšanos. Saslimušos ar scarlatinā, diphtheria, croup, dysenteria, meningitis epidemica, typhus abdomin., lyssa — var atstāt ārstēšanai mājās ar noteikumu, ka tiek izvesta stingra izolācija un tiek izpildīti visi no sanitārārsta dotie priekšraksti slimības izplatīšanās novēršanai. Pretējā gadījumā veselības nodaļai ir tiesība arī šīs saslimšanas gadījumos ievietot saslimušos slimnīcās. Pilsētas valdeš veselības nodaļa izšķir jautājumus, vai slimnieks ievietojamš slimnīcā, vai izolācija pietiekoša, vai apstākļi tādi, kā ir garantija par slimības tālāku neizplatīšanos.

3. Gadījumos, kad sanitārārsts resp. veselības nodaļa ir pieprasījuši slimo ievietot slimnīcā, bet slimais vai viņa piederīgie tam pretojas, tad ievietošana slimnīcā jāizdara spaidu ceļā.

4. Par to, ka visi noteikumi, zem kuŗiem atļauts saslimušam ārstēties mājās, tiktu stingri izvesti un izpildīti, ir atbildīgi slimnieks un viņa piederīgie resp. mājas pārvaldnieks.

5. Gadījumos, ja saslimušie ar šarlaku vai difteritu brīvpātīgi ierodas pilsētas slimnīcās, kā arī gadījumos, kad slimos ievieto slimnīcās uz veselības nodaļas pieprasījumu, visus izdevumus par transportu, ārstēšanu slimnīcā, kā arī par dzi-

vokļa un lietu desinfekciju nes pilsēta resp. attiecīgā pašvaldības iestādē.

6. Personas, kuŗas dzīvojuŗas kopā, vai bijuŗas tuvākā satiksmē ar saslimuŗiem ar febris exanthem., vai typhus recurrens, uz sanitārārsta pieprasījumu pēc iespējas drīz desinficējamas par brīvu kādā no pilsētas desinfekcijas iestādēm; pretoŗanās gadījumā desinfekcija jāizdara spaidu kārtā.

7. Kad persona, kuŗa saslimuse ar kādu ŗo noteikumu 1. p. minēto slimību un ārstēdamās mājās, ir izveselojusēs resp. miruse, tad slimā istaba un, vajadzības gadījumā, viss dzīvoklis ir jādesinficē veselības nodaļai uz pilsētas rēķina. Paziņot veselības nodaļai par slimā izveseloŗanos resp. nāvi tiek uzlikts par pienākumu personām, pie kuŗām slimais piedzīvo, kā arī mājas pārvaldītājam resp. īpaŗniekam.

8. Ja kādā dzīvoklī kāds miris no atklātas plauŗu tuberkulozes, vai arī, ja kāds saslimuŗšais ar atklātu plauŗu tuberkulozi pārgājis uz citu dzīvokli, tad vecais dzīvoklis jādesinficē. Tas pats attiecināms uz lepru. Dzīvokļa dezinfekciju izdara par brīvu Rīgas pilsētas veselības nodaļa.

P i e z ī m e. p. 1. minētām personām, kuŗu pienākums ir ziņot veselības nodaļai par saslimŗanas gadījumiem, tiek uzlikts par pienākumu ziņot veselības nodaļai nedēļas laikā par katru ar atklātu plauŗu tuberkulozi vai lepru slimojoŗā nāvi, vai pārieŗanu uz citu dzīvokli.

9. Personas, kuŗas dzīvojuŗas vienā dzīvoklī ar baku slimnieku, ir obligatoriski potējamas; pretoŗanās gadījumā potēŗana izdarāma spaidu kārtā. No potēŗanas var tikt atsvabinātas personas, kuŗas uzrāda ārsta apliecību, ka ir potēŗtas beidzamo 5 gadu laikā un pote ir pieņēmusēs.

10. Ja ar ŗarlaku saslimuŗšais apmeklē kādu skolu, bērnu dāŗzu vai strādā valdības, pašvaldības vai citās iestādēs, tad 1. p. minētām personām, kuŗu pienākums ir ziņot par saslimŗanas gadījumiem veselības nodaļai, ir jāziņo par ŗo gadījumu arī attiecīgās iestādes vadītājam. Iestādes vadītājam ir jāgādā par to, ka attiecīgā klase, vajadzības gadījumā visa iestāde, tiktu dezinficēta ar veselības nodaļas palīdzību.

11. Personas, kuŗas dzīvo vienā dzīvoklī ar masalu, ŗarlaka, baku vai difterita slimniekiem, nedrīkst apmeklēt skolu resp. bērnu dāŗzu; ŗīm personām arī aizliegts apmeklēt izriņķojumus un sapulcēŗšanās vietas.

12. Personas, kuŗas pārvestas uz citu dzīvokli no tāda dzīvokļa, kuŗā atradies šarlaka slimnieks, nedrīkst apmeklēt skolu, bērnu dārzu etc. 12 dienu laikā; masalu gadījumos šie paši noteikumi jāievēro 3 nedēļu laikā.

13. Gadījumos, kad saslimst persona, kuŗas dzīvoklis ir skolā, bērnu dārzā vai citā tamlīdzīgā iestādē, ar vienu no p. 2. minētām slimībām vai arī ar masalām vai garo kāsu, tad veselības nodaļai ir tiesība pieprasīt slimā ievietošanu slimnīcā vai arī viņa pārvešanu uz citu dzīvokli. Kamēr tas nav noticis, skola un bērnu dārzs slēdzami.

14. Epidemiju gadījumos pilsētas valdes veselības nodaļai ir tiesība pieprasīt skolu slēgšanu.

15. Šo saistošo noteikumu neizpildītājus sodīs saskaņā ar attiecīga likuma noteikumiem.

16. Šie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī».

47. SAISTOŠO NOTEIKUMU PAPILDINĀJUMS PAR TIRGOŠANOS AR MALKU RĪGĀ.

Pieņemts Rīgas pilsētas domes sēdē 2. novembrī 1922. g. un publicēts pamatojoties uz pils. nolik. 110. p., iespiests Valdības Vēstneša 1923. g. 16., 17. un 20. janvāra numuros 12., 13. un 16.

Pamatojoties uz Rīgas pilsētas domes 1922. g. 2. novembra lēmumu, pilsētas valde paziņo, ka 2 nedēļu laikā pēc šī paziņojuma publicēšanas Valdības Vēstnesī skaitās atcelts tagadējo saistošo noteikumu (pieņemti domes sēdē 4. martā 1902. g. un papildināti vēlākos gados) 6. § un tā vietā stājas spēkā sekošais:

«6. §. Riņķiem, kuŗus lieto malkas pārdošanai, jābūt apaliem, izgatavotiem no izturīgas dzelzs un ar 26 collu (26") lielu caurmēru iekšpusē. Aizliegta malkas pārdošana riņķos, kuŗu caurmērs mazāks par 26 colliem iekšpusē. Riņķos atļauts pārdot malku sekošos trijos gaŗumos: pus aršinas jeb 14 collu pagalēs, trešdaļaršinas jeb 9 $\frac{1}{3}$ colu un ceturtdaļaršinas, jeb 7 collu gaŗās pagalēs. Katra gaŗuma riņķu malka jānokrauj pilnīgi atsevišķi, pie kam malkas nokraušanas vietas apzīmējamas ar skaidri saredzamiem uzrakstiem par pārdodamās riņķu malkas gaŗumu, lai pircējiem šai ziņā nebūtu nekādas šaubas. Aizliegts pārdot riņķos citāda gaŗuma malku nekā minēts šinī pantā.»

48. SAISTOŠI NOTEIKUMI

par asfalta un tamlīdzīga materiāla trotuaru ierīkošanu un uzturēšanu Rīgā.

Pieņemti pilsētas domes sēdē 1923. g. 7. jūnijā un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 16. jūlija rakstu Nr. 106548, iespiesti Valdības Vēstneša 1923. g. 25., 26. un 27. jūlija numuros 158., 159. un 160.

1. Pilsētas rajonā, kurā aizliegts ierīkot un uzturēt ķieģeļu un rindu akmeņu trotuarus, un kurā jāierīko un jāuztur asfalta vai tamlīdzīga materiāla trotuari, ietilpst

a) mūra būvju rajona 1. un 2. iecirkņi,

b) pilsētas daļa, kurā ierobežota no sekošām ielām: Marijas ielas (starp Elizabetes un Gertrudes ielām), Gertrudes ielas (starp Marijas un Nikolaja ielām), Nikolaja ielas (starp Gertrudes un Dzirnavu ielām), Dzirnavu ielas (starp Nikolaja ielu un I. Ganību dambi), I. Ganību dambja (starp Dzirnavu un Elizabetes ielām) un Elizabetes ielas;

c) Ķeizardārza iela, Vilandes iela un Aleksandra iela līdz Artilerijas ielai.

Piezīme. Kā asfaltam līdztiesīgi materiāli trotuaru nostiprināšanai ir atzīstami betons, cements, vai terakota plātes, kā arī apstrādātas pliena, smiltsakmeņa, vai granita plātes.

2. Ar 1923. gadu sākot, gar mūra namiem p. 1. minētā rajonā vairs nedrīkst iznīcināt asfalta trotuarus, bet tie, vismaz 5' platumā, jāuztur ar asfalta vai tamlīdzīga materiāla segu.

3. 1924. gadā asfalta vai tamlīdzīga materiāla trotuari p. 1. minētā rajonā jāizbūvē gar 4 un vairāk stāvu apdzīvotiem mūra namiem, vismaz 5' platumā, pa Aleksandra ielu līdz Stabu ielai, Nikolaja, Skolas, Baznīcas, Tērbatas un Suvorova ielās un Aleksandra ielas ziemeļvakara pusē līdz Gertrudes ielai gar visiem gruntsgabaliem.

4. 1925. gadā p. 3. minētie trotuari jāizbūvē gar 4 un vairāk stāvu namu gruntsgabaliem visā p. 1. minētā rajonā,

5. 1926. gadā 3. p. minētie trotuari jāizbūvē gar visiem pārējiem gruntsgabaliem 1. p. minētā rajonā.

6. Pie trotuaru jaunbūves, kā arī pie trotuaru kapitalas pārbūves, trotuara asfaltētās daļas virzienu un robežas noteic pilsētas valdes būvju nodaļa.

7. Šie saistošie noteikumi stājas spēkā 2 nedēļu laikā pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī».

49. SAISTOŠO NOTEIKUMU

papildinājums par Rīgas elektrisko ielu dzelzsceļu uzturēšanu kārtībā un lietošanu.

Iespiesti Valdības Vēstneša 1923. g. 29., 30. jūnija un 2. jūlija numuros 136., 137. un 138.

Pamatojoties uz Rīgas pilsētas domes 1923. g. 7. jūnija lēmumu, kuŗu apstiprināja iekšlietu ministrijas pašvaldības departaments ar š. g. 20. jūnija rakstu Nr. 105881, Rīgas pilsētas valde ar šo paziņo, ka 1901. gadā izdotos obligatoriskos noteikumos par Rīgas elektrisko ielu dzelzsceļu uzturēšanu kārtībā un lietošanu 6. pants tiek papildināts ar sekošo piezīmi:

«Piezīme: Visiem ielu dzelzsceļu pasažieriem stingri noliegts smēķēt un nomest degošus papirosu galus, vai sērkokociņus pa to laiku, kamēr tramvaja vagonš atrodas uz Daugavas tilta, vai šī tilta uzbrauktuvēm.»

50. SAISTOŠI NOTEIKUMI

par tirdzniecības iestāžu, noliktavu un kantoru atvēršanas un slēgšanas laiku Rīgā.

Pienēmti Rīgas pilsētas domes 1923. g. 2. augusta un 6. septembra sēdēs un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 21. septembra rakstu Nr. 108346; iespiesti «Valdības Vēstneša» 1923. g. 1., 2. un 3. oktobra numuros 216, 217 un 218. Noteikumu 14. § m p kts un 12. § pārlaboti pilsētas domes sēdē 1924. g. 7. februārī, kas apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 19. februāra rakstu Nr. 101325; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 1. un 6. marta numuros 51 un 55. Noteikumu §§ 1., 3. un 14. pārlaboti 1924. g. 3. jūlija domes sēdē, kas apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. rakstu Nr. 105217; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 17., 18. un 19. jūlija numuros 158, 159 un 160.

1. Tirgošanās un darba laiks darba dienās.

§ 1. Visus tirdzniecības veikalus, noliktavas un kantorus, izņemot nākošos punktus minētos, nedrīkst atvērt pirms pulksten 8^{1/2} ritā un tie jāslēdz ne vēlāk kā pulksten 6^{1/2} vakarā.

Piezīme 1. Ziemassvētku un lieldienu priekšvakaros atļauts veikalus turēt atvērtus līdz pulksten 8 vakarā.

Piezīme 2. Augļu tirgotavām, kas pārdod tikai augļus, at-

ļauts tirgoties līdz pulksten 10 vakarā, laikā no 1. jūlija līdz 1. janvarim.

Piezīme 3. Pilsētas valde ir pilnvarota pieļaut arī citus tirgošanās noteikumus līdz 1924. g. 31. decembrim priekš tiem pilsētas nomaļu rajoniem, kas pievienoti Rīgas pilsētai sākot ar 1923. g. 1. janvāri.

§ 2. Šajos noteikumos paredzētās tirdzniecības iestāžu, noliktavu un kantoru atvēršanas stundas nav obligatoriskas ekspedīcijas kantoriem, eksporta un importa kantoriem un to noliktavām, kuģu aģentiem un muitas kantoriem. Šajās iestādēs darba laiku noteic uzņēmēji, vienojoties ar kalpotājiem.

Piezīme. Preču pārdošana minētos kantoros un noliktavās pieļaujama vienīgi šo obligatorisko noteikumu 1. § noteiktā laikā.

§ 3. Maiznīcas, piena pārdotavas un tādas pārtikas preču tirgotavas, kas tirgojas arī ar pienu, var atvērt pulksten 7 rītā un tās jāslēdz ne vēlāk kā pulksten 6^{1/2} vakarā.

Piezīme. Šis noteikums nezīmējas uz tiem pārtikas preču veikaliem, kuŗi blakus pārtikas vielām tirgojas vēl ar reibinošiem dzērieniem vai ar alu.

§ 4. Pirtis atveramas ne agrāk kā pulksten 7 rītā un slēdzamas ne vēlāk kā pulksten 11 vakarā.

§ 5. Frizieru veikali atverami ne agrāk kā pulksten 8^{1/2} rītā un slēdzami ne vēlāk kā pulksten 6^{1/2} vakarā.

§ 6. Tirgošanās pilsētas tirgos atļauta:

a) Daugavmalas un Aleksandra tirgos cauru gadu, no pulksten 7 rītā līdz pulksten 3 pēc pusdienas.

Piezīme 1. Daugavmalas un Aleksandra tirgos sestdienās tirgošanās atļauta līdz pulksten 6 vakarā.

Piezīme 2. Daugavmalas tirgū ielas malā pie trotuariem atrodošās pastāvīgās tirgotavas atveramas un slēdzamas tanī pašā laikā, kā pārējie veikali pilsētā.

b) Sarkankalna, Sarkandaugavas, Ilģeciema, Agenskalna, Torņakalna un Bišu muižas tirgos — no pulksten 10 rītā līdz pulksten 6 vakarā;

c) I. gaļas apskatīšanas stacijā — no pulksten 6 rītā līdz pulksten 12 dienā;

II. gaļas apskatīšanas stacijā — no pulksten 7 rītā līdz pulksten 12 dienā;

- d) Visos malkas tirgos — no pulksten 8 rītā līdz pulksten 4 pēc pusdienas;
- e) Zirgu tirgos — no pulksten 8 rītā līdz pulksten 4 pēc pusdienas;
- f) Siena tirgos — no pulksten 6 rītā līdz pulksten 2 pēc pusdienas;
- g) Sikumu tirgū — no pulksten 9 rītā līdz pulksten 5 pēc pusdienas.

§ 7. Tirgošanās kioskos atļauta no pulksten 8 rītā līdz pulksten 12 naktī.

Piezīme 1. Par kiosku uzskatāma uz pilsētai piederošās zemes paviljona veidā celta būve, kuŗa ierīkota tirdzniecības nolūkiem un atrodas no publikas vairāk apmeklētās vietās.

Piezīme 2. Kioskos atļauts pārdot uz pilsētas valdes sevišķas atļaujas pamata augļus, atspirdzinošus dzērienus, tabakas preces, šokolādi, konfektes, laikrakstus un žurnālus.

Piezīme 3. Kiosku tiesības katrā gadījumā piešķir pilsētas valde.

§ 8. Tirgošanās uz ielām ar tabakas precēm, laikrakstiem un žurnāliem atļauta no pulksten 6 rītā līdz pulksten 12 naktī.

§ 9. Iestādes, kuŗas tirgojas ar ēdieniem un dzērieniem patērēšanai uz vietas, bez reibinošu dzērienu pārdošanas, kā viesnīcu, biedrību un klubu bufetes, ēdienu veikali, konditorejas-kafejnīcas, atļauts turēt atvērtas no pulksten 7 rītā līdz pulksten 10 vakarā.

Piezīme. Pilsētas valde var atļaut augšā minētām iestādēm turpināt tirgošanos arī pēc pulksten 10 vakarā, tikai ar to noteikumu, ka šāda veida tirgošanās nedrīkst ilgt pāri par pulksten 2 naktī.

§ 10. Pusdienu galdus atļauts turēt atvērtus no pulksten 12 dienā līdz pulksten 6 pēc pusdienas.

§ 11. I. šķiras restoranus, biedrību un klubu bufetes ar reibinošiem dzērieniem atļauts atvērt ne agrāk kā pulksten $\frac{1}{2}$ 9 rītā un tie slēdzami ne vēlāk kā pulksten 2 naktī.

§ 12. II. šķiras restoranus ar reibinošiem dzērieniem atļauts atvērt pulksten 8.30 rītā un tie slēdzami pulksten 10 vakarā.

Piezīme. Pilsētas lopkautuves restorānu atļauts turēt at-

vērtu no pulksten 7 rītā līdz 6 vakarā, vispār noteiktā tirgošanās laika vietā,

II. Tirgošanās un darba laiks svētdienās, svinamās un svētku dienās.

§ 13. Visiem tirdzniecības veikaljiem, noliktavām un kantorjiem, izņemot nākošos punktus uzrādītos, jābūt slēgtiem sekošās dienās:

- 1) visās svētdienās, izņemot pēdējo svētdienu priekš 25. decembra;
- 2) visās citās no valdības noteiktās un publicētās svētku un svinamās dienās, izņemot ziemassvētku, lieldienu un vasaras svētku trešās dienas, zaļo ceturtdienu un 23. jūniju.

§ 14. Tirgošanās svētku un svinamās dienās atļauta zemāk minētos tirdzniecības uzņēmumos tikai sekošās stundās:

- a) konditorejās-maizes tirgotavās, maiznicās, piena pārdotavās un tādās pārtikas preču tirgotavās, kas tirgojas arī ar pienu — no pulksten 7 līdz pulksten 9 rītā.

Piezīme. Šis noteikums nezīmējās uz tiem 14. § a punktā minētiem veikaljiem, kas blakus pārtikas vielām tirgojas vēl ar reibinošiem dzērieniem vai ar alu.

- b) Pa vasaras laiku, t. i. no 1. jūnija līdz 1. oktobrim, atļauts tirgoties ielu skārņos (izņemot tirgus) no pulksten 7 līdz pulksten 9 rītā, ar noteikumu, ka, ja kāds no galvas tirgotājiem neievērotu svētdienās atļauto tirgošanās laiku, tad viņam atņemamas tiesības tirgoties svētdienās un svinamās dienās;
- c) tirgošanās ar puķēm un vaiņagiem uz ielām un laukumiem pie pilsētas kapsētām — no pulksten 10 dienā līdz pulksten 5 pēc pusdienas;
- d) puķu veikalos — no pulksten 10 rītā līdz pulksten 2 pēc pusdienas;
- e) pusdienu galdiem — no pulksten 12 dienā līdz pulksten 5 pēc pusdienas;
- f) iestādēs, kurās tirgojas ar ēdieniem un dzērieniem patērišanai uz vietas, bez reibinošu dzērienu pārdošanas, kā viesnīcu, biedrību un klubu bufetēs, ēdienu veikalos,

konditorejās-kafejnīcās — no pulksten 1 dienā līdz pulksten 10 vakarā.

Piezīme. Pilsētas valde var atļaut augšā minētām iestādēm turpināt tirgošanos arī pēc pulksten 10 vakarā, bet nekādā ziņā ne ilgāk par pulksten 2 naktī.

- g) I. šķiras restoranos, biedrību un klubu bufetēs ar reibinošiem dzērieniem — no pulksten 1 dienā līdz pulksten 2 naktī;
- h) II. šķiras restoranos ar reibinošiem dzērieniem — no pulksten 1 dienā līdz pulksten 10 vakarā;
- i) tirgošanās kioskos, kā arī tirgošanās uz ielām ar tabakas precēm, laikrakstiem un žurnāliem atļauta tai pašā laikā kā darba dienās;
- k) upju peldētavās — no pulksten 7 rītā līdz pulksten 10 vakarā;
- l) ārstniecības pirtis atļauts turēt atvērtas no pulksten 7 rītā līdz pulksten 12 dienā;
- m) fotogrāfu iestādes atļauts turēt atvērtas laikā no 1. aprīļa līdz 30. septembrim, no pulksten 1 līdz 4 pēc pusdienas, bet laikā no 1. oktobra līdz 31. martam no pulksten 12 līdz 3 dienā;
- n) sīkumu tirgus atvērts no pulksten 11 rītā līdz pulkst. 3 pēc pusdienas;
- o) augļu tirgotavas, laikā no 1. jūlija līdz 1. oktobrim, — no pulksten 1 dienā līdz pulksten 10 vakarā.

§ 15. Šie noteikumi par tirdzniecības iestāžu atvēršanu un slēgšanu neattiecas uz

- a) aptiekām,
- b) darbiem nelaimes gadījumos,
- c) dzelzsceļu un tvaikoņu bufetēm, viesu apkalpošanu viesnīcu izīrētās istabās, iebraucēju apkalpošanu iebraucamās vietās, teātru un citu izrikojumu bufetēs.

Piezīme. Teātru, kinoteātru un cirku bufetes atvēršanas stundu priekš izrādes un slēdzamas stundu pēc izrādes. Izrikojumu bufetes slēdzamas reizē ar pašiem izrikojumiem.

§ 16. Kalpotāju un strādnieku nodarbināšanas gadījumos visiem tirdznieciskiem uzņēmumiem Rīgā, kuŗu atvēršanas un

slēgšanas laiks un kārtība paredzēti šinīs noteikumos, ir jāievēro pastāvošais likums par darba laiku.

§ 17. Šo obligatorisko noteikumu pārkāpēji saucami pie likumīgas atbildības.

§ 18. Šie noteikumi nāk spēkā līdzšinējo obligatorisko noteikumu vietā divu nedēļu laikā pēc viņu izsludināšanas «Valdības Vēstnesī».

51. SAISTOŠO NOTEIKUMU PAPILDINĀJUMS, par trakuma sērgas apkarošanu Rīgas pilsētā.

Papildinājums pieņemts Rīgas pilsētas domes sēdē 1923. g. 2. augustā un apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 16. augusta rakstu Nr. 107399; iespiests Valdības Vēstneša 1923. g. 30./31. augusta un 1. septembra numuros 189, 190 un 191.

Rīgas pilsētā 1901. gadā 24. maijā izdoto obligatorisko noteikumu 1. § tiek papildināts ar sekošo:

«Trakuma sērgas laikā izlaist suņus uz ielām atļauts tikai ar uzpurniem un pie tam pie pavadas. Pilsētas valde noteic laiku, kad prasāma šī papildinājuma izpildīšana.»

52. SAISTOŠI NOTEIKUMI

par lietus aku (guliju) aizsargāšanu pret aizsalšanu.

Pieņemti Rīgas pilsētas domes sēdē 1923. g. 6. septembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 25. septembra rakstu Nr. 108413; iespiesti Valdības Vēstneša 1923. g. 4., 8. un 11. oktobra numuros 219, 222 un 225.

1. Katram namīpašniekam, sala laikam iestājoties, jānosedz visas viņa trotuara un ielas aptīrīšanas rajonā ietilpstošās lietus un mājūdeņu akas (guliji).

2. Šāda noseģšana izdarāma vienkāršiem, bet aku aizsargāšanai pret aizsalšanu pietiekošiem līdzekļiem (par piem. maišiem, mašām).

3. Aku noseģumi pa visu sala laiku namīpašniekiem jāuztur pilnā kārtībā, lai pēc iespējas atvieglinātu aku tīrīšanu un novērstu aku bojāšanu caur salu.

Atkušņa laikā namīpašniekiem jāraugās uz to, ka sniegs un lietus ūdens varētu netraucēti notecēt akās.

4. Šo saistošo noteikumu pārkāpēji saucami pie likumīgas atbildības.

5. Šie saistošie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī».

53. SAISTOŠI NOTEIKUMI

par klozetu ūdeņu pagaidu pieslēgšanu pie pastāvošiem drenažu vadiem.

Pieņemti Rīgas pilsētas domes sēdē 1923. g. 6. septembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 25. septembra rakstu Nr. 108413; iespiesti Valdības Vēstneša 1923. g. 4., 8. un 11. oktobra numuros 219, 222 un 225.

1. Notekūdeņus, ieskaitot skalojamo klozetu ūdeņus no mājām, kuŗas nav iespējams pieslēgt pie sistematiskās kanalizācijas tīkla, var ielaist pilsētas drenažu tīklā vai atklātā ūdens tvertnē.

2. Ūdeņiem pirms ielaišanas pilsētas drenažu tīklā jāiet caur attiecīgu, labi vēdinātu tīrīšanas ietaisi, izvēlamu saskaņā ar vietējiem apstākļiem. (Emšeru akas izveidojums, biol. filtrs vai taml.)

3. Mājas kanalizācijas tīklam, ieskaitot arī ūdensklozetu ietaisi, jābūt ierīkotam saskaņā ar pilsētas valdes 1915. g. izdotiem nosacījumiem ūdensklozetu pievienošanai pie kanalizācijas tīkla.

4. Namīpašniekiem jāuztur un jālieto mājas kanalizācija un tīrīšanas ietaises tādā veidā, ka būtu izpildītas visas sanitārās prasības un pilsētas drenažu tīklā neiekļūtu vielas, kuŗas izsauktu tīkļa aizsērēšanu vai atklāto ūdeņu sabojāšanu pie drenažu vadu iztekām ūdens tvertnē. Biezumus un dūņas ielaist vai izliet pilsētas tīklā aizliegts un tie ir kārtīgi jānoved.

5. Tīrīšanas ietaisei jābūt katrā laikā pieejamai pilsētas valdes darbiniekiem kontroles dēļ. Bez tam ierīkojama pēc pilsētas valdes būvju nodaļas priekšraksta speciala ar plombu slēgta kontroles aka, kuŗa pieejama tikai būvju nodaļas darbiniekiem. Ja izrādītos, ka mājas ūdeņus netīra pietiekošā mērā, tad mājas īpašniekam uz pirmo pilsētas valdes pieprasījumu uz sava rēķina jāierīko papildu ietaises, kuŗas nodrošinātu ūdeņu pārvēršanu pilsētas drenažu tīklam un atklātiem ūdeņiem nekaitīgā stāvoklī; pretējā gadījumā pilsētas valdei ir tiesība bez griešanās pie tiesas, slēgt klozetu ūdeņu novadīšanu pilsētas drenažu tīklā.

6. Par visu mājūdeņu šķidro daļu nolaišanu pilsētas dre-

nažu tīklā namīpašnieks maksā pilsētas kasei nodokļus pēc vispārējā kanalizācijas nodokļu tarifa, atvelkot 30% par iepriekšējās tīrīšanas izdarīšanu pie komplicētākām tīrīšanas ietaisēm.

7. Pēc sistematiskās kanalizācijas tīkla ierīkošanas tanīs rajonos, kur līdz šim pastāv tikai дренаžu vadi, namīpašniekam uz pirmo pilsētas būvnodeļas prasību jāiznīcina tīrīšanas ietaises un jāizdara mājūdeņu tieša ielaišana pilsētas kanalizācijas tīklā (bez iepriekšējās tīrīšanas) uz vispārējiem noteikumiem.

8. Šo saistošo noteikumu pārkāpēji saucami pie likumīgas atbildības.

9. Šie saistošie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī».

54. SAISTOŠI NOTEIKUMI

par koku, malkas un korķu mizu noliktavām.

Pieņemti Rīgas pilsētas domes 1923. g. 6. septembra sēdē un apstiprināti ar Jekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 25. septembra rakstu Nr. 108413; iespiesti Valdības Vēstneša 1923. g. 4., 8. un 11. oktobra numuros 219, 222 un 225

§ 1. Visāda veida koka, malkas un korķu mizu noliktavas var ierīkot Rīgas pilsētas robežās tikai ar sevišķu atļauju un pēc sekošiem noteikumiem.

Līdz šim pastāvošās noliktavas vajadzības gadījumā jāpārkārto termiņos, kurus nosaka pilsētas valde katrā atsevišķā gadījumā.

Piezīme. Šie noteikumi, izņemot viņu 6. un 14. p. p., neattiecas:

1) uz koku materialu krājumiem pie mazāka apmēra darbnīcām, ja šie krājumi nav lielāki par 200 kbm (20 kubikasīm), pie kam noliktavas platība nedrīkst pārsniegt 50 kvm (11 kvadratis) un grēdu augstums 4,5 m (14 pēdas);

2) uz malkas krājumiem, ne lielākiem par 300 kbm (30 kubikasīm), kas nolemti ēku apsildīšanai un nokrauti ēku pagalmos, pie kam pagalmos jāatstāj 91 kvm (20 kvadratis) platībā brīvs laukums.

§ 2. Jaunu noliktavu ierīkošana nav pielaižama iecirkņos, kur pēc būvnoteikumiem aizliegts celt koka ēkas. Līdz šim tur pastāvošās noliktavas var arī turpmāk darboties, bet tās nav atļauts paplašināt.

§ 3. Atļaujas dabūšanai jāiesniedz pilsētas valdei lūgums, pieliekot situācijas planu divos eksemplaros un sarakstu par ugunsdzēsamiem līdzekļiem. Plāns zīmējams mērogā 1 : 600 un viņā jāuzrāda noliktavai paredzētā laukuma iedalījums, ēkas, kas atrodas uz minētā laukuma, kā arī uz kaimiņa gruntsgabaliem un ielas otrā pusē, ūdens ņemšanas vietas, ceļi, hidranti un akas. Pilsētas valde izsniedz lūdzējam vienu eksemplāru apstiprinātā plāna, kurš pastāvīgi jāuzglabā noliktavā un jāuzrāda policijai vai pilsētas valdes ierēdņiem uz viņu pieprasījumiem.

§ 4. Noliktavas apgādājamās ar pietiekošu skaitu ūdens ņemšanas vietu, ugunsdzēsamiem līdzekļiem un drošu uguns-paziņošanas iekārtu. Noliktavām, kurās atrodas tuvu pie upes, vai citiem dabiskiem ūdens avotiem, jāierīko piebrauktuves ar cietiem ceļiem. Ja tuvākās ielās atrodas ūdens vads, noliktavās jāierīko hidranti. Bet ja noliktavas nevar apgādāt ar ūdeni vienā vai otrā veidā, tad viņās jāierīko piemērota tilpuma gruntsūdens akas. Akām jābūt segtām un apgādātām ar trūbām ūdens izpumpēšanai. Ūdens ņemšanas vietu, hidrantu un aku skaitu, ugunsdzēsamo līdzekļu veidu un daudzumu, un uguns-paziņošanas iekārtu nosaka pilsētas valde pie plāna apstiprināšanas. Minētos līdzekļus iznīcināt, pārveidot vai aizvest ir aizliegts un viņu uzturēšana vajadzīgā kārtībā piekriť noliktavas īpašniekam.

§ 5. Zāģu skaidu un citu atkritumu izmantošana katlu kurināšanai atļauta, ja skurstenis nav zemāks par 21,5 m (70 pēdas). Vētrajņā laikā un lielā karstumā šo materiālu lietošana jāierobežo vai jāpastiprina 7. pantā minētā apsardzība.

§ 6. Noliktavās un zāģētavās smēķēšana, uguns kuršana klajā laukā un neapkurināmās ēkās aizliegta. Šis aizliegums policijai jāizsludina ar izkārtnēm.

§ 7. Zāģētavu noliktavas jāapsargā nepārtraukti sargiem, Sargu skaits noteicams pēc noliktavas platības sekoši:

		līdz 3.000 kv.	asim 1 sargs,
no 3.000	„	6.000 „	„ 2 sargi,
„ 6.000	„	12.000 „	„ 3 „
„ 12.000	„	20.000 „	„ 4 „

Nedarbojošos zāģētavu un malkas noliktavu laukumos sargu skaitu var samazināt samērā ar tur atrodošos koka mate-

rialu daudzumu. Sargu rīcībā jābūt rokas dzēšamiem aparātiem. Visas noliktavas jāiežogo ar vismaz 1,85 m (6 pēdas) augstu žogu.

§ 8. Koku materialu un malkas novešanai un saņemšanai jānotiek pie dienas gaismas vai elektrības apgaismošanas. Neizolēti elektrības vadi nedrīkst būt tuvāk par 3 m (10 pēdas) no koku grēdām. Petrolejas un eļļas lampas atļauts lietot tikai tad, ja lampas sistemu apstiprinājusi pilsētas valdes būvju nodaļa.

§ 9. Noliktavās nedrīkst glabāt, izņemot koku materialu, viegli degošu vielu krājumus, tāpat arī tur nedrīkst ierīkot nekādas citas rūpniecības iestādes, kuņas nenodarbojas ar koku vai korķu mizu izstrādāšanu. Uzņēmumu rīcībai vajadzīgie viegli degošie materiāli novietojami atsevišķās, slēgtās mūra telpās.

§ 10. Pie noliktavas iekārtošanas jāierīko divi ceļi, vismaz 10,6 m (35 p.) platumā. Ceļiem jākrustojas pēc iespējas laukuma vidū, vai, ja tas pēc vietējiem apstākļiem nav iespējams tie pielaižami arī līdzteku līniju veidā. Aizliegts uz ceļiem novietot koku materiālus vai ceļus citādi aizsprostot. Ceļu galā, ja tie iziet uz ielas, jābūt vārtiem. Ceļi un grēdu starpas jānocietina ar nedegošu materialu.

Piezīme. Ceļu un grēdu starpu nocietināšanai atļauts lietot arī sārņus (šlaku un zāģu skaidas ar pietiekošu smilšu piemaisījumu.

§ 11. Grēdas nedrīkst būt augstākas par 8,5 m (28 pēdām), skaitot no grēdu pamatiem un ieskaitot ieliktos šķērskokus. Neviena grēda nedrīkst būt lielāka par 575 kv. (126 kv. asīm). Starp grēdām jāatļauj neapkrāutas vietas 2 m (6,5 pēdas) platumā.

§ 12. Grēdu attālumam no kaimiņa robežām un ielām jābūt ne mazākam par 4,5 m (14 pēdas), bet ja aiz robežas atrodas ēkas un tās nav aizsargātas ar brandmūriem, tad grēdu attālumam no ēkām jābūt vismaz 8,5 m (28 pēdas). Grēdas var sniegties līdz pat kaimiņa robežām, ja tur atrodas neapbūvēts un nepiekrāuts laukums un pēdējais nodots noliktavas īpašnieka lietošanai.

§ 13. No dzīvojamām, visāda veida samniecības un rūpniecības ēkām, kas atrodas uz noliktavas vai kaimiņa grunts-

gabala un ir noliktavas īpašnieka brīvā lietošanā, grēdu attālumam jābūt:

- no koka ēkām vismaz 8,5 m (28 pēdas)
- „ mūra ēkām vismaz 4,5 m (14 „)
- „ zāģētavām vismaz 13 m (42 pēdas)

bet no 4. pantā minētām ēkām un hidrantiem 8,5 m (21 pēda).

§ 14. Malkas grēdas nedrīkst būt augstākas par 4,5 m (14 pēdas).

§ 15. Korķu mizu krājumu nokraušana zem klajas debess atļauta tikai līdz 200 baķu lielā vairumā. Lielāki krājumi jāuzglabā šķūņos ar cieta materiāla jumtiem.

§ 16. Šo saistošo noteikumu pārkāpēji saucami pie likumīgas atbildības.

§ 17. Šie saistošie noteikumi stājas spēkā līdzšinējo noteikumu vietā divu nedēļu laikā pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī».

55. SAISTOŠI NOTEIKUMI

par skursteņu un citu dūmvadu tīrīšanu un uzraudzību Rīgas pilsētā; skursteņslaucītāju takse.

Pieņemti domes sēdē 1923. g. 15. novembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 10. janvāra rakstu Nr. 100244; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 29. un 30. janvāra un 1. februāra numuros 23, 24 un 26.

1. §. Visāda veida skursteņi un dūmvadi tīrāmi saskaņā ar šiem noteikumiem un 8. pantā noteiktos termiņos

Šai piespiestai tīrīšanai nav padoti visi brīvā stāvošie fabriku skursteņi, tāpat arī brīvā stāvošo tvaika katlu skursteņi un neapdzīvoto namu skursteņi.

Par skursteņi uzskatāms katrs no kurināmās ietaises līdz vai cauri jūntam vedošais dūmvads.

2. §. Namu īpašniekiem vai viņu likumīgiem vietniekiem jānoslēdz ar savu iecirkņa meistarū jeb kādu citu pilsētas būvvaldes apstiprinātu skursteņslaucītāju līgums, pēc kuŗa pēdējam jāuzņemas visa nama skursteņu un dūmvadu kārtīga tīrīšana un uzraudzība.

Skursteņslaucītājs saņem par šo darbu atlīdzību pēc takses, kuŗu apstiprina pilsētas dome.

Skursteņus kuŗi netiek kārtīgi jeb vispāri netiek tīrīti, pil-

sētas valdes būvju nodaļa uzdod tīrīt iecirkņa meistaram piespiedu kārtā uz nama īpašnieka rēķina.

3. §. Tīrīšanas darbus atļauts izvest vienīgi pilsētas valdes būvju nodaļas pārbaudītiem un darbā pieļautiem skursteņslaucītājiem.

Būvnodeļa iecel un atceļ iecirkņa meistarus, viņu palīgus un dod savu piekrišanu citiem skursteņslaucītājiem uzņemties tīrīšanas darbus. Viņai ir tiesības par nolaidībām un nekārtīgu darbu vainīgiem aizliegt tīrīšanas darbu izvešanu uz noteiktu laiku vai pavisam. Skursteņslaucītāju pārbaudīšanu izdara būvnodeļa caur sevišķu komisiju.

Visas sūdzības par skursteņslaucītāja izturēšanos jāiesniedz būvnodeļai, kuŗa izšķir arī izcēlušās domu starpības starp nama īpašnieku un skursteņslaucītāju.

4. §. Skursteņu tīrīšana nav atļauta mācekļiem vieniem pašiem. Mācekļi drīkst strādāt tikai zem skursteņslaucītāja vai tā palīga uzraudzības.

5. §. Skursteņu tīrīšanai un uzraudzībai Rīgas pilsētu iedala 18 iecirkņos, kuŗu robežas aprādītas šo noteikumu pielikumā. Rīgas pilsētas valdei ir tiesība, skatoties pēc vajadzības, grozīt iecirkņu skaitu un robežas. Katram iecirknim pilsētas būvnodeļa iecel pārbaudītu skursteņslaucītāju meistarū.

Katram iecirkņa meistaram jāuzdod būvnodeļai pārbaudīts palīgs, kuŗš meistara slimības, atvaļinājuma u. t. t. gadījumos izpilda viņa vietū. Palīgs tādās reizēs, kā vietas izpildītājs, bauda visas iecirkņa meistara tiesības un izpilda viņa pienākumus.

Iecirkņu meistarū, viņu palīgu un citu darbā pieļauto skursteņslaucītāju vārdus un adreses būvnodeļa izziņo atklātībai. Minētām personām būvnodeļa izsniedz sevišķas personas apliecības.

Iecirkņa skursteņslaucītājs drīkst atstāt pilsētu ilgāk kā uz 8 dienām tikai ar pilsētas būvnodeļas sevišķu atļauju.

6. §. Iecirkņa meistaram jāraugās uz to, lai skursteņi un dūmvadi arvien atrastos kārtīgā stāvoklī. Viņam, tiklab uz ieinteresēto personu uzaicinājumu, kā arī pašam no sevis jāapskata un pienācīgā kārtā jātīra savā iecirknī skursteņi, dūmvadi, krāsnis u. t. t. Nama īpašniekam jāatļauj iecirkņa meistaram katrā laikā aplūkot nama skursteņus un jāizpilda viņa likumīgās prasības.

7. §. Skursteņi, kuřiem pievienoti ķēķa pavardi, kā arī centralā apkurināšana, jātīra reizi mēnesī. Skursteņi, kuřiem pievienotas apkurināmās krāsnis, jātīra reizi mēnesī kurināšanas periodā. Rūpniecības un tamlīdzīgu iestāžu lietojamie skursteņi jātīra divas reizes mēnesī, vai ik nedēļas, skatoties pēc vajadzības.

8. §. Sodrēji skursteņos pamatīgi nokasāmi vai nokapājami. Šauru skursteņu tīrīšanu izdara ar vienkāršu pie virves piestiprinātu slotu un svaru bumbu.

Skursteņi jātīra līdz pamatam, no apakšējās daļas izņemami sodrēji un pelni.

9. §. Sodrēju izdedzināšana atļauta tikai tādos gadījumos, ja tīrīšana citādi nav iespējama. Dienu un stundu, kad nodomāts izdedzināt zināmā namā skursteņus, iecirkņa meistaram jāpaziņo dienu iepriekš nama īpašniekam vai viņa vietniekam, vietējam policijas iecirkņa priekšniekam un vietējās ugunsdzēsēju nodaļas brandmeistaram. Skursteņu izdedzināšana jāpārrauga katru reizi personīgi iecirkņa meistaram. Izdedzināšanai jābūt pabeigtai līdz pulksten 12 dienā.

10. §. Skursteņslaucītājiem jāraugās uz to, ka dūmus nenovada ventilācijas skursteņos un ka skursteņi, dūmvadi, krāsnis, ķēķi vai citi pavardi atrodas tādā kārtībā kā to prasa pastāvošie būvnoteikumi (§§ 57, 58., 59. un 78.).

Ja skursteņslaucītājs skursteņus tīrot vai apskatot atrod, ka šīs prasības nav izpildītas, vai kurināmo ietaišu un skursteņu tuvumā atrodas lielākā daudzumā viegli aizdegošās vielas, tad viņš par to paziņo nama īpašniekam vai viņa vietniekam, atrasto nekārtību novēršanai. Svarīgos gadījumos un ja nama īpašnieks neievēro dotos aizrādījumus, skursteņslaucītājam par to jāpaziņo būvju nodaļai, lai tā varētu spert vajadzīgos soļus.

11. §. Katram skursteņslaucītājam jāved par skursteņu slaucīšanu sevišķa grāmata pēc būvnodeļas dota parauga un priekšraksta. Šinī grāmatā ierakstāms katrs skursteņslaucītāja darbs un piezīmes par atrastām nekārtībām. Ieraksti apliecināmi ar nama īpašnieka vai viņa vietnieka parakstu. Grāmata uzrādāma uz pieprasījumu būvnodeļai vai citai attiecīgai iestādei.

12. §. Šo saistošo noteikumu pārkāpēji saucami pie likumīgas atbildības.

13. §. Šie saistošie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī» un ar viņu izdošanu skaitās atcelti domes sēdē 1921. g. 17. februārī pieņemtie noteikumi.

Rīgas skursteņslaucītāju takse.

a) Gada maksa par katra krāsns skursteņa tīrīšanu:

nama I stāvā 15 rub. no stāva

„ II „ 15 „ „ „

katrā sekošā stāvā 9 „ „ „

b) Gada maksa par ķēķa skursteņa tīrīšanu:

nama I stāvā 30 rub. no stāva

„ II „ 30 „ „ „

katrā nākošā stāvā 15 „ „ „

c) Maksa par katru maiznīcas, konditorejas, laužu ķēķa, pirts vai rūpniecības iestādes kurinātavas skursteņa tīrīšanu:

par katru atsevišķu reizi:

vienstāvu namos 30 rub. no reizes

divstāvu „ 45 „ „ „

augstākos „ 60 „ „ „

d) Maksa par sienas krāsns roru vai skārda trību tīrīšanu pēc vienošanās ar nama īpašnieku.

Piezīme: Par skursteni uzskatāms katrs no kurināmas ietaises līdz vai cauri jūntam ejošais dūmu vads.

Skursteņslaucītāju iecirkņu saraksts.

I. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 1, 2 un 3):

Daugavas krasts — Svaru — Kaļķu — Vaļņu — L. Ķēniņu — Kārļa ielas — Daugavas krasts.

II. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 6, 7 un 8):

Daugavas krasts — Valdemāra — Citadeles — Torņa — Vaļņu — Kaļķu — Svērtuves ielas — Daugavas krasts.

III. iecirkņa robežas (gruntsgabalu grupas 4, 5, 9, un 10):

Daugavas krasts — Kārļa — L. Ķēniņu — Vaļņu — Torņa — Citadeles — Valdemāra ielas — Daugavas krasts — Andreja osta — Elizabetes — Timoteja — Turģeņeva ielas — Daugavas krasts.

IV. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 11, 12, 13, 18, 19,

23, 25 un grupas 17 dienvidus daļa līdz Elevatora dzelzsceļam):

Elizabetes iela — Andreja osta — Daugavas krasts, ieskaitot mazo un lielo Vējažu salas — Vējažu salas izteka — Elevatora dzelzsceļš — Mīlgrāvja dzelzsceļš — Klusā — Miera — Valdemāra — Elizabetes ielas.

V. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 14, 15, 16 un grupas 17 ziemeļu daļa līdz Elevatora dzelzsceļam un grupas 68 un 96):

Elevatora dzelzsceļš — Vējažu salas izteka, ieskaitot Kundziņu, Zirgu, Kurpnieku, Kaķasēkļa un Daudera salas — Mīlgrāvja izteka — Kīšezers — robeža starp Mīlgrāvi un Meža parku — Mīlgrāvja dzelzsceļš — Elevatora dzelzsceļš.

Vi. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 23, 26, 27 un 28):
Bruņinieku — Valdemāra — Miera — Klusā ielas — Mīlgrāvja dzelzsceļš — Brīvības — Kr. Barona — Bruņinieku ielas.

Vii. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 20, 21 un 22):
Elizabetes — Valdemāra — Bruņinieku — Kr. Barona — Elizabetes ielas.

Viii. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 29, 30, 31 un 32):
Elizabetes — Kr. Barona — Bruņinieku — Valmieras ielas — Daugavpils dzelzsceļš — Elizabetes iela.

Ix. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 33, 34, 35 un 36):
Bruņinieku — Kr. Barona — Brīvības ielas — Mīlgrāvja dzelzsceļš — Atta — Liniju — Ērgļu — Avotu — Bruņinieku ielas.

X. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 70, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 94 un 95):

Vidzemes šoseja — Brūkleņu iela — Bīķernieku mežs — Purvciema iela — Mīlgrāvja dzelzsceļš — robeža starp Mīlgrāvi un Meža parku — Kīšezers — Juglas upe — Vidzemes šoseja.

Xi. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 37, 38, 71, 92 un teritorija starp šīm grupām un jauno administratīvo robežu):

Daugavpils dzelzsceļš — Valmieras — Bruņinieku — Avotu — Ērgļu — Liniju — Atta ielas — Mīlgrāvja dzelzsceļš — Purvciema iela — Bīķernieku mežs — Brūkleņu iela —

Vidzemes šoseja — Juglas upe — Juglas ezers — pilsētas robeža — Daugavpils dzelzsceļš.

XII. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 39, 40, 41, 42 un 43):

Turģeņeva — Timoteja ielas — Daugavpils dzelzsceļš — Daugavpils iela, Grebenčikova iela, ieskaitot Zvirgzdu salu — Daugavas krasts — Turģeņeva iela.

XIII. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 44, 45, 46, 47, 48, 72 un teritorija starp šīm grupām un jauno administratīvo robežu):

Grebenčikova — Daugavpils ielas — Daugavpils dzelzsceļš — Pilsētas robeža — Daugavas krasts, ieskaitot Libekas salu — Grebenčikova iela.

XIV. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 73, 74, 79, 83 un jaunpievienotā teritorija starp Jelgavas šoseju un Līves m.):

Raņķa dambis — Uzvaras parks — Ērmaņa — Altonavas ielas — Mārupes dzirnavu diķis — Mārupīte — Pilsētas robeža — Daugavas krasts ieskaitot Šlumpu, Fridriķa un Zaķu salas — Āgenskalna līcis — Raņķa dambis.

XV. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 56, 57, 58, 59, 60, 61 un 62):

Daugava, ieskaitot Kīpu salu — mazā Daugava — mazā Ūdens — Ūdens — Daugavgrīvas — Kuldīgas ielas — Bolderajas dzelzsceļš — Mārupīte — Altonavas — Ērmaņa ielas — Uzvaras parks — Āgenskalna līcis — Daugava.

XVI. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 75, 76, grupas 80 dienvidus daļa līdz Slokas ielai, grupas 81, 82 un 93 ar Ozolciemū un Petriņciemū):

Slokas iela — Pilsētas robeža — Jelgavas dzelzsceļš — Mārupīte — Bolderajas dzelzsceļš — Slokas iela.

XVII. iecirkņa robežas: (gruntsgabalu grupas 63, 64, 65, 67, 77 un grupas 80 ziemeļu daļa līdz Slokas ielai):

Slokas iela — Pilsētas robeža — robeža starp Kleista un Jauno muižu līdz Hapaka grāvim — robeža starp Kremera muižu un pilsētas Spilves plāvām — robeža starp Ilķenu muižu un Poderagu — Daugavas krasts — mazā Daugava — mazā Ūdens — Ūdens — Daugavgrīvas — Kuldīgas ielas — Bolderajas dzelzsceļš — Slokas iela.

XVIII. iecirkņa robežas: (Vecmīlgrāvis, Bolderaja, Spilve un Buļļu muiža):

Daugavas kreisais krasts — robeža starp Ilķenu muižu un Poderagu — robeža starp Kremera muižu un pilsētas Spilves pļavām līdz Hapaka grāvim — robeža starp Kleista un Jauno muižām — pilsētas administratīvā robeža — Mīlgrāvja izteka — Daugavas kreisais krasts līdz cementa fabrikas robežai.

56. SAISTOŠI NOTEIKUMI.

par pastāvīgas satiksmes uzturēšanu pa noteiktām līnijām ar automatiskām ekipāžām (automobiļiem un autobusiem) Rīgas pilsētas administratīvās robežās.

Pieņemti pilsētas domes sēdē 1923. g. 13. decembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 28. decembra rakstu Nr. 110982; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 4., 5. un 8. janvāra numuros 3, 4 un 6.

1. §. Atļaujas uzņēmējiem pastāvīgas automatisku ekipāžu satiksmes ierīkošanai un uzturēšanai uz noteiktām līnijām Rīgas pilsētas administratīvās robežās, pasažieru pārvadāšanai, izsniedz Rīgas pilsētas valde.

2. §. 1. § minēto automatisko ekipāžu tipi un iekārta apstiprināmi arī no pilsētas valdes.

3. §. Pie katras automatiskas ekipāžas piestiprināma re-dzamā vietā izkārtne, uzrādot:

- a) ekipāžas maršrutu;
- b) braukšanas taksu;
- c) brauciena sarakstu.

4. §. Par pilsētas ielu un tiltu pastiprinātu lietošanu, uzturot pastāvīgu automatisku ekipāžu satiksmi uz noteiktām līnijām, uzņēmēji maksā pilsētai atlīdzību, kuŗas veidus un apmērus nosaka pilsētas valde katrā atsevišķā gadījumā, atzīmējot tos izsniedzamās atļaujās.

5. §. Atļaujās nosakāmi arī automatisko ekipāžu maršruts, maksimālais pasažieru skaits, braukšanas takse un braucienu saraksts.

6. §. Uzņēmējiem jāievēro pilsētas un valsts izdotie noteikumi par automobiļu satiksmi.

7. §. Šo noteikumu neizpildītāji tiek saukti pie atbildības uz sodu likuma pamata.

8. §. Šo noteikumu pārkāpšanas gadījumā, bez 7. § minētās kriminalatbildības, var anulēt izdoto saskaņā ar šo noteikumu 1. § atļauju.

9. §. Šie noteikumi stājās spēkā 2 nedēļas pēc viņu izsludinājuma Valdības Vēstnesī.

57. SAISTOŠIE NOTEIKUMI

par tirgošanos ar pienu un piena produktiem.

Pieņemti pilsētas domes 1923. g. 20. decembra sēdē un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. gada 5. februāra rakstu Nr. 100913; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 12., 14. un 16. februāra numuros 35, 37 un 39. Noteikumi papildināti ar pilsētas domes lēmumiem 8. maijā un 13. novembrī, kas apstiprināti ar iekšl. min. pašvaldības departamenta 1924. g. 28. jūnija rakstu Nr. 104778 un 1925. g. 30. janvāra Nr. 100826 rakstu; iespiests Vald. Vēstn. 3., 4. un 6. februāra numuros 26, 27 un 29.

A. Tirgošanās ar pienu un krējumu.

I. Atļaujas izņemšana un piena devēja piešķiršana.

1. §. Katram, kas vēlas ierīkot speciālu piena un piena produktu (skat. 2. § p. p. 1 līdz 4 un 7) tirgotavu, jeb speciālu darbnīcu piena apstrādāšanai vai vēlas turēt govīs bērnu piena ražošanai, jāizņem atļauja no Rīgas pilsētas valdes tirdzniecības nodaļas. Šo atļauju tirdzniecības nodaļa izdod saziņā ar veselības nodaļu. Tāda pat atļauja jāizņem arī tirgotavas, darbnīcas vai kūts maiņas (pārvietošanas) gadījumā. Atļaujas pieprasījumā jāuzrāda dzīvokļa, tirgotavas, darbnīcas un kūts atrašanās vietas.

Pie z i m e 1. Attiecībā uz govju turētājiem, kuŗi neražo bērnu pienu, paliek spēkā līdzšinējie noteikumi (skat. būvnoteikumu 67. §).

2. Attiecībā uz pilsētas rajoniem, kur kūtis atļautas, skat. būvnoteikumu 19. §.

3. Iznēsāt pienu pa dzīvokļiem atļauts tikai piena ražotājiem.

II. Pārdošanā pielaižamās piena un krējuma šķiras.

2. §. Atļauts pārdot sekošās piena un krējuma šķiras: 1) pilnpiens, 2) vāļpiens, 3) augstākā labuma piens (t. s. bērnu piens), 4) vārīts, pasterizēts, sterilizēts un homogenizēts

piens, 5) rūgušpiens un biezpiens, 6) paniņas (ķērnies piens), 7) saldaiss krējums, 8) skābais krējums.

Piezīme. Piena preparātu, t. i. kondensēta piena, kefira un laktobacelina ievēšana un pārdošana atļauta tikai tad, ja uzrādīts viņu sastāvs vai pagatavošanas veids.

3. §. Par pilnpienu skaitās govju piens, kas iegūts caur pilnīgu govju izslaukšanu, ir bez kādiem piemaisījumiem, nav nokrējots, ne arī kaut kādi pārveidots (vārot, skābējot u. t. t.) un satur ne mazāk kā 3% tauku vielu.

Piezīme. Piens, kuŗu pārdod bez sevišķa apzīmējuma, tiek skaitīts par pilnpienu.

4. §. Par vāļpienu skaitās nokrējots piens un piens, kas satur mazāk kā 3% tauku vielu.

5. §. Augstākā labuma pienam, t. i. bērnu pienam, jāapmierina bez vispārējiem noteikumiem, kuŗi attiecas uz pilnpienu, arī vēl sevišķi piena iegūšanas, apstrādāšanas un pārdošanas noteikumi, kas ievietoti šo noteikumu pielikumā.

6. §. Vārīts, pasterizēts, sterilizēts un homogenizēts piens pārdodams tikai zem šiem nosaukumiem. Par vārītu pienu skaitās tāds piens, kas bijis sasildīts līdz 100° C. (80° R). Par pasterzētu — tāds, kuŗš zināmu laiku, atkarībā no temperatūras, turēts 50° līdz 90° C. (40° līdz 72° R.) siltumā. Uz pasterizēta piena pārdošanas traukiem jāatzīmē piena sildīšanas ilgums un temperatūra. Par sterilizētu skaitās tāds piens, kas sterilizēts aparatā, kuŗa konstrukciju atzinusi par labu pilsētas valde. Piens sterilizējams tikai hermetiski slēgtās pudelēs, atzīmējot uz tām datumu, kad piens sterilizēts. Par homogenizētu pienu skaitās tāds, kas homogenizēts aparatā, kuŗa konstrukciju atzinusi par labu pilsētas veselības nodaļu.

7. §. Par rūgušpienu skaitās saskābis un sarūdzis pilnpiens vai vāļpiens. Par biezpienu — tāds pats piens, ja no tā atdalītas sūkalas.

8. §. Par paniņām (ķērnies pienu) skaitās pēc sviesta izdalīšanās no krējuma vai piena pārpalikušais šķidrums.

9. §. Krējums ir — no piena noņemtā ar taukiem bagātākā daļa. Krējumā jābūt ne mazāk kā 15% tauku vielu, bet tā sauktā sakultā krējumā ne mazāk kā 28%.

10. §. Saskābušais saldaiss krējums skaitās par skābo krējumu, ja satur ne mazāk par 20% tauku vielu, bet tā sauktam presētam krējumam jā satur vismazākais 30% tauku vielu.

11. §. Visās augšminētās piena šķirās nedrīkst būt nekādu netīrumu vai piemaisījumu, kā piemēram ūdens, ledus, krāsu vielas, konservvielas u. t. t., kā arī tās nedrīkst būt viltotas.

12. §. Citu lopu (kazu, aitu, ķēvju) pienu var ievest un pārdot tikai zem attiecīgiem nosaukumiem skaidrā nebojātā un neviltotā veidā, bez jebkādiem piemaisījumiem vai nokrējošanas.

III. Pārdošanai nepielaižamais piens un krējums.

13. §. Aizliegts apstrādāt, pārdot un lietot barībai pienu un krējumu:

- a) No govīm, kas slimo ar dzeltenu kaiti, infekcijas slimībām (liesas sērgu, plaušu sērgu, trakumu, bakām, emfizematisku karbunkuli, septicēmiju, mutes un nagu sērgu) un slimībām ar paaugstinātu temperatūru.

Piezīme: To govju piens, kuŗas slimo ar minētām infekcijas slimībām, nekavējoši jāiznīcina, izņemot pienu no govīm, kuŗas slimo ar nagu un mutes sērgu, bet kuŗām nav drudža. Šo pienu var pārdot tikai novāritā veidā.

- b) No govīm, kuŗas slimo ar tesmeņu slimībām, vai arī dzemdes strutēšanu, izņemot gadījumus, kad piena pārdošanu veselības nodaļa atļāvusi.
- c) No govīm, kuŗas slimo ar iekšējo organu tuberkulozi, kas saistīts ar vājumu un caureju.
- d) Nedabīgas krāsas (zilas, sarkanas, dzeltenas), nedabīgas garšas (sālītas, rūgtas), nedabīgas smakas (puvumu vai pelējuma), nedabīgas konsistences (gļotainas, stāpekļainas), tāpat arī asinis vai strutas saturošu pienu un krējumu.
- e) No govīm, kuŗas ārstē ar nāvīgām vai stipras konsistences zālēm, kas spējīgas pāriet pienā, kā piem. ar arzeniku, vemjakmeni, opiju, azeriņu, pilokarpīnu.

IV. Rīkošanās ar pienu un krējumu.

14. §. Pārdodamā piena un krējuma pārvadāšanā, apstrādāšanā, saņemšanā un pārdošanā jāietura vislielākā tīrība un kārtība: visi priekšmeti, kuŗi nāk sakarā ar pienu un krējumu, arvien jābūt tīriem un jāglabājas tīrā vietā. Visām personām, kuŗas nodarbojas ar piena un krējuma ražošanu, apstrā-

dāšanu, pārvadāšanu un pārdošanu, jābūt pa nodarbošanās laiku tīri un glīti ģērbtām, ar tīrām rokām. Personām, kas nodarbinātas piena veikalos, jānēsā pie tam tīrs, gaišs priekšauts, kas sniedz līdz kaklam.

15. §. Pilnpiens un krējums pirms pārdošanas rūpīgi jāsamaisa.

16. §. Stingri aizliegts garšot pienu un krējumu no traukiem, kurus lieto mērošanai. Tāpat aizliegts pie paraugu noņemšanas aiztikt ar pirkstiem krējumu un citus piena produktus; pārdevējam jāaizliedz to darīt arī pircējiem.

17. §. Telpās, kur apstrādā vai tirgojas ar pienu un krējumu, galdiem, plauktiem, soliem u. t. t. un arī sienām līdz 7 pēd. augstumam jābūt nokrāsotiem ar gaišu eļļas krāsu vai arī pārklātiem ar gaišiem podiņiem vai ar tamlīdzīgu gaišu materialu, kas nelaiž cauri slapjumu. Ari grīdām jābūt no materiala, kas nelaiž cauri slapjumu, vai arī tās jāpārklāj ar tādu materialu. Telpām jābūt gaišām un ar labu ventilāciju.

18. §. Minētās telpas jātur vislielākā tīrībā un kārtībā. Viņām jābūt atšķirtām ar cietu sienu no dzīvokļiem un citām veikala darbam nevajadzīgām telpām. Šīs telpas lietojamas tikai 20. §. norādīto priekšmetu pārdošanai un krējuma un piena apstrādāšanai un uzglabāšanai. Visās minētās telpās aizliegts smēķēt, kādēļ šais telpās jāizkaļ redzamā vietā dēlīts ar uzrakstu (lieliem burtiem) latviešu, vācu un krievu valodās: «Smēķēt aizliegts». Tāpat aizliegts minētās telpās ielaist mājas dzīvniekus.

19. §. Kūtis nedrīkst atrasties tuvāk par 20 metriem no piena apstrādāšanas darbnīcām, minētām šo noteikumu 1. §.

Piezīme. Šis pants attiecināms tikai uz jaunierīkojamiem uzņēmumiem. Vēco uzņēmumu turpināšanai katrā atsevišķā gadījumā pieprasāma pilsētas valdes veselības nodaļas atļauja.

20. §. Telpās, kurās pārdod pienu un krējumu, atļauts pārdot arī dažādas piena un krējuma šķiras un no viņām izgatavotas ēdamvielas un preparatus. Šajos veikalos var bez tam pārdot vienīgi tikai olas, maizi, cepumus, medu, konservus no neiesāktām bundžām, tāpat arī promnešanai mineral- un augļu ūdeņus aiztaisītās pudelēs.

Piezīme 1. Šo vietējo noteikumu 2. § piezīmē minētos piena preparatus var pārdot arī citos veikalos, bet tikai neie-

sāktos un cieši noslēgtos traukos ar plombām, bandrolēm vai citām ietaisēm, kuņas neatļauj šo trauku attaisīšanu bez ietaises bojāšanas.

Piezīme 2. §§ 17., 18. un 20. noteikumi neattiecas uz veikal-
liem, kušos pārdod rūgušpienu, skābo krējumu, paniņas,
biezpienu, kā arī pilnpienu un saldo krējumu pudelēs, kas
pildītas un aiztaisītas moderniecībās, ar firmas nosaukumu,
plombām, bandrolēm vai citām ietaisēm, kuņas neatļauj šo
trauku attaisīšanu bez ietaises bojāšanas.

Piezīme 3. Milgrāvja, Bolderajas, Zolitudes, Šampetra,
Bieriņu, Bišumuižas rajonos un Juglas rajonā, sākot no Brī-
vības ielas viadukta, pagaidām atļauts pārdot pienu un
krējumu no vaļējiem traukiem arī pārtikas preču veikalos
bet priekš tā jādabon pilsētas valdes veselības nodaļas se-
višķa atļauja.

21. §. Piena un krējuma uzglabāšana bez §§ 17., 18. un 20.
minētām telpām atļauta arī citās telpās, kuņas tomēr nedrīkst
izlietot dzīvokļiem, naktsmājai vai kādam citam nolūkam, kuš
uz piena un krējuma labumu varētu atstāt nevēlamu iespaidu.
No šādām telpām piena uzglabātava atšķirama ar cietu sienu.
Uzglabātavai jābūt vēsai, tīrai un ļabi ventilētai.

V. Piena un krējuma pārdošanas mēri.

22. §. Piena un krējuma pārdošanas mēri ir litrs un viņa
daļas. Pīnu un krējumu atļauts pārdot arī aiztaisītās pude-
lēs, kušu tilpums nelidzinās litram vai viņa iedalījumiem, bet tad
uz pudelēm jābūt uzrakstam, kādai litra daļai lidzinās saturs.

VI. Piena trauki.

23. §. Piena un krējuma uzglabāšanai un pārvadāšanai
lietojami trauki, kas izgatavoti no stikla, fajansa, porcelana,
māla ar nekaitīgu un nebojātu glazuru, ļabi alvota dzelzs bleķa
vai arī ozola koka. Rūgušpiena un skāba krējuma uzglabā-
šanai un pārvadāšanai atļauts lietot arī cita koka traukus. Vi-
sos piena un krējuma traukos, izņemot pudeles un mucas, jā-
būt pietiekoši lielam caurumam, ļai varētu trauku iekšieni ērti
aplūkot un iztīrīt.

24. §. Traukiem, ar kušiem mēro pienu un krējumu jābūt
izgatavotiem no materiala, kuš neatstāj nekādu iespaidu uz
pienu un krējumu. Minētiem traukiem jābūt ar tādu rokturi,

ka pie piena un krējuma smelšanas cilvēka roka neaizskārtu trauku saturu.

25. §. Visi piena un krējuma trauki ikdienas rūpīgi nomazgājami. Ja traukus mazgā ar zodas vai kaļķu atšķaidījumu, tad trauki pēc tam izskalojami ar skaidru ūdeni. Mucas pēc viņu lietošanas jāskalo ar vārošu ūdeni.

26. §. Visiem traukiem, kuņos pārvadā, uzglabā un pārdod pienu un krējumu, jābūt tā aiztaisītiem, ka saturam netiktu klāt nekādi netīrumi (piemēram putekļi, kukaiņi). Piena un krējuma pārvadāšanas traukiem jābūt aiztaisītiem ar vākiem, kuņi sniedzas pāri trauku malām.

27. §. Piensaimniecībās lietojamus traukus nedrīkst lietot citiem nolūkiem.

28. §. Trauki ar pilnpienu var būt bez uzraksta. Vājpiens glabājams un pārdodams no traukiem, kuņi apzīmēti ar zilu strīpu mazākais divu pirkstu platumā un skaidri salasāmi lielāku uzrakstu «Vājpiens», pie kam šie apzīmējumi uzkrāsojami ar eļļas krāsu. Trauki nostādāmi tā, lai zilā strīpa un uzraksts atrastos pircējam redzamā vietā. Uz traukiem ar pārējām piena un krējuma šķirām, kas minētas šo noteikumu 2. §, jābūt redzamā vietā skaidram nenodzēšamam uzrakstam par viņu saturu, kā tas norādīts 2. §. Uzrakstus piesiet ir aizliegts, uzlīmēt tos atļauts tikai uz pudelēm. Šie noteikumi attiecas uz visiem traukiem, kuņos un no kuņiem pārdod pienu un krējumu, izņemot traukus piena un krējuma mērišanai.

29. §. Piena un krējuma pārvadāšanas ratiem jābūt vienmēr tīriem. Trauki ar pienu un piena produktiem pilnīgi jāatdala no citiem priekšmetiem, kuņi atrodas ratos un pie tam tā, lai nekādi netīrumi netiktu klāt šo trauku saturam.

VII. Piensaimniecībās un pie piena pārdošanas nodarbināto personu saslimšana.

30. §. Ja piensaimniecībā, darbnīcā, piena tirgotavā, ražotāja vai tirgotāja dzīvoklī kāda persona saslimusi ar lipīgu slimību (mēri, spītalību, liesas sērgu, šarlaku, difteriju, bakām, vēdera tifu, kolieri, asinssērgu), tad uzņēmuma īpašniekam vai pārvaldniekam nekavējoši jāziņo par to veselības nodaļai. Personas, kuņas slimo ar minētām slimībām un tādas, kuņām uz rokām vai sejas atrodas strutojoši augoņi vai vātis, tāpat arī tuberkulozie ar klepu un krēpām, kā arī personas, kuņām sakari ar augšminētām personām, nedrīkst nodarboties ar piena aro-

du un ir nekavējoši atstādināmas no darba, pat arī tad, ja šī iemesla dēļ uz laiku būtu jāslēdz uzņēmums.

31. §. Pienu un krējumu nedrīkst ievest no vietām, kur izplātījušies kāda 30. §. minētās slimības epidēmija vai epizotija.

B. Tirgošanās ar sviestu.

32. §. Par sviestu, (skābkrējuma, saldkrējuma, eksporta sviestu, Parīzes sviestu, ķēķa sviestu, kausētu vai krievu sviestu) skaitās piena vai krējuma kuļšanas ceļā iegūtais taukvielām bagātākais produkts. Sviests tādēļ nedrīkst saturēt nekādus citus taukus, kā vienīgi tos, kuri ir pienā.

33. §. Kausētam (krievu) sviestam jā satur ne mazāk kā 96% sviesta tauku. Visām citām sviesta šķirām ne mazāk kā 80%.

34. §. Sviestā nedrīkst būt vairāk skābuma kā 4% (4 kb. cm. normalā atšķaidījuma kodīgā natrija (NaOH) uz 100 gr. sviesta), izņemot ķēķa un kausēto (krievu) sviestu, kurš var saturēt ne vairāk kā 6% skābuma.

35. §. Sviestu krāsot atļauts tikai ar nekaitīgām augu krāsām (piem. ar kurkumu, orleanu un burkanu sulu). Kautkādu citu krāsvielu lietošana (anilīna, metālisko) stingri aizliegta.

36. §. Sviests nedrīkst saturēt nekādu konservējošu vielu piemaisījumu, izņemot sāli. Tā var būt sviestā tikai izkusušā veidā, bet ne kristalos.

37. §. Sviests nedrīkst saturēt vairāk kā 16% ūdens.

38. §. Sviestā nedrīkst būt nekādu netīrumu vai citu vielu, izņemot atļautās.

39. §. Pie sviesta apstrādāšanas, uzglabāšanas un pārdošanas jāievēro vislielākā tīrība. Visi lietojamie materiāli, trauki un darba rīki turami arvien kārtībā un tīrībā. Pie sviesta svēršanas un ietišanas atļauts lietot tikai tīru pergamenta pāpīru. Uzglabājot un pārdodot sviestu, jā sargā tas no putekliem, kukaiņiem un no dažādu smaku iespaida (piem. augļu, petrolejas, dūmu u. t. t.).

C. Uzraudzība.

40. §. Piena, krējuma, sviesta un citu piensaimniecības produktu ievēšanas, ražošanas un tirgošanās uzraudzība uzticēta pilsētas valdes ieceltiem ierēdņiem. Šīm personām ir tie-

sība katrā laikā pārraudzīt kūtis, piensaimniecības, piensaimniecības produktu ražošanas uzņēmumus, ratus un tirgošanās telpas, tāpat arī priekšmetus, kuņus lieto piena apstrādāšanai un pārdošanai, kā arī pašus piena produktus, ņemot no tiem paraugus laboratoriskai izmeklēšanai. Pilsētas valdei ir tiesība izsludināt izmeklēšanas rezultātus vietējos laikrakstos.

41. §. Šo noteikumu pārkāpēji saucami pie atbildības uz soda likumu pamata.

42. §. Šie noteikumi nāk spēkā divu nedēļu laikā pēc publicēšanas «Valdības Vēstnesī».

Pielikums.

Sevišķi noteikumi par augstākā labuma piena (t. s. bērnu piena) ražošanu, apstrādāšanu un pārdošanu.

1) Augstākā labuma piena (t. s. bērnu piena) pārdošanai jāizņem no pilsētas valdes tirdzniecības nodaļas sevišķa atļauja.

2) Govis, kuņu pienu pārdod zem augstākā labuma piena nosaukuma, jātur gaišās, ērtās, viegli vēdināmās kūtis ar viegli tirāmām sienām un grīdu. Gridām jābūt ar notekām un no materiala, kas nelaiž cauri slapjumu. Šīs govīs jātur šķirti no citām govīm, atsevišķā, kūtis, uz kuņu durvīm jābūt attiecīgam skaidram nenodzēšamam uzrakstam. Šīs kūtis jātur vislielākā tīrībā. Viņas apgādājamās ar labu ūdeni, kuņa vadi pietiekošā daudzumā ievilkti tieši pašas kūts telpās.

3) Pirms govju ievietošanas kūtis tās apskatāmas no veselības nodaļas veterinarārsta un ievietojamas tikai tad, ja atzītas par veselām. Par veselām atzītās govīs apzīmējamās ar ausu markām ar tekošiem numuriem.

4) Kūtim un viņās esošām govīm jāatrodas zem pastāvīgas veterinarārsta uzraudzības.

5) Pārlikošanas rezultātus un rīkojumus veterinarārsts atzīmē sevišķā grāmatā, kurai jāatrodas pie govju īpašnieka, un kuņa tam jāuzrāda personām, kam uzticēta piena un piena produktu ražošanas un pārdošanas uzraudzība. Šai grāmatā govju īpašniekam jāatzīmē arī paskaidrojumi par govīs barošanas līdzekļiem un par katru barības maiņu.

6) Pilsētas valdes veselības nodaļa nosaka, kādu barību, tās sliktās īpašības un sliktā iespaida dēļ uz piena labumu, nedrīkst lietot govju ēdināšanai.

7) Par katru piena govys saslimšanu nekavējoši jāziņo veterinarārstam, kuŗam uzticēta attiecīgās kūts uzraudzība. Ja govys pie izmeklēšanas izrādītos saslimušas ar kādu šo noteikumu § 13. minēto slimību vai arī ar gremošanas kaiti, caurēju, laizamo ligu, vai varētu būt aizdomas, ka slimo ar tuberkulozi, tad viņas nekavējoši jāizved no šīs kūts.

Mēnesi līdz govys atnešanās laikam un 14 dienas pēc tā ražoto pienu nedrīkst pārdot par augstākā labuma pienu.

8) Kūtis atļauts lietot pakaišiem tikai tirus nelietotus salmus, zāģu skaidas un kūdrus.

9) Govys rūpīgi jātīra un jātur arvien tīrībā. Pirms slaukšanas tescmens krietni jānomazgā un jāatsien aste. Personām, kuŗas slauc govys, jābūt tīri un glīti ģērbtām, ar ķiteļiem līdz kaklam. Iepriekš slaukšanas šīm personām ar ziepēm un birsti tīri jānomazgā rokas līdz elkoņiem. Pirmās piena strūkles jāatmet. Pārējais piens jāslauc spainī, kas apklāts ar vates filtru, un tūlīt ārpus kūts jāatdzisina vismaz līdz 10° C (8° R) un jāuzglabā pie tādas pašas temperatūras. Pie pārdošanas temperatūra nedrīkst būt augstāka par 15° C (12° R).

10) Tādā kārtā iegūto pienu var pārdot tikai labi iztīrītās nekrāsotās, caurspīdīgās stikla pudelēs, ar piensaimniecības apzīmējumu, datumu un mēnesi, kad piens ražots. Pudelēm jābūt aiztaisītām ar tādu ietaisi, lai viņu attaisīšana nav iespējama bez šīs ietaises bojāšanas.

11) Augstākā labuma pienu var pārdot tikai nevārītu

12) Tirgotājiem, kuŗi vēlas tirgoties ar augstākā labuma pienu, kas ražots ārpus Rīgas administratīvām robežām, atļauju izdod tikai tādā gadījumā, ja

a) piensaimniecības, kuŗas šo pienu ražo, atrodas tādās vietās, kas no pilsētas valdes atzītas par viegli pieejamām;

b) ja tirgotāji uzrāda pilsētas valdei attiecīgus dokumentus, ka pilsētas sanitarai uzraudzībai tiks dota iespēja katrā laikā apskatīt moderniecību, kur ražos pārdodamo pienu.

58. SAISTOŠIE NOTEIKUMI

par atklātu grāvju tīrīšanu un uzturēšanu Rīgas pilsētas robežās.

Pieņemti Rīgas pilsētas domes sēdē 1924. g. 21. februārī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 6. marta rakstu Nr. 101902; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 19., 20. un 24. marta numuros 65, 66 un 69.

1. Visi grāvji, kuŗi novada ūdeņus no vairāk kā no viena zemes gabala, no ielām vai laukumiem. jātīra tiem zemes īpašniekiem, caur kuŗu zemi ūdens tek, arī tad, ja tas nebūtu iezīmēts atsevišķos zemes planos.

Ja grāvis tek starp diviem zemes gabaliem vai pa īpašu, starp diviem zemes gabaliem grāvim atstātu joslu, tad šo zemes gabalu katram īpašniekam jātīra puse no attiecīgā grāvja gabala garuma, t. i. labā puse, raugoties no zemes gabala.

Ja kāds grāvis iznīcināts bez pilsētas būvnodeļa piekrišanas, tad tas jāatjauno pēc pilsētas būvnodeļa aizrādījumiem to zemesgabalu īpašniekiem, kuŗi sniedzas līdz grāvim.

Par atklātiem grāvjiem skaitās visā savā garumā arī atsevišķās vietās mākslīgi nosegtie (caurules, renes) ūdens novadi.

Ja grāvis tek gar atklātu ielu, tad viņu tīra tas nama vai zemes īpašnieks, kuŗa pusē atrodas grāvis, pie kam puse sākas no ielas vai ceļa braucamās daļas ass.

Ielas un trotuara robežās mākslīgi slēgtos grāvjus (trūbas, renes, kanalus), kuŗi bez pārtraukuma iet gar vairāk kā vienu zemes gabalu, kā arī grāvjus un caurlaides zem ielu tiltiem (šķērsām pār ielu) tīra un uztur pilsētas būvnodeļa, ja katrā atsevišķā gadījumā nepastāvētu īpaši noteikumi.

Tāpat pilsētas būvnodeļa tīra un uztur visus pilsētas valdes 1924. g. apstiprinātā planā K. G. Nr. 24 mērogā 1:25200 ar zilu krāsu iezīmētos ūdens novadus.

2. Ja grāvju sienas vai dibens nostiprināts pilsētas valdes līdzekļiem ar koka vai citu materialu, tad šie mākslīgie ierīkojumi jāuztur kārtībā un vajadzības gadījumos jāatjauno pilsētas valdei, bet kārtīgi jātīra attiecīgo zemes gabalu īpašniekiem. Zemes gabalu īpašnieku līdzekļiem ierīkotie nostiprinājumi un noseģumi jāuztur un jāatjauno ierīkotājiem pašiem.

3. Visi publisko grāvju un upīšu uzdambējumi privatos zemes gabalos, ja tie iespaido ūdens noteku no blakus un augšup stāvošiem zemes gabaliem, jālikvidē pēc pilsētas būvno-

daļas aizrādījumiem pūsgada laikā no šo noteikumu spēkā stāšanās un ūdenim (caur attiecīgo grāvi) jādod dabiskā un visizdevīgākā notecēšanas iespēja. Ja zemes īpašnieks vēlētos atstāt kādu uzdambējumu, tad tas atļaujams tikai pagaidām, uz noteiktu laiku un ar katreizēju pilsētas būvnodeļas piekrišanu.

4. Ūdens novadu tīrīšanai vai padziļināšanai nepieciešamos tehniskos aizrādījumus, vajadzības gadījumā, sniedz pilsētas būvnodeļa.

5. Šo noteikumu neizpildītāji saucami pie atbildības uz sodu likuma pamata.

6. Šie noteikumi stājas spēkā 2 nedēļas pēc viņu izsludināšanas «Valdības Vēstnesī».

59. RĪGAS PILSĒTAS BŪVNOTEIKUMU PAPILDINĀJUMS.

Iespiests Valdības Vēstneša 1924. g. 31. maija, 2. un 5. jūnija numuros 122, 123 un 126.

Rīgas pilsētas valde ar šo paziņo, ka 2 nedēļu laikā pēc šī paziņojuma publicēšanas «Valdības Vēstnesī» stājas spēkā sekošais Rīgas pilsētas domes 1924. g. 8. maija sēdē pieņemtais un ar iekšlietu ministrijas pašvald. departamenta 1924. g. 30. maija rakstu Nr. 104110 apstiprinātais Rīgas būvnoteikumu papildinājums.

Rīgas pilsētas domes 1903. un 1904. gadā izdotie un 1909. gadā papildinātie saistošie būvnoteikumi tiek papildināti ar sekošiem pantiem:

§ 30.

1) Privato mūra ēku augstums nedrīkst pārsniegt 21,30 m (69,88 p.).

2) Mūra dzīvojamus namus atļauts celt ne vairāk kā sešu stāvu augstumā, ieslēdzot stāvu skaitā visāda veida starpstāvus jeb pusstāvus, mansardes, bēniņu un pagraba telpas, kas pēc apmēriem un konstrukcijas atbilst noteikumiem, kādi pastāv priekš dzīvojamām telpām.

3) Ielas pusē ceļamo ēku augstums nedrīkst pārsniegt ielas platumu. Ielas līniju ierāda pilsētas valde.

Mūra ēku I. rajonā (vecpilsētā) ielas pusē ceļamo ēku augstums var pārsniegt ielas platumu:

a) par 6 m (19,7 pēd.), ja ielas platums nav lielāks par 6 m

un b) divkārt, bet ne vairāk par 9 m (29,52 pēdām), ja ielas platums ir lielāks par 6 m.

4) Ielu stūros ceļamo ēku augstumu, kāds atļauts ēkas daļai pie platākās ielas, atļauts ieturēt arī ēkas daļai pie šaurākās ielas, bet tikai tajā attālumā no ēkas stūra, kas nav lielāks par divkārtējo šaurākās ielas platumu. Šo pēdējo normu pārsniegt var tikai izņēmuma gadījumos un ar sevišķu pilsētas valdes atļauju.

5) Koka ēkas atļauts celt ne augstākas par 8,54 m (28 pēd.); koka ēkām nedrīkst būt vairāk par diviem stāviem, neapdzīvotu pagrabu līdz neskaitot, pie kam starpstāvus vai pusstāvus, mansardes un visāda veida dzīvojamās telpas bēniņos skaitās par veseliem stāviem.

§ 39.

Apdzīvojamo telpu augstums pie jaunu ēku būves nedrīkst būt mazāks par 2,75 m (9,02 p.) gaismas linijā. Pie slīpiem griestiem un velvēm rēķina pēc vidējā augstuma.

60. SAISTOŠI NOTEIKUMI par laivu lietošanu Rīgas pilsētas kanalā.

Pieņemti Rīgas pilsētas domes sēdē 1924. g. 5. jūnijā un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 16. jūnija rakstu Nr. 104488; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 18., 19. un 21. jūnija Nr. Nr. 135, 136, 138.

1. §. Laivu turēšana un lietošana Rīgas pilsētas kanala robežās atļauta vienīgi uz šo noteikumu pamata.

2. §. Katra laiva ik gadus jāreģistrē Rīgas pilsētas valdē un pilsētas prefekturā. Pie reģistrācijas laivas turētājam izsniedz atļauju un sevišķu numuru, kas piestiprināms redzamā vietā laivas priekšgalā.

3. §. Laivu pieturēšana un piesiešana atļauta tikai šiem nolūkiem paredzētās pieturas vietās.

4. §. Palīdzības sniegšanai nelaimes gadījumos laivu turētājiem jānodod laiva policijas vai citām personām bez ierunām un tūlīt uz pirmo pieprasījumu.

5. §. Iznomāšanai nodomāto laivu turētājiem jāievēro bez augstāk minētiem, arī vēl sekošie noteikumi:

a) visas iznomāšanai nodomātās laivas katru gadu vismaz

- vienu reizi jāpārbauda komisijai, kas sastādās no pilsētas valdes un prefekturas pārstāvjiem;
- b) pie pārbaudīšanas noteicams visaugstākais laivā pieļaujamais personu skaits. Šis personu skaits atzīmējams laivā redzamā vietā;
 - c) aizliegts pielaist laivā vairāk personu nekā komisija noteikusi pie laivas pārbaudīšanas;
 - d) laivas aizliegts iznomāt personām, kas jaunākas par 14 gadiem.

Piezīme. Bērniem, kas jaunāki par 14 gadiem, braukšana laivās atļaujama tikai vecākas personas pavadībā.

- e) Laivas aizliegts iznomāt personām, kuŗas uzvedas piedauzīgi vai atrodas iereibušā stāvoklī;
- f) laivu iznomātāji tās var lietot tikai pilsētas kanala robežās;
- g) nomas maksa par laivu nedrīkst būt augstāka par pilsētas domes apstiprinātu taksi;
- h) laivu turētājiem jātur pastāvīgā gatavībā dežuras laiva ar glābšanas iekārtu un tumšā laikā jāapgaismo laivu piestātnes.

6. §. Šie noteikumi stājas spēkā 2 nedēļas pēc viņu izsludināšanas «Valdības Vēstnesī» un par viņu neizpildīšanu vainīgie saucami pie atbildības uz sodu likuma 138. p. pamata un bez tam pilsētas valde var atņemt tiesību nodarboties ar laivu iznomāšanu pilsētas kanala robežās.

7. §. Šie saistošie noteikumi izliekami laivu piestātnēs redzamā vietā.

61. SAISTOŠU NOTEIKUMU PAPILDINĀJUMS

par ēdamu vielu izgatavošanu un pārdošanu Rīgā

Pieņemts Rīgas pilsētas domes sēdē 1924. gada 5. jūnijā un apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 16. jūnija rakstu Nr. 104491; iespiests Valdības Vēstneša 18., 19. un 21. jūnija Nr. Nr. 135. 136-138.

Rīgas pilsētas domes 1913. g. 2. decembrī pieņemtie «Saiostošie noteikumi par ēdamu vielu izgatavošanu un pārdošanu Rīgā» tiek papildināti ar tālāk minēto 10 a §, kas stājas spēkā divas nedēļas pēc izsludināšanas «Valdības Vēstnesī»:

10a §. Veikalos, kur tirgojas ar ēdamām vielām, aizliegts ievest mājas kustoņus, piem. suņus. Par šo noteikumu neievē-

rošanu saucami pie atbildības kā veikala turētājs, tā arī kustoņu ievēdēji.

62. SAISTOŠI NOTEIKUMI

par zirgu piegādāšanu ugunsgrēka gadījumos Rīgas pilsētas XIII. policijas iecirkņa robežās (Bolderajā, Daugavgrīvā un Bulļos).

Pieņemti Rīgas pilsētas domes 1924. g. 28. augusta sēdē un apstiprināti ar pašvaldības departamenta 1924. g. 11. septembra rakstu Nr. 106778; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 19., 20. un 22. septembra numuros 213, 214 un 215.

1. Visiem Rīgas pilsētas XIII. policijas iecirknī dzīvojošiem zirgu turētājiem uzlikts par pienākumu ugunsgrēka gadījumā ar saviem zirgiem par noteiktu atlīdzību stāties ugunsdzēsēju rīcībā, saskaņā ar šiem noteikumiem.

Ugunsgrēka izziņošana notiek ar skaļiem signāliem (zvanīšanu, taurēšanu, sirenu un taml.).

2. Zirgu turētājiem, personīgi vai caur pilnvarotiem, tūlīt pēc pirmā signāla vai uz ugunsdzēsēju priekšniecības pieprasījumu, nekavējoties jānogādā ugunsdzēsēju priekšnieka iepriekš apzīmētās vietās zirgi ar aizjūgiem (sakām, grožiem, streņģēm u. c., ziemā jāņem līdz arī zirgu segas).

3. Zirgi un cilvēki ir padoti ugunsdzēsēju rīcībai neatkarīgi no patērētā laika ilguma. Viņi atlaižami tūlīt pēc rīku novietošanas ugunsdzēsēju stacijā.

4. Atlīdzība par katru lietotu zirgu maksājama sekošos apmēros:

par pirmo ieradušos zirgu Ls 4.—

par otro ieradušos zirgu Ls 3.—

par pārējiem zirgiem, Ls 2.—

Ja ugunsgrēks ilgst vairāk kā 2 stundas, tad par katru turpmāko darba stundu atlīdzina ar Ls 1.— Par pievestiem zirgiem, kurus lieto ugunsdzēsēšanas rīku pārvešanai, atlīdzība nav maksājama.

Zirgu turētājiem par cītīgu un ātru zirgu piegādāšanu (ne mazāk kā 5 reizes gadā) var izmaksāt sevišķas naudas premijas. Pilsētas valde nosaka premiju lielumu un izmaksas kārtību.

5. No šo noteikumu izpildīšanas atsvabināti:

- 1) visi darba nespējīgi un saslimuši zirgi uz veterinarārsta vai policijas apliecības pamata;
- 2) visi zirgi, kuru mitekļis atrodas tālāk par 1 klm no 2. p. minētām vietām vai kuri pirms ugunsgrēka signāla došanas izbraukuši darbā;
- 3) zirgu turētāji, ja viņu īpašumu apdraud ugunsgrēks, t. i. ja deg viņu vai blakus nams.
6. Par šo noteikumu neizpildīšanu vainīgie saucami pie atbildības uz soda likuma pamata.
7. Šie saistošie noteikumi stājas spēkā divas nedēļas pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī».

63. SAISTOŠI NOTEIKUMI

par bencina glabāšanu un tirgošanos ar to Rīgas pilsētā.

Pieņemti pilsētas domes sēdē 1924. g. 4. septembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 27. septembra rakstu Nr. 107316; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 1., 3. un 8. oktobra Nr. Nr. 223 229.

1. Tirgošanās ar bencinu mazumā atļauta tikai uz pilsētas valdes sevišķas atļaujas pamata un tikai no rezervuāriem, kas apgādāti ar pumpjiem. Ari noliktavu ierīkošanai bencina glabāšanai un pārdošanai katrā atsevišķā gadījumā vajadzīga pilsētas valdes atļauja.

2. Uztādīt rezervuārus bencina pārdošanai atļauts tikai atklātās vietās vai laukumos, ierīkojot atsevišķus ērtus ceļus automobiļu piebraukšanai un aizbraukšanai.

P i e z ī m e. Šie noteikumi neattiecas uz aptiekām un aptieku preču tirgotavām, kur atļauts uzglabāt pārdošanai ne vairāk par 30 kg. bencina hermetiski noslēgtos metala traukos.

3. Dodot atļaujas minēto noliktavu ierīkošanai, pilsētas valde var prasīt sevišķu uguns aizsardzības noteikumu ievērošanu, piem. noliktavas vai rezervuāra apmešanu ar zemes valni, grāvjiem, koku apstādījumiem u. t. t.

4. Noliktavas var ierīkot tikai atsevišķās dzelzs, akmens vai zemes būvēs. Rezervuāriem jāatrodas zem zemes un jābūt izgatavotiem no cieši sakniedētām metala plāksnēm. Traukiem jābūt no metala, izturīgiem un ar uzrakstu redzamā vietā «ugunsbīstami».

5. Citu preču glabāšana minētās telpās ir aizliegta.

6. Bencina rezervuāra īpašnieka rīcībā jābūt specialām

cisternām bencina novešanai uz noliktavu. Bencins jāiepilda cisternās, nepielaižot gaisa pieskārsanos, caur hermetisku noslēgšanu.

7. Bencina glabāšana rūpniecības un automobiļu īpašnieku vajadzībām atļauta tikai atsevišķi no dzīvojamām telpām stāvošos mūrētos pagrabos un ne vairāk par 300 kg. automobiļu vajadzībām un ne vairāk par 320 kg. rūpniecības vajadzībām.

8. Bencina uzglabāšana vairumā no 300—2000 kg. virszemes stāvošos tankos un dzelzs mucās atļauta pilsētas nomalās vietās un noliktavai jābūt 30 metru atstatu no visāda veida ēkām, citu degvielu krājumiem un kaimiņu robežām, bet ja noliktavās bencina vairums sasniedz 2000 kg, tad šai aizsargu joslai jābūt ne šaurākai par 50 m.

9. Smēķēšana bencina noliktavās un noliktavu tuvumā stingri aizliegta. Šis aizliegums jāizsludina ar izkārtnēm.

10. Ar šo noteikumu spēkā nākšanu līdz šim atļautās bencina noliktavas jāpārbūvē 3 mēnešu laikā saskaņā ar šiem noteikumiem.

11. Par šo saistošo noteikumu neizpildīšanu vainīgie saucami pie atbildības uz sodu likumu pamata.

12. Šie saistošie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī».

64. SAISTOŠI NOTEIKUMI

par pasažieru pārvadāšanu ar automobiļiem peļņas nolūkā Rīgas pilsētas administratīvās robežās.

Pieņemti pilsētas domes sēdē 1924. g. 4. septembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 17. septembra rakstu Nr. 106980; iespiesti Valdības vēstneša 1924. g. 25., 26. un 27. septembra Nr. Nr. 218, 219 un 220.

1. §. Pārvadāt pasažierus ar automobiļiem, peļņas nolūkā, Rīgas pilsētas administratīvās robežās, atļauts tikai ievērojot šos noteikumus, kā arī valdības izdotos noteikumus par automobiļu satiksmi un instrukciju par braukšanu ar automobiļiem, kuŗi izsludināti «Valdības Vēstnesī» 1923. g. 2. oktobrī un 25. novembrī.

2. §. Automobiļa iekšpusē jābūt redzamā vietā piestiprinātai tabelei, kuŗā uzrādīti:

- 1) automobiļa numurs,
- 2) noteiktā braukšanas takse.

3. §. Automobiļiem jābūt apgādātiem ar skaitītājiem, tak-
sometriem, kuŗu veidus apstiprina pilsētas valde. Skaitītāju
pareizu darbošanos pārbauda pilsētas valdes nozīmētie tech-
niķi, kuŗiem tiesība izdarīt mēģinājuma braucienus. Skaitītājs
pielaižams lietošanā tikai tad, ja pilsētas techniķis to atzinis
par pareizu. Izlabotie vai pārtaisītie skaitītāji pirms lietošanas
no jauna jāuzrāda pilsētas techniķim apskatīšanai un pārbaudī-
šanai.

Skaitītājs jāuzstāda šoferā sēdekļa otrā pusē, tādā veidā,
lai, automobilim braucot, aparata rādītājs būtu pasažierim re-
dzams.

Krēsļai iestājoties, rādītājs obligatoriski jāapgaismo. Ja
pie skaitītāja novērots defekts, pilsētas valdes izdotā atļauja
pasažieru pārvadāšanai peļņas nolūkā tiek atņemta, kamēr de-
fekts novērsts.

4. §. Skaitītāju un viņa pievienojuma daļas noplombē pil-
sētas techniķis. Par noplombēšanu katrā gadījumā jāmaksā
Ls 6.—

5. §. Autobiļa iekārtu noteic viņa īpašnieks, tomēr au-
tobiļa ārējam izskatam jābūt glītam un iekšējam apsitumam
tīram un kārtīgam. Logu stikliem jābūt gaišiem, bez krāsas,
pie kam priekšējā stiklā ietaisāms atverams lodziņš, lai pasa-
žierim būtu iespējams sarunāties ar šoferi, ja nav ierīkots cits
ērts sazināšanās veids starp pasažieri un šoferi.

6. §. Šoferim nav tiesības atteikties no braukšanas, ja
autobiļs brīvs. Pie skaitītāja jāpaceļ zīme, kā autobiļs
nav aizņemts.

7. §. Šoferiem jātur pie sevis šo saistošo noteikumu ek-
semplars, kuŗš uzrādāms pasažieriem uz pirmo pieprasījumu.

8. §. Šoferam jābrauc uz noteikto vietu vispār isāko ceļu.
Tomēr pasažieriem ir tiesība izvēlēties ceļu arī pilnīgi pēc sava
ieskata.

9. §. Personām, kuras vēlas nodarboties ar pasažieru pār-
vadāšanu ar automobiļiem peļņas nolūkā.

a) jāiesniedz pilsētas valdei

1) attiecīgs paziņojums, uzrādot īpašnieka adresi un auto-
biļa atrašanās vietu, kā arī automobiļa vadītāja adresi.

Piezīme. Par adreses maiņu jāziņo pilsētas valdei
24 stundu laikā.

2) mechaniskā skaitītāja apraksts,

b) jāuzrāda apskatei, caur pilsētas valdes tehniķi, attiecīgais automobils ar skaitītāju.

10. §. Ja automobils un viņa vadītājs izpilda visas šo noteikumu prasības, pilsētas valde, pēc tehniskā skaitītāja noplombēšanas, izdod atļauju šā automobiļa lietošanai peļņas nolūkā, uzrādot personu, kuŗa nozīmēta automobiļa vadīšanai.

1. piezīme: Atļaujas norakstu pilsētas valde nosūta Rīgas prefekturāi.

2. piezīme: Automobiļa īpašniekam mainoties, viņa lietošana peļņas nolūkā tiek pielaista tikai pēc jaunas atļaujas izsniegšanas no pilsētas valdes, ievērojot šo noteikumu §§ 9. un 10.

11. §. Automobiļu braukšanas maksa noteikta šiem saistošiem noteikumiem pievienotā taksē.

12. §. Ja pasažieriem rodas šaubas attiecībā uz skaitītāja darbošanās pareizību, tad pasažiers, samaksājot skaitītāja uzrādīto sumu, var pieprasīt no šofera kvīti uz taksometra īpašnieka blankas, atzīmējot samaksāto sumu, samaksas laiku, nobraukto ceļu un automobiļa numuru. Šoferiem jātur pie sevis minēto kvīšu blankas un jāizdod kvītes uz pasažieru pirmo pieprasījumu.

13. §. Šo noteikumu neizpildītāji saucami pie atbildības uz sodu likumu pamata. Bez tam šo noteikumu neizpildīšanas gadījumā pilsētas valdei ir tiesība atņemt izsniegto atļauju uz kādu laiku vai arī galīgi.

14. §. Šie noteikumi neattiecas:

1) uz automobiļiem kuŗus izīrē tieši no garažas, uz savstarpējās vienošanās pamata starp automobiļa īpašnieku un pasažieri;

2) uz pastāvīgu automatisku ekipažu satiksmi pa noteiktām līnijām uz pilsētas valdes atļaujas pamata.

15. §. Šie noteikumi stājas spēkā 2 nedēļas pēc viņu izsludināšanas «Valdības Vēstnesī».

Piezīme. Pārvadāt pasažierus ar automobiļiem bez taksometriem, peļņas nolūkā, atļauts viena gada laikā pēc šo noteikumu izdošanas, pie kam šādiem automobiļiem atļauts stāvēt tikai uz tā laukma, kuŗš šim nolūkam ierādīts pie Nacionalās operas.

AUTOMOBILŪ TAKSE RĪGAS PILSĒTAS ROBEŽĀS.

I. Tips — 3-vietīgs taksomotors.

I. takse: ar 1 līdz 2 pasažieriem dienā (no pulksten 7 līdz 23):

par pirmiem 480 metriem Ls 0,60
par katriem tālākiem 200 m „ 0,10

II. takse: ar 1 līdz 2 pasažieriem naktī:

par pirmiem 360 m Ls 0,60
par katriem tālākiem 170 m „ 0,10

II. Tips — 4- un vairākvietīgs taksomotors.

I. takse: ar 1 līdz 2 pasažieriem dienā (no pulksten 7 līdz 23):

par pirmiem 400 m Ls 0,60
par katriem tālākiem 160 m „ 0,10

II. takse: ar 1 līdz 2 pasažieriem naktī un 3 līdz 5 pasažieriem dienā:

par pirmiem 300 m Ls 0,60
par katriem tālākiem 140 m „ 0,10

III. takse: ar 3 līdz 5 pasažieriem naktī:

par pirmiem 240 m Ls 0,60
par katriem tālākiem 110 m „ 0,10

Par gaidīšanas laiku:

I. tipa taksomotoriem:

par katrām 4 minūtēm Ls 0,10

II. tipa taksomotoriem:

par katrām 3 minūtēm „ 0,10

Bezmaksas bagažas daudzums abiem taksomatora tipiem līdz 15 klgr.

Šī takse attiecināma uz visiem taksomotoru braucieniem Rīgas pilsētas administratīvās robežās, ja braucieni nobeidzas pastāvošo važonu tarifa rajonu robežās.

Braucot ārpus važonu rajonu robežām, ja pasažiers neizlieto automobili atpakaļbraucienam, tarifs dubultojas, sākot no robežas. Automašīna vadītājam ir tiesība pieprasīt šo piemaksu tikai tad, ja dubulta tarifa robežas sākumā viņš to paziņojis pasažierim; par piemaksas saņemšanu jāizsniedz kvīte, uz kuras atzīmējams vadītājs un automašīna numurs.

65. SAISTOŠI NOTEIKUMI

par obligatorisku pievienošanos Rīgas pilsētas sistematiskās kanalizācijas tīklam.

Noteikumi pieņemti pilsētas domes 1924. g. 16. oktobra sēdē un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 3. novembra rakstu Nr. 108345; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 13., 14. un 15. novembra Nr. Nr. 259, 260, 261.

1. §. Pilsētas izbūvētās sistematiskās kanalizācijas tīklam katru gadu obligatoriski jāpievieno zināms skaits gruntsgabalu, saskaņā ar šo noteikumu 2., 4., 5., 6. un 7. pantiem.

2. §. 1925. gadā sistematiskai kanalizācijai jāpievieno visi līdz šim vēl nepieslēgtie gruntsgabali sekošās vietās: Svērtuves un Kaļķu ielā, Brīvības bulvarā, Grēcinieku un Audēju ielā, Šķūņu, Tirgoņu un l. Smilšu ielā, Jēkaba un Valdemāra ielā līdz Elizabetes ielai, l. Peldu un Kungu ielā, Basteja, Aspazijas, Raiņa un Kalpaka bulvaros, l. Pils, Marstaļu, Merķeļa un Kr. Barona ielā līdz Elizabetes ielai un visās ielās starp pilsētas kanālu, Marijas un Elizabetes ielu, ieslēdzot pēdējo no Eksporta ielas līdz Rīgas-Daugavpils dzelzsceļa joslai.

P i e z ī m e. Gruntsgabalu īpašniekiem atļauts pagaidām pievienot arī tikai namu atēju bedres, atliekot uz vēlāku laiku ūdens klozetu ierīkošanu (sk. 7. §).

3. §. Šo noteikumu 2. pantā minēto gruntsgabalu pievienošanas darbi galīgi jānobeidz līdz 1925. gada 1. novembrim.

P i e z ī m e. Izņēmumi pielaižami tikai ar pilsētas valdes atļauju katrā atsevišķā gadījumā.

4. §. 1926. gadā jāpievieno pilsētas sistematiskās kanalizācijas tīklam tālākā daļa gruntsgabalu ar tādu aprēķinu, lai līdz 1935. gada beigām būtu pievienoti visi apbūvētie gruntsgabali, kuŗi atrodas jau tagad ierīkotās, kā arī līdz 1930. g. beigām izbūvējamās sistematiskās kanalizācijas tīkla rajonā, pie kam no 1926. gada pievienojumiem vismaz $\frac{1}{4}$ tai pašā gadā jāierīko ūdens klozeti (sk. 10. §).

5. §. 1927. gadā sistematiskās kanalizācijas tīklam jāpievieno gruntsgabali ar tādu pašu aprēķinu, kā minēts šo noteikumu 4. pantā, pie kam no 1927. g. pievienojamiem gruntsgabaliem vismaz $\frac{1}{3}$ tai pašā gadā jāierīko ūdensklozeti.

6. §. 1928., 1929. un 1930. gadā pilsētas sistematiskās kanalizācijas tīklam jāpievieno gruntsgabali ar tādu pašu aprēķinu, kā minēts šo noteikumu 4. pantā, pie kam minēto gadu

pievienojumiem vismaz pusei pieslēgšanās gadā jāierīko ūdensklozeti.

7. §. 1931., 1932., 1933., 1934. un 1935. gadā pilsētas sistematiskās kanalizācijas tīklam jāpievieno gruntsgabali ar tādu pašu aprēķinu, kā minēts šo noteikumu 4. pantā, pie kam visiem no jauna pieslēdzamiem gruntsgabaliem pievienošanās gadā jāierīko ūdensklozeti, bet agrākos gados pievienotās ateju bedres jāiznīcina līdz 31. decembrim 1935. gadā, ierīkojot ūdensklozetus, saskaņā ar attiecīgiem pilsētas būvnoteikumiem.

8. §. Obligatoriiski pievienojamos gruntsgabalus, kā arī tos, kuros jāierīko ūdens klozeti, nozīmē pilsētas būvnodeļa kopā ar finanšu un veselības nodeļu.

9. §. Ja darbi par gruntsgabalu pievienošanu pilsētas sistematiskās kanalizācijas tīklam netiktu izvesti pilsētas būvnodeļas noteiktā laikā, tad pieslēgšanas vadus ielas robežās ierīko pilsēta pēc sava ieskata uz gruntsgabala īpašnieka rēķina.

10. §. Rakstiskus paziņojumus par sistematiskai kanalizācijai pieslēdzamiem gruntsgabaliem pilsētas būvnodeļa piesūta gruntsgabalu īpašniekiem ne vēlāk, kā līdz iepriekšējā gada 1. novembrim. Paziņojums par 1925. gadā pieslēdzamiem gruntsgabaliem piesūtāms gruntsgabalu īpašniekiem tūlīt pēc šo noteikumu spēkā nākšanas.

11. §. Šie saistošie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc izsludināšanas «Valdības Vēstnesī».

66. Rīgas pilsētas dažu ielu un laukumu pārdēvēšana.

Ar Rīgas pilsētas domes 1923. gada 6. septembra, 1924. gada 7. augusta, 4. un 18. decembra lēmumiem, kas apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. gada 21. septembra rakstu Nr. 108345. un 1924. gada 21. augusta un 31. decembra rakstiem Nr. Nr. 106291 un 110119 un publicēti Valdības Vēstnesī 1923. gada 2. novembrī Nr. 243. un 1924. gada 6. septembrī Nr. 202. un 1925. gada 16. janvārī Nr. 12, pārdēvētas sekošas Rīgas pilsētas ielas un laukumi:

Jaunpieņemtais latviskais nosaukums.	Līdzšinējais latviskais un vāciskais nosaukums, kas atcelts ar pilsētas domes lēmumu.	
Abavas iela	Abavas muižas iela	Abaushofsche Str.
Ābolu iela	Bērmuižas iela (Ozolciemā)	
Adulienas iela	Adlienas iela	Adlensche Str.
Aiviekstes iela	Tambovas iela	Tambowsche Str.
Alberta laukums	Alberta skvers	Albertus Square
Alsungas iela	Alšvangas iela	Alschwangen Str.
M. Alūksnes iela	Diķa iela	Teichstrasse
Amatas iela	Brigges iela	Brüggestrasse
Andrēja Pumpura iela	Andrēja iela	Andreasstrasse
Anniņmuižas iela	Annas muižas iela	Annenhofsche Str.
Apes iela	Opes iela	Hoppenhofsche Str.
Apguldes iela	Apguldenes iela	Abguldensche Str.
Aplokciema iela		Aplokzeemsche Str.
Apuzes iela	Apuzenes iela	Appusensche Str.
Ārlavas iela	Irlavas iela	Irmlausche Strasse
Atgriežu iela	Atgriezeniskā iela	Kehrwiedergasse
Augš iela	Augšējā iela	Obere Strasse
Aurenieku iela	Aurumuižas iela	Auermündsche Str.
Ausekļa iela	Ķeizara dārza iela	Kaisergartenstrasse
Austuves iela	Baltijas iela	Baltische Strasse
Āzenes iela	Dagdas iela	Dagdenerstrasse
Bārtas iela	Bārtavas iela	Bartausche Strasse
Bārddziņu iela	Balbieru iela	Barbierstrasse
Basu iela	Bases iela	Bassenhofsche Str.
Bātas iela	Bates iela	Battensche Strasse
Bērzaunes iela	Berzones iela	Bersonsche Str.
Beverinas iela	Bebru iela	Bewernsche Str.
Brīvības bulvars	Aleksandra bulv.	Alexanderboulev.
Brīvības iela	Aleksandra iela	Alexanderstrasse

Jaunpieņemtais latviskais nosaukums.	Līdzšinējais latviskais un vāciskais nosaukums, kas atcelts ar pilsētas domes lēmumu.	
Blaumaņa iela	L. Nevas iela	Gr. Nevastrasse
Bieķensalas iela	Beņķusalas iela	Benkenholmsche Str.
Biržu iela		
Bīskapa gāte	Bīskapa izbrauce	Stifts-Ausfahrt
Bitera iela		
Brandberģes iela	Brandenburgas iela	Brandenbergerstr.
Pulkv. Brieža iela	I. Ganību dambis	I. Weidendamm
Brinģu iela	Brinģu iela	Brinkensche Str.
Brīvzemnieka iela	Marijas-dzirn. iela	Marien-Mühlenstr.
Brūkleņu iela	Dzērbenes iela	Dsehrwensche Str.
Brukņas iela		Bruckensche Strasse
Bukultu iela	Bukultu muiž. iela	Bellenhofsche Str.
Buļļu iela	Buļļu muiž. iela	Bullensche Str.
M. Buļļu iela	M. Buļļu muiž. iela	Kl. Bullensche Str.
Caunes iela	Lapsas iela	Fuchsstrasse
Cempu iela	Cempenes iela	Zempensche Str.
Centralcietuma iela	Jaunā iela	
Cepla iela		Kalkofenstrasse
M. Cepla iela		Ofenstrasse
Cēres iela	Cērenes iela	Zehrensche Str.
Cirstu iela	Cērkstes iela	Zehrtensche Str.
Citadeles iela	Pēterā-Pāvila iela	Peter-Pautsstr.
Dagdas iela	Porchovas iela	Porchowstr.
Daibes iela	Daibenes iela	Daibensche Str.
Dandāles iela		Dannentalsche Str.
Dārzaugļu iela	Augļu iela	Obststrasse
Demmes iela	Demmesmuiž. iela	Demmensche Str.
Doma laukums	Domes laukums	Domplatz
Drabežu iela	Drobužu iela	Drobbensche Str.
Duntes iela	Duntesmuiž. iela	Duntenhofsche Str.
Embūtes iela	Embotes iela	Ambotensche Str.
Ezermalas iela	Vazas iela	Wasastrasse
Fūrekera iela	Dineburgas iela	Lüneburgerstr.
Gaižiņa iela	Suzdaļas iela	Susdalerstrasse
Ganību dambis	II. Ganību dambis	II. Weidendamm
Gaujas iela	Meinharda iela	Meinhardstrasse
Gaujienas iela		Adselsche Str.
Glūdas iela	Donas iela	Donsche Str.

Jaunpieņemtais latviskais nosaukums.

Līdzšinējais latviskais un vāciskais nosaukums, kas atcelts ar pilsētas domes lēmumu.

Glūka iela	Vismaras iela	Wismarsche Str.
Grants iela	Granates iela	Grand Str.
Grāpju iela	Grapu iela	
Grēdu iela	Stapeļu iela	Stapelstrasse
Gulšņu iela		
Hospitaļu iela	Spitaļu iela	Hospitalstr.
Ilķena iela	Hilčena iela	Hilchenstrasse
Indrupes iela	Leišu iela	Litauerstrasse
Induļa iela	Irbju iela	
Īves iela	Īvenes iela	Ihwensche Str.
Jachtkluba iela	Samsona iela	Samsonsche Str.
Jauniela	Jaunā iela	Neustrasse
Mazā Jaunielā	M. Jaunā iela	kl. Neustrasse
Jaunsaules iela	Rādenes iela	Rahdensche Str.
Jēkabpils iela	Jēkabmiesta iela	Jakobstädtische Str.
Juglaskrasta iela		Jägel-Uferstr.
Juŗa Alunāna iela	Juŗa iela	Georgstrasse
Kaķasēkļa dambis	Katķesēķeles damb.	Katķesekel-Damm
Kalkūnes iela		Kalkunensche Str.
Kalnmuiķas iela	Berges muiķas iela	Berghöfsche Str.
Kalpaka bulvars	Totlebena bulvars	Todlebenboulev.
Kareivju iela	Oficieru iela	
Katoļu gāte	Katoļu izbrauce	Katolische Ausfahrt
Ķemereķas iela	Renteķas iela	Kämmereistrasse
Ķengaraga iela	Ķiŗiņevas iela	Kischinevstrasse
M. Ķengaraga iela	Voroneķas iela	Voroneschstrasse
Ķīpsalaŗ iela	Sāmu iela	Oeselstrasse
Ķiŗezera iela	Pletenberga iela	Plettenbergerstr.
Kļavu iela	Liepas iela	Lindenstrasse
Klusā iela	Ķiŗezera iela	Stintseestrasse
Kokneses prospekts	Ketlera prospekts	Ketler Prospekt
Konsula iela	Konsuļa iela	Konsulstrasse
Koplavas iela		Bornschesstrasse
Kr. Barona iela	Suvorova iela	Suvorovstrasse
Kronvalda bulvars	Puŗķina bulvars	Puschkinboulevard
Kuzņecova iela	Slāvu iela	Slawensche Str.
Lāčplēŗa iela	Romanova iela	Romanowstrasse
M. Lāčplēŗa iela	M. Romanova iela	Kl. Romanowstr.

Jaunpieņemtais latviskais nosaukums.

Līdzšinējais latviskais un vāciskais nosaukums, kas atcelts ar pilsētas domes lēmumu.

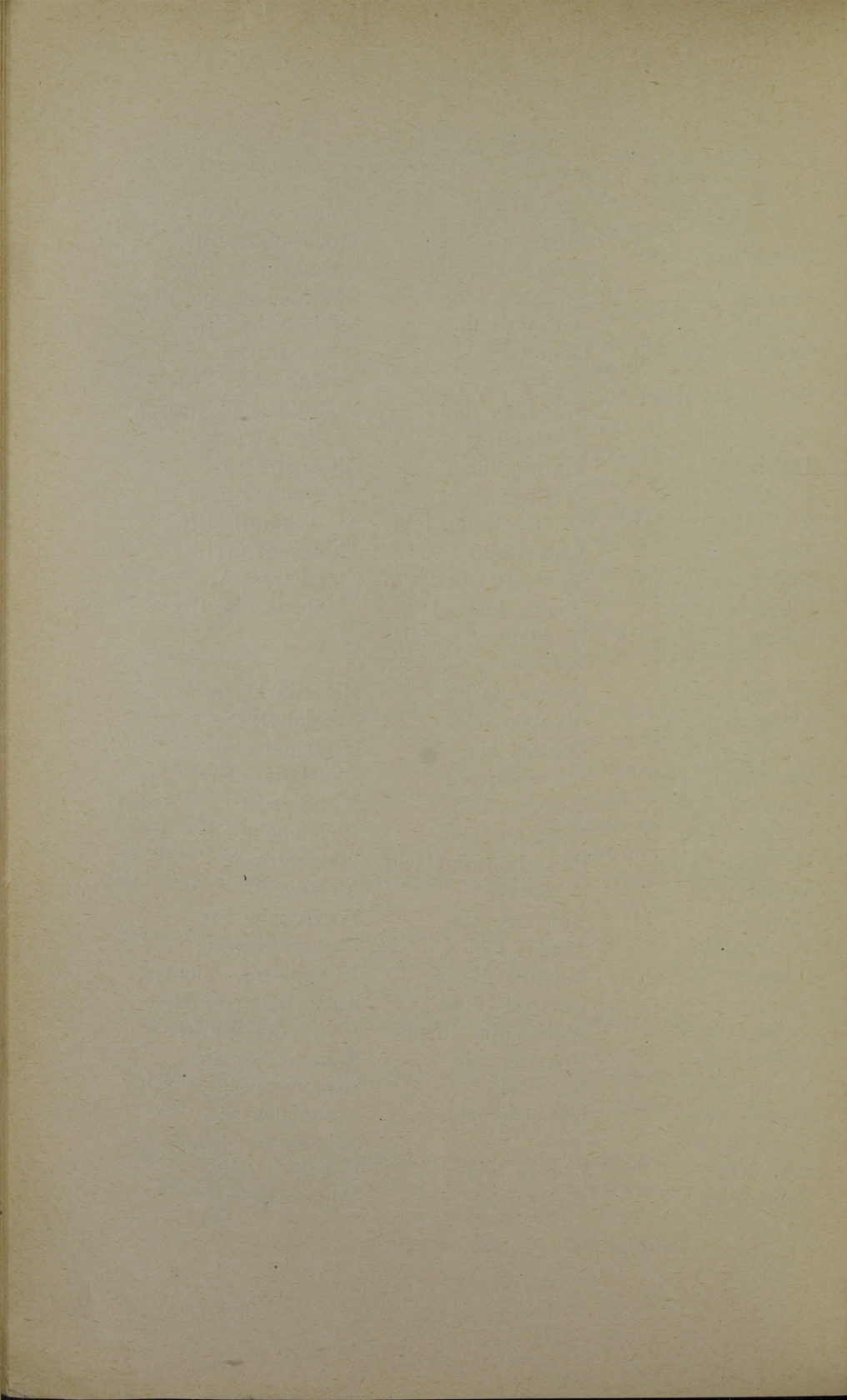
Laidzes iela	Laidzenes iela	Laidensche Str.
Laipu iela	Steķu iela	Stegstrasse
Laktas iela	Laktu iela	Ambosstrasse
Lapsu iela	Caunes iela (Purvciemā)	
Lazdonas iela	Tveras iela	Twersche Strasse
Lenca iela	Lenča iela	Lenzstrasse
Libiešu sala	Lūbekas sala	Lübecksholm
Līdaku iela	Lašu iela	Lassensche Str.
Līdera iela	Lidernas iela	Lidernsche Str.
Lielāsmuižas iela	Esenhofas iela	Essenhöfische Str.
Lielezeres iela	Ezermuižas iela	Essernschesstrasse
Lienes iela	Helenas iela	Helenenstrasse
Liepupes iela	Perniģeles iela	Pernigelsche Str.
Līgatnes iela	Goslera iela	Gosslerstrasse
Līksnas iela	Poltavas iela	Poltawer Str.
Līvānu iela	Penzas iela	Pensa Strasse
Līves iela		Dünnhofsche Str.
Lubānas iela	Lubānes iela	Lubahnsche Str.
M. Lubānas iela	M. Lubānes iela	Kl. Lubahnsche Str.
Ludzas iela	Jaroslavas iela	Jaroslawische Str.
Lūkas iela	Lukas iela	Luhkasstrasse
Mārupes iela	Kurzemes iela	Kurischestrasse
Malēju iela	Žitomiras iela	Schitomirsche Str.
Merķeļa iela	Pauluči iela	Pauluccistrasse
Meža parks	Ķeizarmežs	Kaiserwald
Meža prospekts	Ķeizara prosp.	Kaiser Prospekt
Mežmalas iela		
Mikus iela	Miķeļa iela Šampetri	Michaelstrasse
Minsterejas iela	Klosterbaznīc. iela	Münsterei Str.
M. Minsterejas iela	M. Klosterbaznīcas iela	Kl. Münsterei Str.
Nummurmuižas iela	Nummurmuiž. iela	Nummerhofsche Str.
Paltmales iela	Nurmižu iela	Nurmisstrasse
Peitavas iela	Peitavas iela	Peitaustrasse
Pērses iela	M. Ņevas iela	Kl. Nevastrasse
Pēterupes iela	Tilzites iela	Tilsiter Str.

Jaunpieņemtais latviskais nosaukums.

Līdzšinējais latviskais un vāciskais nosaukums, kas atcelts ar pilsētas domes lēmumu.

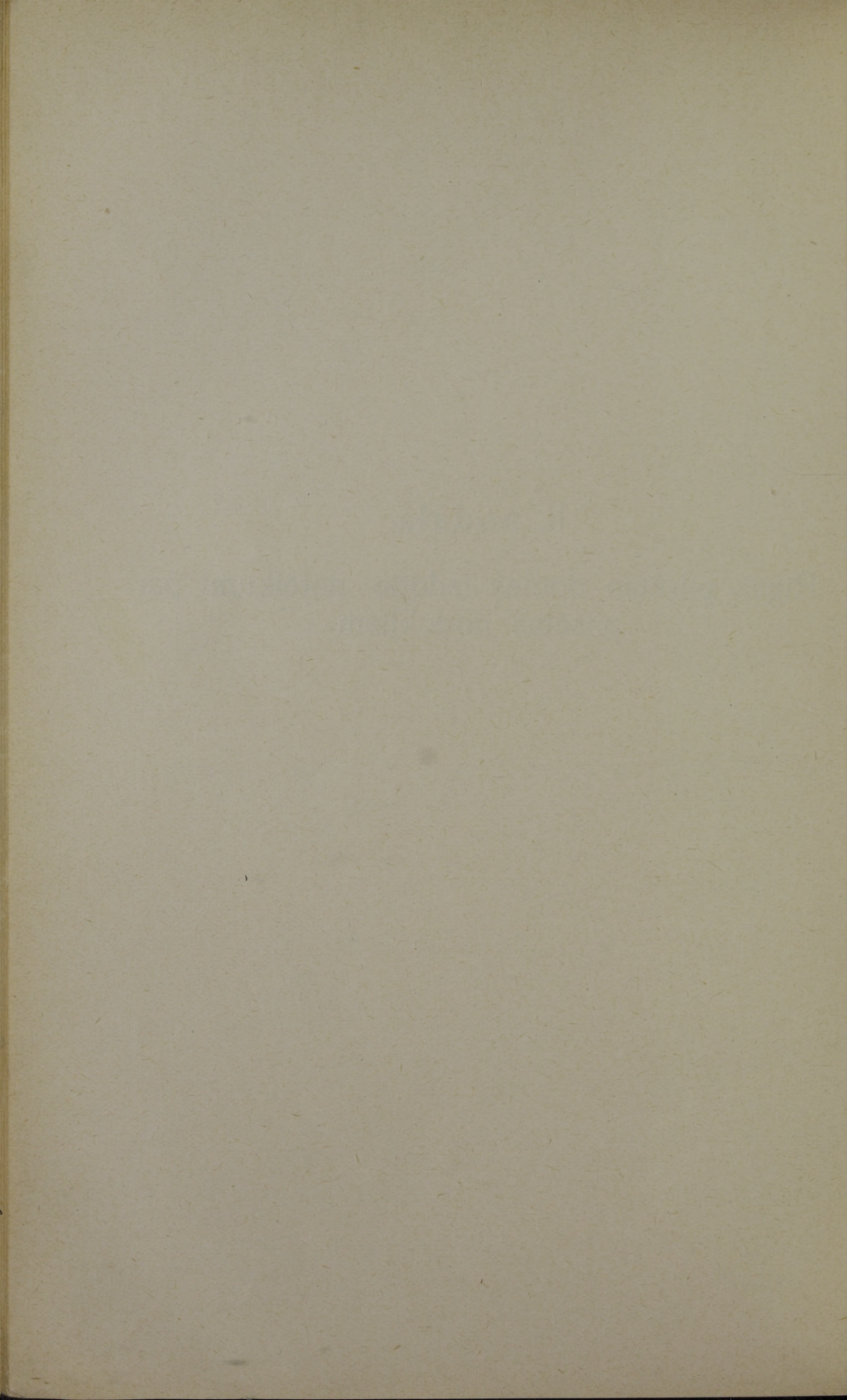
Piņķu iela	Piņķumuižas iela	Pinkenhofsche Str.
Pliskavas iela	Pleskavas iela	Pleskauer Strasse
Priedkalna iela	Bēnes iela (pie Atgāzenes)	
Projekta iela		Projektierte Str.
Puškina iela	Smolenskas iela	Smolensker Str.
Rāts laukums	Rātuža laukums	Rathausplatz
Raudes iela	Raudas iela	Raudensche Str.
Reimersa iela	Reimera iela	Reimers Strasse
Remberges iela	Rembergas iela	Ringenbergische Str.
Reņģes iela	Reņģu iela	Ringensche Str.
Rēznes iela	Rjazanas iela	Rjasaner Strasse
Rīdzenes iela	Riziņa iela	Riesingstrasse
Rītupes iela	Igauņu iela	Estenstrasse
Roņsalas iela	Rūniešu iela	Runoerstrasse
Rozena iela	Rožu iela	Rosenstrasse
Rūjienas iela	Rujenes iela	Rujensche Strasse
Saeimas laukums	Klostera iela	
Saikavas iela	Vjazmas iela	Wjasmasche Str.
Salacas iela	Līvu iela	Liewenstrasse
Salamandra iela	Salamandera iela	Salamanderstrasse
Samarina iela	Saratovas iela	Saratowsche Str.
Sējas iela		Zegensche Str.
Sergeja iela	Sergejeva iela	Sergejstrasse
Sermuliņa iela	Hermeliņa muižas iela	Hermelingshofsche Strasse
Mazā Sesku iela	Sermuliņa iela (Purvciema rajonā)	
Siguldas prospekts	Novgorodas prosp.	Nowgorodscher Prosp.
Skodas iela	Šodenes iela	Schodensche Str.
Skultes iela		Adiamündsche Str.
Spilvas iela		
Spirgus iela	Spirgas iela	Spirgische Str.
Staburaga iela	Stabenes iela	Stabbische Str.
Stallu iela	Turpināt līdz Vecpilsētas lauk.	Stallstrasse

Jaunpienemtais latviskais nosaukums.	Līdzšinējais latviskais un vāciskais nosaukums, kas atcelts ar pilsētas domes lēmumu.	
Stendera iela	Kelnes iela	Kölner Strasse
Stokholmas iela	{ Stokholmas iela	Stockholmer Str.
	{ Strālzundas iela	Strahlsunder Str.
Stopiņu iela	Ulbrakas iela	Stubbenseesche Str.
Subatas iela	Subates iela	Subbatsche Str.
Svētceļnieku iela	Ceļotāju iela	Pilgerstrasse
Škirotavas iela	{ Vjatkas iela	Wjatkasche Strasse
	{ Vologdas iela	Wologdasche Strasse
Tapēšu iela	Tapetu iela	Tapetenstrasse
Trauksmes iela	Alarma iela	Alarmstrasse
Trijādības iela	Trinitates iela	Trinitatisstrasse
M. Trijādības iela	M. Trinitates iela	Kl. Trinitatis Str.
Tumes iela	Tomes iela	Thomsdorferstr.
Ūdensvada iela	Skunstes iela	Kunststrasse
Ulbrokas iela	Ūlenbrokas iela	Ulenbroksche Str.
Upeņu iela (agrāk)	Brūkleņu iela, Purvciema rajonā)	
Uzvaras parks	Pētera parks	Peterparkstrasse
Valdemāra iela	Nikolaja iela	Nikolaistrasse
Valguma iela	Grāvju iela	Grabenstrasse
Varakļāņu iela	Harkovas iela	Charkower Str.
Vatsona iela	Elbingas iela	Elbinger Str.
Vāveres iela	Jurjevas iela	Jurjewsche Str.
M. Vāveres iela	Pagarināšanas iela	Längestrasse
Veciela	Vecā iela	Altstrasse
Veru iela	Verovas iela	Werrosche Str.
Vesera iela	Āmura iela	Hammerstrasse
Viestura dārzs	Keizara dārzs	Petersburg. Chauss.
Vidzemes šoseja	Pēterpils šoseja	Kaiserlicher Garten
Vidzemes tirgus	Aleksandra tirgus	Alexander Markt
Viļāņu iela	Kalugas iela	Kaluger Strasse
Vitolu iela	Apšu iela	Espenstrasse
Zilupes iela	Latviešu iela	Lettenstrasse
Zemaišu iela		Schamaitenstrasse
Židu iela	Ebreju iela	Hebräerstrasse
Žubišu iela	Žubītes iela	Finkenstrasse

II. nodaļa.

Rīgas pilsētas domes izdotie noteikumi par
pilsētas nodokļiem.

Noteikumi par nodokli no pierakstišanās.

Pieņemti pilsētas domes sēdē 1919. g. 17. septembrī un pārgrozīti ar pilsētas domes 1920. g. 21. decembra lēmumu, kas apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1921. gada 24. februara rakstu Nr. 57709; iespiesti Valdības Vēstneša 1919. g. 5. oktobra Nr. 55. un 1921. g. 22. marta, 6. un 7. aprīļa Nr. 65., Nr. 74, un Nr. 75.

1. §. Visām 18. dzīves gadu sasniegušām personām, kā Latvijas pilsoņiem, tā arī ārzemniekiem, izņemot 3. paragrafā minētās personas, Rīgā ieceļojot un tur uz dzīvi pierakstoties, ir jāmaksā 20 Latvijas rubļi liels nodoklis.

Piezīme: Šis rīkojums neattiecas uz tiem Rīgas iedzīvotājiem, kuru pastāvīga dzīves vieta ir Rīga un viena kalendāra gada laikā nav ilgāki kā 3 mēnešus pēc kārtas no Rīgas projām bijuši.

2. §. Nodoklis tiek pie pierakstišanās policijas iecirkņa valdē pret maksājuma attiecīgas markas uzlikšanu samaksāts.

Piezīme: Aprēķināšanās ar policijas iecirkņu valdēm un ieņemto nodokļu sumu pārvešana pilsētas kasē stāv pilsētas nodokļu un policijas valdes kopējā rīcībā.

3. §. No nodokļa maksāšanas ir atsvabināti:

- a) ārzemju diplomatiskie aizstāvji un pie vēstniecībām un sūtniecībām piederīgas personas;
- b) ārzemju palīdzības un apgādniecības komisiju locekļi;
- c) amata darīšanās Rīgā ieceļojušie valsts un komunālo iestāžu ierēdņi;
- d) pie Latvijas karaspēka piederošie, bēgļi un kara gūstekņi.

4. §. Šo noteikumu izvešanai vajadzīgos rīkojumus dod pilsētas galva.

5. §. Šie noteikumi nāk spēkā ar to publicēšanu.

Noteikumi par nodokli no tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumu telpām Rīgā.

Pieņemti pilsētas domes 1919. g. 19. decembra sēdē un publicēti uz pils. nolik. 110. p. pamata Valdības Vēstneša 1920. g. 3. janvārī Nr. 2.

Pamatojoties uz pilsētas domes 19. decembra 1919. g. lēmumu, Rīgas pilsētas valde paziņo, ka: sākot ar 1. janvāri

1920. g. visas Rīgas pilsētas robežās atrodošās tirdzniecības un rūpniecības iestādes un uzņēmumi, kā tirdzniecības veikali, noliktavas, privatas un sabiedriskas kredītiestādes, tirdzniecības un rūpniecības kantori, tirdzniecības un rūpniecības sabiedrības, savienības un kompanijas, lai tās darbotos zem kāda nosaukuma darbodamās, kinematografi, teatri, kas nekalpo nopietniem mākslas un izglītības nolūkiem, kā arī darbnīcas, kurās nodarbina algoto spēku, vai fabrikas, tiek apliktas ar sevišķu pilsētas nodokli, kurš tiek ņemts no šo iestāžu un uzņēmumu telpām, 2% lielā apmērā no viņu gada īres maksas.

Nodoklis nomaksājams gada sākumā pie tirdzniecības rūpniecības zīmju izsniegšanas.

Pie minētā nodokļa nomaksāšanas minēto iestāžu un uzņēmumu īpašniekiem jāuzrāda pēc zināmas formas izpildīta nama, mājas vai grunts īpašnieku apliecība par šo iestāžu un uzņēmumu gada īres maksas lielumu.

Piezīme: Ja augšā minēto uzņēmumu telpas netiek iznomātas un pieder pašiem šo uzņēmumu īpašniekiem, tad viņu nomas maksa noteicama pēc nodokļu nodaļas datiem vai atsevišķa novērtējuma. Šo uzņēmumu īpašniekiem pie tirdzniecības zīmju izsniegšanas jāuzdod šo telpu lielums (istabu un piebūvju skaits) un viņu atrašanās vieta.

Par šī nodokļa nomaksāšanu tirdzniecības nodaļa izsniedz attiecīgu kvīti, kurā glabājama un uzrādāma pilsētas un valdības kontrolieriem uz viņu pieprasījumu.

Tiklīdz šo iestāžu un uzņēmumu īpašnieki, kā arī minēto apliecību izsniedzēji atbildīgi likuma priekšā par iesniegto un uzdoto ziņu pareizību.

Šie noteikumi nāk spēkā no viņu izsludināšanas dienas.

Noteikumi par ūtrupju nodokli Rīgā.

Pienēmti pilsētas domes sēdē 1921. g. 19. maijā un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1921. g. 27. maija rakstu Nr. 61024; iespiesti Valdības Vēstneša 1921. g. 6. jūnija numurā 123.

1. §. Pilsētai par labu ņem ūtrupju nodokli 5% lielumā no visām sumām, kas ienāk no kustāmu īpašumu izūtrupēšanas Rīgā, izņemot 3. p. minētos gadījumos.

2. §. Pilsētas ūtrupju nodoklis jāiemaksā par katru mē-

nesi ne vēlāk kā līdz nākošā mēneša 10. dienai pilsētas valdes nodokļu kasē, uzrādot ūtrupju grāmatu, kuŗā jāieved visas pie izūtrupēšanas ieņemtās sumas. Par termiņā nesamaksātu ūtrupju nodokli jāsamaksā soda nauda 1% mēnesī, skaitot nepilnu mēnesi par pilnu.

3. §. Ūtrupju nodoklis nav jāmaksā no valdības iestāžu sarīkotām ūtrupēm.

4. §. Noteikumi nāk spēkā 2 nedēļu laikā no viņu izsludināšanas «Valdības Vēstnesī».

Noteikumi par sludinājumu un afišu nodokli Rīgā.

Pieņemti pilsētas domes 1921. g. 1. decembra un 1922. g. 30. janvāra sēdēs un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1921. g. 19. decembra rakstu Nr. 69794; pārlaboti 1922. g. 7. septembrī (3. §) un 1924. g. 6. martā (7. §), kas apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1922. g. 28. oktobra un 1924. g. 17. marta rakstiem Nr. 111518 un Nr. 102099; noteikumi publicēti Valdības Vēstneša 1922. g. 18. februāra Nr. 40, un 1. decembra Nr. 271, 1924. g. 24., 25. un 26. marta numuros 69, 70 un 71.

1. §. Rīgas pilsētai par labu jāmaksā: a) sludinājumu nodoklis un b) afišu nodoklis.

2. §. a) Sludinājumu nodoklis jāmaksā no sludinājumiem Rīgā izdotos laikrakstos, žurnalos, kalendāros un citos drukas darbos 5% lielumā no sludinājuma faktiskās (netto) cenas.

No sludinājumu nodokļa atsvabināti:

1) valsts un komunālo iestāžu sludinājumi.

2) darba meklētāju sludinājumi un

3) plakāti, afišas un sludinājumi, kuŗi attiecas uz pilsētas domes un parlamenta (saeimas) vēlēšanām.

Nodoklis jāmaksā arī no valdības izdevumos ievietotiem, privātiem sludinājumiem.

b) Afišu nodoklis jāmaksā no Rīgā drukātām afišām, plakātiem, izrikojumu programām un reklamu lapiņām 10% lielumā no pasūtījuma cenas, neskatoties uz to, vai tos izpilda Rīga vai ārpus Rīgas.

3. §. Laikrakstu vai žurnālu izdevējiem un drukātāvu īpašniekiem jāsamaksā sludinājumu un afišu nodoklis pilsētas valdes nodokļu nodaļā par katru pagājušu mēnesi līdz nākošā mēneša 15. dienai, iesniedzot pie tam norēķinus par ieņemtām nodokļa sumām. Attiecībā uz periodiskiem izdevumiem, kuŗi iznāk retāk kā 6 reizes mēnesī, izdevēji var vienoties ar

nodokļu nodaļu arī par citiem nodokļa norēķinu un maksāšanas termiņiem. Drukātavas īpašniekiem jāiesniedz pilsētas nodokļu nodaļai vienlaicīgi ar iznākšanu kā periodiskā laikraksta vai izdevuma pirmais numurs, tā arī vienreizēja drukas darba viens eksemplars, ja tajos ievietoti vai paredzēti ievietot ar nodokļiem apliekamus sludinājumus.

4. §. Laikrakstu un žurnālu izdevējiem un drukātavu īpašniekiem uzliek par pienākumu savās grāmatās iekārtot sludinājumu un aģiņu kontus tā, ka caur to tiek garantēta nodokļu kontroles iespējamība. Nepilnīgas grāmatvedības gadījumos pilsētas valdei tiesība prasīt sevišķu grāmatu vešanu, kuŗas nodrošinātu aģiņu un sludinājumu nodokļa pareizas kontroles iespējamību. Drukātavu īpašniekiem tiek uzdots uzdrukāt uz aģiņām, plakatiem, programām un reklamu lapiņām tekošu numuru, drukātavas nosaukumu un tās atrašanās vietu.

5. §. Par sludinājumu un aģiņu nodokļa pareizu samaksu ir atbildīgs laikraksta izdevējs vai drukātavas īpašnieks.

6. §. Uz nodokļu nodaļas ierēdņu pieprasījumu drukātavas īpašniekiem un laikrakstu izdevējiem jādod visi vajadzīgie paskaidrojumi, jāuzrāda attiecīgas kvītes, grāmatas un citi nepieciešamie dokumenti, attiecībā uz sludinājumu un aģiņu nodokļiem, kā arī jāatļauj ieeja drukātavās vai laikrakstu ekspedīcijas telpās kontroles nolūkā.

7. §. Ja nodokli nesamaksā noteiktā laikā, tad tas piedzenams ar soda naudu 20% apmērā, ja maksājuma nokavējuma laiks iztaisa vienu mēnesi vai mazāk, ar soda naudu 25% apmērā, ja nokavējuma laiks sniedzas līdz diviem mēnešiem u. t. t., palielinot soda naudu par 5% par katru turpmāko nokavēto mēnesi līdz 50% apmēram no laikā nesamaksātās nodokļa sumas.

8. §. Šo noteikumu neizpildītāji sodāmi ar naudas sodu līdz 300 rbļ., bet par apzinīgu nepareizu ziņu sniegšanu sodāmi ar naudas sodu līdz 1000 rbļ. Sodu uzliek attiecīgas tiesu iestādes, pie kam šis sodu naudas nāk pilsētai par labu.

9. §. Ar šo noteikumu publicēšanu skaitās atcelti «Valdības Vēstnesī» Nr. 82 — 1920. gadā publicētie noteikumi par sludinājumu un aģiņu nodokli.

NOTEIKUMI

par nodokli no izpriečām un izrikojumiem Rīgas pilsētas robežās.

Pieņemti Rīgas pilsētas domes sēdē 1922. g. 3. augustā un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas 1922. g. 16. augusta rakstu Nr. 109358; iespiesti Valdības Vēstneša 1922. g. 23., 28. un 30. augusta numuros 187, 191 un 193; noteikumu 6. § papildināts domes sēdē 1922. g. 5. oktobrī, kas apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1922. g. 16. oktobra rakstu Nr. 111206 un iespiests Valdības Vēstneša 1922. g. 27., 28. un 30. oktobra numuros 243, 244 un 245; noteikumu 2. § 2. pkts pārlabots domes sēdē 1923. g. 15. februārī un apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 7. marta rakstu Nr. 102481; iespiests Valdības Vēstneša 1923. g. 17., 18. un 19. aprīļa numuros 79, 80 un 81.

§ 1. Visus Rīgas pilsētas robežās notiekošus publiskus izrikojumus un izpriečas, izņemot § 2. minētos, apliek ar nodokli saskaņā ar šiem noteikumiem.

§ 2. Ar nodokli nav apliekami:

- 1) zinātniski priekšlasījumi;
- 2) izrikojumi, kuŗus sarīko skolas mācības līdzekļu un mācības inventara iegādāšanai un mazturīgu skolēnu pabalstīšanai, pie kam šis noteikums var tikt attiecināts ne vairāk kā uz vienu izrikojumu semestrī.
- 3) politiskas un reliģiskas sapulces, ja tās nav saistītas ar izpriečām.

§ 3. Pilsētas valde var atlaist vai samazināt nodokli, ja izrikojuma ieņēmumi nolemti vienīgi labdarīgiem vai sabiedriskiem mērķiem un šos ieņēmumus faktiski tam izlieto.

§ 4. Ja izrikotājs sarīko tai pašā vietā un tai pašā laikā vai tieši vienu pēc otra, vairākus dažādus izrikojumus, kuŗi kopā iztaisa vienu veselu un tiem pašiem apmeklētājiem bez sevišķas maksas pieejamu izrikojumu, tad nodoklis piemērojams tam izrikojumam, kuŗš apliekams ar visaugstāko nodokļa apmēru

§ 5. Izrikojumi un izpriečas apliekami ar bilešu nodokli, ja izdod ieejas biļetes vai citas ieejas zīmes, kuŗas noder bilešu vietā, piemēram programmas, markas, iemaksas zīmes, ielūgumi u t. t. Pilsētas valdei ir tiesība bilešu vietā aplikt izrikojumu, kur izsniedz ieejas zīmes ar kopsomas nodokli, ja uzņēmējs tam piekrīt.

§ 6. Bilešu nodoklis maksājams no katras izdotas ieejas biļetes vai citas ieejas zīmes, atkarībā no tā, pie kuŗas no tālākminētām grupām pieskaitāms izrikojums:

A. (5%) — priekšnesumi, priekšlasījumi, recitācijas, garīgi koncerti, Latvijas konservatorijas kamermuzikas vakari, nacionalās operas, nacionālā teatra un dailes teatra tautas izrādes, gleznu, mākslas un amatniecības izrādes un taml.

B. (10%) — mākslas orķestru un solistu koncerti, teatru, operu un sporta izrikojumi (bez dejas un citām izpriecām) un taml.

C. (15%) — operetu izrādes un visi citi muzikas, teatra un dejas priekšnesumi, kuŗi nav īpaši minēti citos punktos, visi biedrību izrikojumi, kā arī kustoņu izrādes.

D. (20%) — dejas izpriecas (izņemot grupā E. īpaši minētās dejas izpriecas), cirka izrādes, burvju izrādes, vaska figuru kabinetu, cilvēku izrādes.

E. (25%) — varietē un kabare (ar alkoholisku dzērienu bufeti), dejas izpriecas pastāvīgās dejas telpās, restoranos, baros, kā arī atklātās masku-fašingu balles, arī tad, ja viņas izriktas no biedrībām; kino izrādes vasaras laikā no 1. maija līdz 15. augustam.

F. (30%) — kino izrādes ziemas laikā no 16. augusta līdz 30. aprīlim.

G. (35%) — totalizatori un lotto spēles.

P i e z ī m e. Pilsētas valdei ir tiesība uzlikt izrikojamiem-ārzemniekiem, kā arī ņemt no izrikojumiem, kuŗos programmas izpildīšanā piedalās ārzemnieki, nodokli līdz dubultam apmēram, bet ne vairāk kā 50% resp. 25% no biļetes cenas.

§ 7. Šajos noteikumos neparedzētos gadījumos pilsētas valde izšķir, ar kuŗas grupas nodokļa normu aplikams izrikojums. Priekš dažām izrikojumu kategorijām pilsētas valde var prāsīt obligatorisku biļešu pārdošanu.

§ 8. Aplikības bezmaksas ieejai (brīvkartes) tikai tad atļautas, ja tās izdotas uz vārda personīgai lietošanai un apstempelētas no nodokļu nodaļas; vārda vietā atļauts minēt iestādi vai laikraksta redakciju. Attiecībā uz brīvkartēm pilsētas valde var pielaist arī citus izņēmumus.

§ 9. 1) Katrā ieejas zīmē vai aplikībā jāievēd izrikojuma nosaukums, izrikojuma diena un vieta, kā arī cena. Ieejas zīmes jānumurē pēc kārtas. Izrikojumu pieteicot, izrikojamiem jāiesniedz izdodamās ieejas zīmes nodokļu nodaļas apstempelēšanai vai citādi apzīmēšanai.

2) Nodokļu nodaļa var ar pilsētas valdes piekrišanu at-

teikties no 1. punktā minētām prasībām, ja izrikoājais pazīstams kā uzticama persona.

3) Izrikotajam pienākas vest ikdienas par visām ieejas zīmēm tekošu sarakstu pēc nodokļu nodaļas dota parauga. Saraksts uzglabājams kases telpās un par notecējušo laiku iesniedzams nodokļu nodaļai katra mēneša 16. un 1. dienā.

4) Pie ieejas telpās, kurās notiek izrāde, anulē ieejas zīmes, noplēšot kontroles lapiņu. Anulētās ieejas zīmes izrikojuma apmeklētājiem jāuzglabā pa visu izrikojuma laiku. Uzņēmējam un viņa kalpotājiem, tāpat arī attiecīgo telpu un laukumu īpašniekiem jādod visas ziņas, kuŗas nodokļu nodaļa pieprasa nodokļa pieteikšanas un kontroles nolūkiem. Nodokļu nodaļas ierēdņiem kontroles nolūkos jāatļauj katrā laikā netraucēti brīva ieeja un kontroles izvešana izrikojumu un veikala telpās un vietās.

5) Ja pēc saraksta (p. 3) nav iespējams izzināt izdoto ieejas zīmju skaitu un veidu, tad nodokli uzliek pēc pilsētas valdes ieskatiem.

§ 10. Par izpriecām un izrikojumiem, ja tie nav apliekami ar biļešu nodokli, bet kur ieejas maksu ņem (ziedojumu vai citā veidā), jāmaksā izrikojumu nodoklis no brutto ieņēmuma tanīs pašos procentualos apmēros, kādi minēti šo noteikumu § 6.

§ 11. Katrs ar nodokli apliekams izrikojums, vēlākais 48 stundas iepriekš jāpieteic nodokļu nodaļā, kā no izrikotajiem, tā arī no telpu īpašnieka vai turētāja.

§ 12. Izrikojumu telpu vai laukumu īpašnieki nedrīkst atļaut izrikojumus, kuŗi pēc šiem noteikumiem apliekami ar nodokli, iekams viņiem nav uzrādīta nodokļu nodaļas izdotā pieteikšanas apliecība; nodokļu nodaļai pie izrikojuma pieteikšanas ir tiesība prasīt drošības naudu paredzamā nodokļa apmērā.

§ 13. Pilsētas valdei tiesība pieprasīt biļešu lietošanu, kuŗas izgatavojamas pēc sevišķi noteikta parauga. Drukātavām jāiesūta biļetes tieši nodokļu nodaļai. Biļetes apstempelējamās nodokļu nodaļā tikai pēc iepriekšējas nodokļa samaksas. Neapstempelētas biļetes nedrīkst atrasties ne kases telpās ne vispār izrikoāja uzglabāšanā.

§ 14. Nodokļu nodaļai ir tiesība darbvedības atvieglošanas nolūkos atsevišķi vienoties ar dažiem nodokļa maksātājiem

par obligatoriskās pieteikšanas norēķina un nodokļa samaksas veidu. Samaksāto nodokli par nepārdotām biļetēm atmaksā pēc biļešu nodošanas, ja atmaksa tiek pieprasīta 3 dienu laikā pēc izrikojuma.

§ 15. Publikas ievēribai pie kases redzamā vietā jāizliek paziņojums:

- 1) par vietu cenām,
- 2) ka biļetes bez nodokļu nodaļas zīmoga un datuma nav derīgas,
- 3) ka biļete jāuzglabā katram izrikojuma apmeklētājam un uz kontroliera pieprasījumu jāuzrāda vai jānodod.

§ 16. Izrikotājam nodoklis jāsamaksā uz priekšu. Izņēmuma gadījumos ar nodokļu nodaļas piekrišanu un uz finansu nodaļas vadītāja atbildību var atļaut nodokli samaksāt arī pēc izrikojuma.

§ 17. Ierunas un sūdzības par nepareizi uzliktiem nodokļiem iesniedzamas saskaņā ar noteikumiem par pilsētu ienākumiem, izdevumiem, budžetiem un pārskatiem.

§ 18. Laikā nesamaksāta nodokļa piedzišanu izdara prefektūra bezstrīdus kārtībā, pieskaitot piedzišanas izdevumus.

§ 19. Kas nodokli nemaksā saskaņā ar šiem noteikumiem, tam nodoklis jāsamaksā augstākā apmērā nekā paredzēts šo noteikumu § 6 un § 10 un proti līdz 50% resp. 25% no iekasētās ieejas maksas; ja vainīgais pierāda, ka nodoklis nav samaksāts tikai pārskatīšanās dēļ, tad pilsētas valde var nodokļa maksātājam minēto piemaksu pavisam atlaist.

Ja notiek publisks izrikojums, kurš nodokļu nodaļai nav pieteikts, vai arī kur nodoklis nav samaksāts, lai gan nav parakstīta vienošanās par nodokļa pēcmaksu, tad, uz nodokļu nodaļas pieprasījumu, policija var izrikojumu slēgt.

§ 20. Par šo noteikumu neizpildīšanu, attiecoties uz dažādu ziņu un ziņojumu iesniegšanu, vainīgo sauc pie atbildības, piemērojoties noteikumiem par pilsētu ienākumiem etc. 30. pantam.

§ 21. Šie noteikumi neatceļ un negroza prefekturas izdotos priekšrakstus attiecībā uz publiskiem izrikojumiem.

§ 22. Šie noteikumi stājas spēkā 14 dienu laikā pēc viņu izsludināšanas «Valdības Vēstnesī» un ar šo noteikumu spēkā nākšanu skaitās atcelti visi agrāk izdotie noteikumi par izrikojumu un izprieču nodokli Rīgā.

Noteikumi par nodokli no automobiļiem un motocikletiem Rīgā.

Pienēmti Rīgas pilsētas domes sēdē 1922. g. 16. novembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1922. g. 24. novembrī rakstu Nr. 112137; iespiesti Valdības Vēstneša 1922. g. 19., 20. un 21. decembra numuros 286., 287. un 288.; noteikumu 5. § un 6. § pārļaboti domes sēdē 1923. g. 13. decembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 20. decembra rakstu Nr. 110.817, iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 5., 7. un 8. janvāra numuros 4., 5. un 6.

1. Pamatojoties uz noteikumu par pilsētu ienākumiem, izdevumiem, budžetiem un pārskatiem 70. p. — 73. p., katram automobiļa vai motocikleta īpašniekam Rīgas pilsētas robežās, izņemot 2. p. minētos gadījumus, jāmaksā pilsētas nodoklis sekošos apmēros:

- a) par automobiļiem un motocikletiem — 100 rbļ. gadā no katra zirga spēka;
- b) par automobiļiem, kurus lieto preču un pasažieru pārvadāšanai peļņas nolūkos — 50 rbļ. gadā no katra zirga spēka.

Piezīme. Zirgu spēka daudzumu noteic (skaties saistošos noteikumus automobiļu braucējiem) sevišķa komisija automobiļu pārbaudīšanai, kas apskata automobili vai motocikletu.

2. Minētais nodoklis nav jāmaksā par automobiļiem un motocikletiem, kuri pieder:

- a) ārvalstu diplomatiskiem priekšstāvjiem, kas akreditēti pie Latvijas valdības;
- b) valsts iestādēm un kurus lieto tikai valsts vajadzībām;
- c) pilsētai;
- d) Sarkanam krustam, ārstu ātrās palīdzības sabiedrībai, kā arī kuri skaitās par speciāliem ugunsdzēsēju automobiļiem;
- e) personām un firmām, kas tirgojas ar tiem, ja šie automobiļi un motocikleti atrodas veikala telpās pārdošanai;
- f) personām, kas uzturas pilsētā ar automobili vai motocikletu ne ilgāki par 2 nedēļām;
- g) personām, kas šo nodokli pirms pāriešanas uz dzīvi Rīgā samaksājušas pilnā apmērā kādai citai pilsētai Latvijā.

3. Nodoklis samaksājams pilsētas kasē pirms braukšanas atļaujas saņemšanas prefektūrā. Pēc prefekturas izdotās atļau-

jas uzrādīšanas pilsētas nodokļu nodaļa izsniedz, pret izdevumu atlīdzību, atļaujā atzīmētu numuru, kas piestiprināms pie automobiļa vai motocikleta.

4. Nodoklis maksājams pilnā apmērā, kā minēts šo noteikumu 1. pantā, ja prefektūra izdevuse braukšanas atļauju pirms 30. jūnija; turpretī, ja atļauja izdota pēc 30. jūnija, tad nodoklis par tekošo gadu maksājams tikai pusapmērā.

5. Automobiļu un motocikletu izmēģināšanas braucieniem pilsētas nodokļu nodaļa izdod sevišķus numurus, kas skaitās derīgi ne ilgāk kā trīs nedēļas. Šie numuri atšķiras no pastāvīgiem numuriem ar citu krāsu un atsevišķu numeraciju. Bez minētā numura pilsētas valde izsniedz arī sevišķu apliecību mēģinājumu braucieniem.

6. Nodokļu nodaļa var izdot atsevišķām personām, firmām un automobiļu darbnīcām mēģinājumu numurus, kuri derīgi uz visu gadu. Šādi numuri izsniedzami uz sevišķa pieprasījuma pamata pret 1000 rubļu samaksu par katru numuru (10 HP, à 100 rbļ.) un ne vairāk kā četri numuri vienai personai vai iestādei un pie tam ar to noteikumu, ka automobiļus ar šādiem numuriem drīkst lietot tikai mēģinājumu braucieniem un nedrīkst irēt privatām personām. Minētā noteikuma neievērošanas gadījumā numurs atņemams.

7. Ja nodokli nesamaksā noteiktā laikā, tas piedzenams divkārtīgos apmēros.

8. Šie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc publicēšanas «Valdības Vēstnesī» un līdz ar to skaitās atcelti līdzšinējie noteikumi par automobiļu un motocikletu nodokli Rīgā.

Noteikumi par nodokli no velosipediem Rīgā.

Pieņemti Rīgas pilsētas domes sēdē 1922. g. 16. novembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1922. g. 24. novembra rakstu Nr. 112137, iespiesti Valdības Vēstneša 1922. g. 20., 22. un 29. decembra numuros 287., 289. un 292.

1. Pamatojoties uz noteikumu par pilsētu ienākumiem, izdevumiem, budžetiem un pārskatiem 70. p. līdz 73. p., katram velosipeda īpašniekam Rīgas pilsētas robežās, izņemot šo noteikumu 2. p. minētos gadījumus, jāmaksā pilsētas nodoklis 100 rbļ. gadā par katru velosipedu.

2. Minētais nodoklis nav jāmaksā par velosipediem, kuri pieder:

- a) ārvalstu diplomatiskiem priekšstāvjiem, kas akreditēti pie Latvijas valdības;
- b) valsts iestādēm;
- c) pilsētai;
- d) Sarkanam krustam, ārstu ātrās palīdzības biedrībai, brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrībām;
- e) personām un firmām, kas tirgojas ar tiem, ja šie velosipedi atrodas veikala telpās pārdošanai;
- f) personām, kas uzturas pilsētā ar velosipedu ne ilgāk par divām nedēļām;
- g) personām, kas šo nodokli pirms pāriešanas uz dzīvi Rīgā, samaksājušas pilnā apmērā kādai citai pilsētai Latvijā.

3. Nodoklis samaksājams pilsētas valdes nodokļu kasē ne vēlāk kā 14 dienu laikā pēc braukšanas atļaujas saņemšanas prefektūrā. Pie nodokļa samaksas jāuzrāda prefektūras izdota braukšanas atļauja. Pēc nodokļa samaksas pilsētas nodokļu nozare izsniedz pret izdevumu atlīdzību prefektūras atļaujā atzīmētu braukšanas numuru divos eksemplaros, no kuriem viens piestiprināms velosipeda priekšpusē un otrs — velosipeda pakalpusē, redzamā vietā.

4. Nodoklis maksājams pilnā apmērā, kā minēts šo noteikumu 1. pantā, ja prefektūra izdevuse braukšanas atļauju pirms 30. jūnija; turpretī, ja atļauja izdota pēc 30. jūnija, tad nodoklis par tekošo gadu maksājams tikai pusapmērā.

5. Reizē ar kvīti par samaksāto nodokli pilsētas nodokļu kase izdod pret izdevumu atlīdzību nodokļa numuru, kas piestiprināms redzamā vietā velosipeda pakalpusē.

6. Ja nodokli nesamaksā noteiktā laikā, tas piedzenams divkārtīgos apmēros.

7. Šie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc publicēšanas «Valdības Vēstnesī» un līdz ar to skaitās atcelti līdzšinējie noteikumi par velosipedu nodokli Rīgā.

NOTEIKUMI

par nodokli no laivām un biljardiem Rīgā.

Pieņemti pilsētas domes sēdē 1923. g. 13. decembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 20. decembra rakstu Nr. 110817., iespiesti Vald. Vēstn. 1924. g. 5., 7. un 8. janvāra numuros 4, 5 un 6.

A. Nodoklis no laivām.

Par katru laivu Ls 1.— gadā.

Par katru buņu jachtu Ls 3.— gadā.

Par katru motora laivu un motora jachtu Ls 2.— par katru zirga spēku, preču un pasažieru pārvadāšanai — Ls 1.— par katru zirga spēku.

Nodoklis samaksājams līdz 30. jūnijam.

Ja nodokli nesamaksā noteiktā laikā, tad tas piedzenams divkārtīgā apmērā.

Laivu, jachtu un motorlaivu īpašniekiem jāuzdod līdz 31. maijam pilsētas valdes nodokļu nodaļai visas nodokļa maksājumu kontroles vajadzībām un nodokļa apmēra noteikšanai nepieciešamās ziņas. Par vajadzīgo ziņu neiesniegšanu vainīgie sodāmi ar naudas sodu, kāds paredzēts noteikumos par pilsētu ienākumiem, izdevumiem, budžetiem un pārskatiem 30. pantā.

B. Nodoklis no biljardiem.

Par katru biljardu, kuŗu tura Rīgā peļņas nolūkā, jāmaksā pilsētas nodoklis Ls 20.— gadā. Nodoklis samaksājams divos termiņos: pirmā puse līdz 31. maijam un otrā puse līdz 31. oktobrim. Ja nodokli nesamaksā noteiktā laikā, tas piedzenams ar 25% piemaksu no noteiktās nodokļa sumas.

NODOKLIS

no muzikas instrumentiem un orķestriem Rīgā.

Iespiests Valdības Vēstneša 1924. gada 6. jūnija Nr. 127.

Rīgas pilsētas valde ar šo paziņo, ka pilsētas dome 1924. gada 8. maija sēdē pieņēma lēmumu, kas apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. gada 20. maija rakstu Nr. 103812, un ar kuŗu tiek noteikts, ka nodoklis no muzikas instrumentiem un no orķestriem 1924. gadā maksājams sešu latu apmērā no katra mechaniska muzikas instrumenta un divdesmit latu apmērā gadā no katra orķestra restoranos, ka-

fejnicās un citos tamlīdzīgos uzņēmumos; nodoklis samaksājams līdz 1924. gada 1. jūlijam; ja nodokli nesamaksā noteiktā laikā, tas piedzenams divkārtīgos apmēros.

NOTEIKUMI

par dzīvokļu nodokli Rīgas pilsētā.

Pieņemti pilsētas domes sēdē 13. decembrī 1923. g. un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 20. decembra rakstu Nr. 110819; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 4., 5. un 8. janvāra numuros 3, 4 un 6; papildināti ar pilsētas domes 1924. g. 20. novembra lēmumu, kas apstiprināts ar iekšl. min. pašvaldības departamenta 1924. g. 28. novembra rakstu Nr. 109117; iespiests Valdības Vēstneša 1924. g. 17., 18. un 19. decembra numuros 287, 288 un 289.

1. § Katram dzīvokļa īrētājam vai tā īpašniekam jāmaksā nodoklis no dzīvokļa gada īres vai īres vērtības (sk. 7. §) pēc nodokļa normas, kuŗu katram gadam noteic pilsētas dome un kuŗa nevar būt lielāka par 20% no gada īres (2. §).

2. §. Dzīvokļu nodoklis 1925. g. maksājams sekošos apmēros:

Dzīvokļu gadā īre rubļos	Nodoklis latos
10.200 — 10.800	2,50
10.801 — 11.400	3,00
11.401 — 12.000	3,50
12.001 — 13.200	4,00
13.201 — 14.400	5,00
14.401 — 15.600	6,20
15.601 — 16.800	7,40
16.801 — 18.000	8,80
18.001 — 19.800	10,40
19.801 — 21.600	12,40
21.601 — 23.400	14,80
23.401 — 25.200	17,40
25.201 — 27.000	20,40
27.001 — 29.400	23,40
29.401 — 31.800	28,20
31.801 — 34.200	33,60
34.201 — 36.600	39,60
36.601 — 39.000	46,00
39.001 — 42.000	52,80

42.001 — 45.000	64,80
45.001 — 48.000	78,20
48.001 — 51.000	93,00
51.001 — 54.000	108,80
54.001 — 57.600	126,00
57.601 — 61.200	156,20
61.201 — 64.800	190,00
64.801 — 68.400	226,80
pāri par 68.400	20% ₀ no gada īres

3. § Dzīvokļu nodoklis nav jāmaksā:

- 1) no telpām, kuŗas aizņem valsts un sabiedriskas iestādes, zinātņu un mācības iestādes, slimnīcas un ārstniecības iestādes, tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumi, kā arī nav jāmaksā no citām tamlīdzīgām telpām, kuŗas nelieto apdzīvošanai;
- 2) no sekošām dzīvojamām telpām:
 - a) no patversmēm, nabagu namiem un citām labiercības iestādēm, tāpat arī no internatiem, kuŗi atrodas pie minētām iestādēm;
 - b) no karavīru apdzīvotām telpām, izņemot privatdzīvokļus;

Piezīme: Dzīvokļi, kuŗi atrodas šā panta pirmā un otrā punktā minētās telpās un apdzīvoti no privatpersonām un ierēdņiem, aplikami ar nodokli uz vispārīgiem noteikumiem.

4. §. Pilsētas dzīvokļu nodoklis jāmaksā Latvijas pilsoņiem un ārzemniekiem, neskatoties uz to, vai viņu dzīvokļi atrodas pašu namā, vai tie dzīvokļi irē, vai lieto par brīvu.

5. § No dzīvokļu nodokļa maksāšanas ir atsvabināti:

- a) ārvalstu diplomatiekie pārstāvji un vēstniecību un sūtniecību sastāvam pieskaitītās personas;
- b) ārvalstu militārpersonas, kas dzīvo Rīgā, savas valdības uzdevumā;
- c) ārvalstu palīdzības un socialās apgādes komisiju locekļi;
- d) personas, kas ārstniecības nolūkā tikai pagaidām uzturas Rīgā un maksā dzīvokļu nodokli savā pastāvīgā dzīves vietā.

6. § Dzīvokļu nodokļa lielumu aprēķina un noteic pēc dzīvokļa īres apmēra vai dzīvokļa vērtības, ieskaitot īres objektā visus piederumus (zirgu stalli, ledus pagrabu, dārzus u. t. t.).

Pie z ī m e. Nodoklis par visu dzīvokli jāmaksā arī advokātiem, notāriem, ārstiem, zobu ārstiem, tehniķiem un cita aroda darbiniekiem, ja minēto perosnu biroja vai aroda darba telpas atrodas sakarā ar dzīvokli un noder apdzīvošanai un ja par šīm telpām nemaksā atsevišķu rūpniecības nodokli.

7. § Dzīvokļu nodoklis aprēķināms pēc īres vērtības sekošos gadījumos:

- 1) kad dzīvokli lieto nama saimnieks;
- 2) kad īres maksa ir ne mazāk kā par 20% zemāka par tamlīdzīgu dzīvokļu parasto vietējo cenu.

Pie z ī m e. Parastā vietējā cena nav vispārīgi noteicama pēc dzīvokļu iecirkņiem, bet vajadzības gadījumos to noteic dzīvokļu nodokļu komisija, ņemot par pamatu: a) līdzīgu dzīvokļu īres cenas tai pašā namā vai b) līdzīgu dzīvokļu īres cenas tuvākā apkaimē.

Vajadzības gadījumos dzīvokļus apskata uz vietas attiecīgie pilsētas ierēdņi un ievāc visas vajadzīgās ziņas.

8. § Dzīvokļu nodoklis jāmaksā pēc tā dzīvokļa īres maksas vai vērtības, kuŗu nodokļa maksātājs apdzīvojis vai nomājis 1. decembrī pirms nodokļa gada.

9. § Ja kādam vienā un tai pašā namā ir vairāk dzīvokļu, tad dzīvokļu nodoklis jāaprēķina pēc īres cenu kopsumas.

10. § Nodokļa aprēķināšanai dome ievēl Rīgas pilsētas dzīvokļu nodokļa komisiju, kas darbojas pilsētas valdes locekļa — finanšu nodaļas vadītāja — vadībā. Komisijā dome ievēl četrus dzīvokļu īrniekus.

11. § Katram nama īpašniekam vai viņa vietniekam jāiesniedz katru gadu, ne vēlāk kā 15. janvārī, pilsētas valdei ar turpat dabūjamu formularu sekošās ziņas:

- a) pagājušā gada 1. decembrī apdzīvotā dzīvokļa īrētāja vārds, kā arī to personu vārdi, kuŗām nama īpašnieks atvēlējis brīvu dzīvokli, vai izdevis dzīvokli tikai pret apkurināšanas izdevumu, vai mebeļu lietošanas atlīdzību;

- b) ģirnieka amats vai nodarbošanās;
- c) dzīvokļa īres maksas lielums par pagājušā gada decembra mēnesi, atzīmējot, vai īres maksā ieskaitīta atlīdzība par apkurināšanu un mebeļu lietošanu;
- d) dzīvokļu istabu skaits, izņemot priekšnamu, ķēķi, meitas istabu un citas blakus telpas;
- e) to dzīvokļu īres vērtība, kurus ieņem pats nama īpašnieks vai kuri izdoti citām personām bezmaksas lietošanā.

12. § Par 11. pantā minēto noteikumu neizpildīšanu, namu īpašnieki vai viņu vietnieki sodāmi ar naudas sodu līdz 300 rubļiem, Par apzinīgi nepareizu ziņu iesniegšanu vainīgie sodāmi ar naudas sodu līdz 1000 rubļiem.

13. § Dzīvokļu nodokļa komisija paziņo nodokļa maksātājam viņam uzliktā dzīvokļa nodokļa sumu. 7 dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas, katrs nodokļa maksātājs var iesniegt sūdzību Rīgas pilsētas valdei. Ar sūdzības iesniegšanu, nodokļa piedzišana netiek apturēta. Sūdzības var iesniegt arī pilsētas domei, likumā paredzētā kārtībā.

14. § Dzīvokļu nodoklis jāsamaksā pilsētas valdes nosakamā un izziņojamā termiņā.

15. § Par nodokļa nesamaksāšanu noteiktā termiņā, jāmaksā soda nauda 1% mēnesī no nesamaksātās nodokļa sumas, skaitot nepilnu mēnesi par pilnu.

16. § Ārkārtējos gadījumos dzīvokļu nodokļa komisijai ir tiesība, uz attiecīgu lūgumu pamata, pagarināt nodokļa nomaksu, atļaut samaksāt to pa daļām, pazemināt nodokli, vai to pilnām atļaut.

17. § Šie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī» un līdz ar to skaitās atcelti visi līdz šim izdotie noteikumi par dzīvokļu nodokli Rīgā.

NOTEIKUMI

par nodokli no suņiem Rīgā.

Šie noteikumi pieņemti pilsētas domes sēdē 1924. g. 20. novembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 1. dec. rakstu Nr. 109199, iespiesti Vald. Vēstn. 18., 19. un 20. decembra Nr. Nr. 288., 289. un 290.

1. § Suņu īpašniekiem vai turētājiem, kuri dzīvo Rīgas pilsētas robežās, jāmaksā, ar šo noteikumu 2. p. minētiem izņē-

riņiem, pilsētai par labu sevišķs nodoklis, kura lielumu ikgadus noteic pilsētas dome.

Piezīme. Nodoklis 1925. gadā jāmaksā Ls 2,— par katru suni.

2. § Nodoklis nav jāmaksā par suņiem: a) kuņi pieder ārvalstu diplomatiskiem pārstāvjiem, b) kuņus tur sētās pie ķēdes, c) kuņi atrodas pilsētā ne ilgāk kā divas nedēļas, d) kuņi pieder policijai, kaņaspēka daļām vai citām valsts iestādēm, e) kuņi nav sasnieguši divu mēnešu vecumu, f) kuņi pieder kurlām un aklām personām, g) kuņus tur pārdošanai, un ja ir izņemta attiecīga tirdzniecības zīme.

3. § Nodoklis nomaksājams katru gadu, bez iepriekšēja uzaicinājuma, pilsētas nodokļu kasē divās līdzīgās daļās — par pirmo pusgadu līdz 1. aprīlim, — par otro pusgadu līdz 1. septembrim. Par suni, kuņš iegādāts pēc tekošā gada 1. marta, nodoklis nomaksājams vēlākais viena mēneša laikā, pie kam tai gadījumā, kad suns iegādāts kalendara gada otrā pusē, par viņu jāmaksā tikai puse no gada nodokļa.

4. § Ja par suni nodoklis tekošā gadā samaksāts kādai citai pašvaldības iestādei Latvijā, bet mazākā apmērā nekā minēts šajos noteikumos, tad nodokļa starpība samaksājama 1 mēneša laikā Rīgas pilsētas nodokļu kasē.

5. § Ja nodokli nesamaksā domes noteiktā laikā, tad tas piedzenams ar soda naudu 5% apmērā par nokavējumu līdz vienam mēnesim, ar 10% par nokavējumu līdz 2 mēnešiem u. t. t., palielinot soda naudu par 5% par katru turpmāko mēnesi, līdz 50% no nodokļa sumas.

6. § Katram sunim jāpiekaņ marka, kuņa saņemama pilsētas nodokļu kasē pret šīs markas izgatavošanas izdevumu samaksu. Markas jāizņem arī priekš tiem suņiem, par kuriem nodoklis nav jāmaksā, pie kam šinī gadījumā jāuzrāda suņa īpašnieka vai turētāja pase. Nozaudēto marku vietā izsniedz pret samaksu jaunas markas, pie kam jāuzrāda kvīte par samaksāto nodokli.

7. § Namu īpašniekiem vai viņu pilnvarniekiem jāsavāc ik gadus līdz 1. februarim un jāiesniedz pilsētas nodokļu kasē paziņojumi, kuņos katram īrniekam pašam jāatzīmē viņam un pie viņa piedzīvojošām personām piederošo suņu skaits. Paziņojumi rakstāmi uz sevišķiem formulāriem, kas dabonāmi policijas iecirkņos un pilsētas valdes nodokļu kasē. Ķēdes su-

ņi un istabas suņi paziņojumos uzdodami atsevišķi. Suņa īpašnieks ar savu parakstu uz paziņojuma uzņemas atbildību par ziņu pareizību. Suņu īpašniekiem bez tam vēl jāpaziņo rakstiski pilsētas nodokļu kasei par katru pārmaiņu suņu skaitā, divu nedēļu laikā, uzdotot katru skaita palielināšanos un samazināšanos. Par šo noteikumu neizpildīšanu vainīgais saucams pie atbildības, saskaņā ar 30. p. noteikumiem par pilsētu ienākumiem, izdevumiem, budžetiem un pārskatiem.

8. § Lūgumus un sūdzības šī nodokļa lietās izšķir pilsētas valde.

9. § Nodokļu kontroli izdara pilsētas valdes nodokļu nodaļa ar policijas palīdzību.

10. § Šie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī» un līdz ar to skaitās par atceltiem visi citi līdz šim izdotie noteikumi par nodokli no suņiem.

NOTEIKUMI par nodokli no zirgiem Rīgā.

Šie noteikumi pieņemti pilsētas domes sēdē 1924. g. 20. novembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas 1924. g. 1. decembra rakstu Nr. 109200 iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 18., 19. un 20. decembra Nr. Nr. 288, 289. un 290.

1. § Zirgu īpašniekiem vai turētājiem ar 3. p. minētiem izņēmumiem jāmaksā pilsētai par labu nodoklis, kuŗa lielumu ikgadus noteic pilsētas dome.

2. § Nodoklis 1925. gadā jāmaksā sekošos apmēros: a) par katru zirgu, izņemot šo noteikumu 3. p. minētos, — Ls 10 gadā; b) par lauksaimniecībā nodarbinātiem zirgiem — Ls 6 gadā.

P i e z ī m e: Par zirga reģistrēšanu un pirkšanas apliecināšanu jāmaksā kanceļjas nodeva Ls 2 apmērā no katra zirga visos tajos gadījumos, kad par zirgu neņem nodokli Rīgas pilsētai par labu. Pienākums reģistrēt savus zirgus nodokļu nodaļā attiecas arī uz zirgu tirgotājiem.

3. § Nodoklis nav jāmaksā par zirgiem, kuŗi pieder: a) karaspēka daļām, valsts un komunalām iestādēm, b) ārvalstu diplomatiskiem priekšstāvjiem, kas akreditēti pie Latvijas valdības, c) personām, kas uzturas Rīgā ne ilgāk par 14 dienām, d) ārvalstu palīdzības un apgādības komisijām, e) cirkum un manežām, f) par zirgiem līdz 3 gadi veciem.

4. § Nodoklis par visu gadu nomaksājams pilsētas nodokļu kasē bez iepriekšēja uzaicinājuma un ne vēlāk kā līdz 1. aprīlim. Par zirgiem, kuŗi iegādāti pēc tekošā gada 1. marta, nodoklis nomaksājams vēlākais viena mēneša laikā, pie kam tikai puse no gada nodokļa jāmaksā par zirgiem, kuŗi iegādāti kalendara gada otrā pusē. Nodokļa samaksa atzīmējama attiecīgā zirga pasē.

5. § Ja nodokli nesamaksā pilsētas domes noteiktā laikā, tad tas piedzenams ar soda naudu 5% apmērā par nokavējumu līdz vienam mēnesim, ar 10% par nokavējumu līdz 2 mēnešiem u. t. t., palielinoties soda naudai par 5% par katru turpmāko mēnesi, līdz 50% apmēram no nodokļa sumas.

6. § Ja zirgu nodoklis tekošā gadā samaksāts citai kādai pašvaldības iestādei Latvijā, bet mazākā apmērā nekā minēts šajos noteikumos, tad nodokļa starpība nomaksājama viena mēneša laikā Rīgas pilsētas nodokļu kasē.

7. § Namu īpašniekiem vai viņu pilnvarniekiem jāuzdod pilsētas valdes nodokļu kasei ikgadus līdz 1. februarim zirgu skaits, kas atrodas mājas stallos, un zirgu īpašnieku uzvārdi un vārdi un dzīves vietas uz atsevišķām blankām, kuŗas dabūjamas policijas iecirkņos un pilsētas nodokļu kasē. Zirgu īpašniekiem, bez tam vēl, divu nedēļu laikā jāziņo rakstiski pilsētas nodokļu kasei par katru pārmaiņu zirgu skaitā, uzdodot katru skaita palielināšanos un samazināšanos. Par šo noteikumu neizpildīšanu vainīgais saucams pie atbildības saskaņā ar 30. p. noteikumos par pilsētu ienākumiem, izdevumiem, budžetiem un pārskatiem.

8. § Lūgumus un sūdzības šī nodokļa lietās izšķir pilsētas valde.

9. § Nodokļa kontroli izdara pilsētas valdes nodokļu nodaļa ar policijas palīdzību.

10. § Šie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc viņu publicēšanas «Valdības Vēstnesī» un līdz ar to skaitās atcelti visi citi līdz šim izdotie noteikumi par nodokli no zirgiem Rīgā.

III. nodaļa.

Rīgas pilsētas domes izdotie noteikumi un
takses par pilsētas labierīcību lietošanu.

NOTEIKUMI

par elektrības ierīkojumu izvešanu Rīgā.

Pieņemti pilsētas domes sēdē 1923. g. 20. septembrī un apstiprānāti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta š. g. 17. novembra rakstu Nr. 109877; iespiesti Valdības Vēstneša 1923. g. 1., 3. un 4. decembra numuros 268, 269 un 270.

A. Noteikumu piemērošana.

§ 1. Jaunierīkojumi. Sekošie noteikumi jāievēro visiem, kuŗu elektrības ierīkojumi pievienoti Rīgas pilsētas elektrības iestādes vadu tīklam. Visos gadījumos, kuŗi šinīs noteikumos nav minēti, bet sevišķi augsta sprieguma ierīkojumos, teatros, kinoteatros u. t. t., kamēr nav izdoti attiecīgi Latvijas elektrības ierīkojumu drošības priekšraksti, ir jāpieturas pie noteikumiem un normām, kuŗi pastāvēja uz tagadējās Latvijas valsts teritorijas līdz 1. augustam (19. jūlijam) 1914. gadā un bi-ja izdoti no krievu elektrotehniķu savienības.

§ 2. Paplašinājumi. Paplašinot elektrības iestādei jau pievienotās ietaises, ir vienmēr jāierīkojās pēc šiem noteikumiem.

§ 3. Pastāvošie ierīkojumi. Par to, vai pastāvošus elektrības ierīkojumus, kuŗi nesaietas ar šiem priekšrakstiem, var pievienot elektrības iestādei, viņa lemj katrā atsevišķā gadījumā.

§ 4. Pagaidu ierīkojumi. Pie elektrības ierīkojumiem, kuŗi skaitās kā pagaidu ietaises un ir nolemti būvju darbiem, iluminācijām, dekorēšanai vai līdzīgiem gadījumiem, elektrības iestāde var šo priekšrakstu atsevišķos punktos pielaist izņēmumus.

B. Noteikumi par pielaišanu pie elektrības ierīkojumu izvešanas.

§ 1. Aroda zināšanu pierādīšana. Pilsētas vadu tīklam pievienojamos elektrības ierīkojumus izvest tiesība tikai tiem instalatoriem, kuŗi pierādījuši īpašai komisijai, ka viņiem ir tam nepieciešamās aroda zināšanas vai arī, ka viņu pastāvīgā rīcībā atrodas persona ar tādām zināšanām. Sakarā ar viņu teoretisko un praktisko izglītību instalatorus iedala 2 kategorijās, no kuŗām ir tiesība izvest augstsprieguma elektrī-

bas ietaises tikai 1. kategorijai. Iepriekš minētā komisijā ieiet viens pārstāvis no pilsētas elektrības iestādes, viens no pilsētas būvju nodaļas un pa pārstāvim no paštāvīšām instalatoru savienībām, pie kam no pēdējiem balsstiesību bauda tikai viens, kuŗu pārējie izvēl no sava vidus.

§ 2. Darbu izvešanas tiesības piešķiršana. Instalatoriem, kuŗu aroda zināšanas atzinusi § 1. minētā komisija, izsniedz darba izvešanas atļauju pēc reģistrācijas formulara izpildīšanas un rūpniecības zīmes uzrādīšanas. Reģistrējoties instalatoram jānodod rakstisks solījums ievērot pastāvīšos noteikumus par elektrības ierīkojumu izvešanu līdz ar viņu papildinājumiem un jāuzdod sava adrese Rīgas pilsētas robežās, kuŗa saistoša visos gadījumos. Adrešes maiņa paziņojama elektrības iestādei 3 dienu laikā. Ja strāvas patērētājs pats vēlas izvest savu elektrības ierīkojumu, tad tam jāpieņēda elektrības iestādei, ka viņam ir tam nepieciešamās zināšanas vai arī, ka viņa pastāvīgā rīcībā ir persona ar tādām zināšanām. Strāvas patērētāji, kuŗi paši izved savas elektrības ietaises, tāpat kā instalatori padoti nod. B § 3. noteikumiem.

§ 3. Darbu izvešanas tiesību atņemšana. Ja instalators neievēro elektr. ierīkojumu drošības noteikumus, tad elektr. iestādei tiesība, saskaņā ar pārkāpumu lielumu, atņemt tam darba izvešanas atļauju uz kādu laiku, vai pavisam. Ja instalators darba izvešanas atļauju uz pieprasījumu labprātīgi neatdod, tad elektr. iestādei tiesība šādas atļaujas nederīgumu uz instalatora rēķina izsludināt visās vietējās avīzēs.

Iepriekš minēto darbu izvešanas atļaujas atņemšana paredzēta sekošos gadījumos:

- 1) Par patvarīgu elektrības iestādes pielikto plombu noraušanu no instalatora, vai tā darbinieku puses, pie kam, kā izņēmums, pielaista saītītāja aizsarga vāka plombas noraušana, ja par to paziņo 24 stundu laikā elektrības iestādei.
- 2) Par ierīkojumu planu iesniegšanu, kuŗi nesaskan ar izvesto ietaisi un par šo planu neiesniegšanu noliktā laikā.
- 3) Par ierīkojumos pielaisto kļūdu neizlabošanu noteiktā laikā.
- 4) Par nepieteiktiem ierīkojuma papildināšanas darbiem.
- 5) Par darbu uzsākšanu bez iepriekšējās pieteikšanas no mājas īpašnieka vai konzumenta puses.

- 6) Par patvarīgiem darbiem pie pievedvadiem līdz skaitītājiem, vai strāvas aprobežotājiem, kā arī pie skaitītāja vai aprobežotāja paša.
- 7) Par elektrības ierīkojumu pievienošanu ar šim nolūkam ierīkotu vadu savienojumu, apejot elektrības iestādes likumīgai strāvas lietošanai nolemto skaitītāju vai strāvas aprobežotāju.
- 8) Par paušalkonzumentu ietaisei nelikumīgi pievienotiem aparātiem, kuri tieši nekalpo apgaismošanas vajadzībām, kā arī par neatļautu strāvas lietošanu bez elektrības iestādes uzstādīta skaitītāja vai strāvas aprobežotāja.

Bez tam instalatoram jāmaksā par punktos 6., 7. un 8. minēto nelikumīgi patērēto enerģiju, kuŗu aprēķina pēc paušaltarifa. Ja patērētais enerģijas daudzums nav droši nosakāms, tad elektrības iestādei ir tiesība pie zaudējumu aprēķināšanas pieņemt, ka pievienotie kilovati ir lietoti bez pārtraukuma visu gadu.

C. Vispārīgi noteikumi.

§ 1. Strāvas veids un sadalīšanas sistēma. Rīgas pilsētas elektrības iestāde ražo trijfazu maiņas strāvu ar 50 periodiem sekundē, kuŗu piegādā konsumentiem pa augsta un zema sprieguma vadu tīkliem, sastāvošiem no zemes kabeliem un gaisa vadiem.

Pa zemā sprieguma tīklu šo strāvu piegādā pilsētas centra apgabaliem ar apmēram 120 voltiem un attālākiem apgabaliem ar 220 volt. apgaismošanai un 380 voltiem spēkam. Augstā sprieguma tīkls turpretim pievada strāvu ar apm. 3000 (gadījumā arī 6000) voltiem. Izņēmumi no šiem spriegumiem, piem., motoru ierīkojumiem, ir pielaižami tikai ar elektrības iestādes rakstisku piekrišanu.

§ II. Ierīkojumu pievienošana kabeļu tīklam.

1. Pievienojuma veids. Ietaises pievienojumu pilsētas kabeļu tīklam vai gaisa vadiem vienmēr izdara elektrības iestāde un ierīkotais pievienojums līdz ar tā aizsargu paliek par elektrības iestādes īpašumu. Pārgrozījumus vai izlabojumus pievienojumā, kā arī no elektrības iestādes izvestos ierīkojumos drīkst izdarīt tikai šī iestāde.

2. Pievienojuma novietošana. Mājas pievienojuma ierīkošanas vietu noteic elektrības iestāde, ievērojot, pēc iespējas, pasūtītāja vēlēšanos.

3. Pievienojuma aizsargāšana no ārējiem iespaidiem. Ja mājas pievienojumu kaste ir ierīkota tādā vietā, kur jābaidās no bojājumiem, piemēram ārpus mājas, caurbraucamās vietās u. t. t., tad tā jāievieto noslēdzamā aizsargu skapītī vai jāiekļauj mūrī noslēdzams padziļinājums, pie kam atslēga jāpieliek pēc elektrības iestādes aizrādījumiem. Vadi, kurus šinī gadījumā velk no mājas pievienojamās kastes, bez izolācijas caurules vēl aizsargājami 3 mtr. augstumā ar dzelzs cauruli.

4. Nozarojums no pievienojuma aizsarga. Lai vēlāki ierīkojumi būtu ērti pievienojami, tad pirmam nozarojumam no mājas pievienojuma aizsarga jābūt 0,5 metru garumā ar tādu pat šķērsriezumu, kā elektrības iestādes ievilktiem vadiem un pie tam ne mazāk kā 16 kv. mm., ja strāvu ņem no zemes kabeļa un ne mazāk kā 10 kv. mm., ja strāvu ņem no gaisa vadiem.

5. Sveša pievienojuma lietošana. Elektrības iestāde patur sev tiesību apgādāt ietaises ar strāvu no mājas pievienojuma vai transformatora, kuŗi atrodas uz sveša gruntsgabala. Pret šādos gadījumos vajadzīgo elektrības nozarošanas vadu izbūvi mājas īpašniekam vai viņas apdzīvotājiem nav tiesība celt ierunas vai prasīt atlīdzību, bet pie šo vadu novietošanas ir, pēc iespējas, jāievēro mājas īpašnieka vai iedzīvotāju vēlēšanās.

§ III. Skaitītāju un strāvas aprobežotāju uzstādīšana.

1. Uzstādīšanas veids. Ja nav īpašas vienošanās, tad skaitītājus un strāvas aprobežotājus uzstāda uz elektrības iestādes pieliktiem koka dēļiņiem jeb dzelzs plātnēm, pie kam aparāti un šie dēļiņi jeb plātnes līdz ar izolācijas rullīšiem un skrūvēm paliek elektrības iestādes īpašums un viņus uzstādīt vai noņemt un turēt kārtībā ir tiesība tikai elektrības iestādei.

2. Uzstādīšanas vieta. Katrā ietaisē vajadzīgo skaitītāju un strāvas aprobežotāju lielumu, daudzumu un uzstādīšanas vietu nosaka vienīgi elektrības iestāde.

Skaitītājus un strāvas aprobežotājus drīkst uzstādīt tikai tādās telpās, kurās nav jābaidās no viņu bojāšanas un kautkāda traucējoša iespaida uz viņu darbību. PAGRABI, KĒĶI UN CAURBRAUCAMĀS TĒPAS PARASTI JĀSKAITA PAR NEPIELAIŽAMĀM UZSTĀDĪŠANAS VIETĀM. Skaitītāju un strāvas aprobežotāju uzstādīšanas augstums noteikts no 1,7 līdz 1,8 mtr. virs grīdas; izņēmumus var pieļaut tikai ar elektrības iestādes piekrišanu.

3. Skaitītāju un strāvas aprobežotāju pasargāšana no ārējiem iespaidiem. Ja skaitītāja jeb strāvas aprobežotāja uzstādīšanai neatrasti vietas, kur tas aizsargāts no mechaniskas bojāšanās, putekļu vai netīrumu iekļūšanas, kā piemēram skārņos, darbnīcās, dzirnavās u. t. t., tad šim nolūkam ir jāierīko aizsarga skapītis.

4. Pievedvadi skaitītājiem un strāvas aprobežotājiem. Ja pievedvadi skaitītājam jeb strāvas aprobežotājam nav gaisa vadi, tad viņiem jābūt ievilktiem metāla izolācijas caurulē; šo vadu mazākais pieļaujamais šķērsgrīzums ir 2,5 kv. mm. un, ja viņi nav stiprāki par 6 kv. mm, tiem jābūt no pilnas drāts.

5. Skaitītāju aizsargi. Skaitītāju aizsargiem un visām nozarošanas vietām līdz skaitītājam vai strāvas aprobežotājam jābūt aizsegtiem ar pietiekoša stipruma skārdas vai čuguna aizsargu kapēm (vākiem), kurās jāierīko aizplombējamas un jānodrošina pret rūsēšanu. Skaitītāju aizsargiem un izmaiņām strāvas pārtraucējiem jābūt ierīkoti tā, ka viņus bez kavēkļiem var atjaunot.

Izņemot skaitītāja aizsargu, vados līdz skaitītājam vai strāvas aprobežotājiem bez elektrības iestādes piekrišanas, nav atļauts ieslēgt nekādus aparatus (slēdzus, transformatorus u. t. t.).

Ja pievienotā spuldze caurmērā nepārsniedz 25 svecēs, tad dzīvokļu apgaismošanas ietaises ar 120 voltu spriegumu līdz 12 spuldzēm un ar 220 voltu sprieguma līdz 24 spuldzēm, jālieto 6 amp. skaitītāja aizsargi un 4 amp. strāvas ceļu (grupu) aizsargi. Paušal ietaisēs līdz 200 norm. svecēm, jālieto 4 amp., strāvas aprobežotāja aizsargi un 2 amp. sadalīšanas vadu aizsargi.

6. Skaitītāja aizsargu plombēšana. Pirms elektrības ierīkojums vēl nav pievienots, instalatoram jāaizplombē ar savu plombi zem strāvas stāvošās nozarošanas vietas un skaitītāju aizsargi, pie kam patronas vai strīpiņas nedrīkst

dot savienojumu. Pēc ietaises pievienošanas elektrības iestāde šo plombu vietā pieliek savas.

7. **Vispārīgie noteikumi.** Starp skaitītāju un sadalīšanas tafeli ir jāierīko viens vai vairāki slēdži, lai būtu iespējams visu ietaisi atvienot. Nozarošanas vietas un skaitītāju aizsargi jāierīko katrā laikā pieietamās telpās un tie, saskaņā ar III. § 5. p., atsevišķi aizplombējami. Visās vadu nozarošanas vietās līdz skaitītājam ir jālieto aizplombējamas nozarojumu kapsēles vai uzmavas.

Mūra nozarošanas kastes var būt no impregnēta (piemērcēta) koka ar nelokāmiem, aizplombējamiem cinkskārda vākiem. Visos pārējos gadījumos kastēm ir jābūt no tāda materiāla, kas nedeg un neuzņem mitrumu; šīm kastēm jābūt tādā lielumā kā nozar. aizsargi neaizklāj galvenos vadus.

§ IV. Projektu iesniegšana.

1. **Elektrības ierīkojumu pieteikšana.** Visi elektrības ierīkojumi, arī zvanu ietaises, jāpieteic elektrības iestādei pirms darbu iesākšanas.

Pārgrozījumi vai paplašinājumi pievienotās ietaisēs jāpieteic, rīkojoties tāpat, kā pie jaunām ietaisēm.

2. **Ierīkojumu plāni.** Pieteicot projektētās ietaises, jāiesniedz arī viņu pilnīgi izvešanas plāni. Ja projektēto vadu un pievienojamo ķermeņu novietošanu iepriekš grūti paredzēt, tad elektrības iestāde pagaidām var apmierināties ar situācijas plānu un sadalīšanas šemu, pie kam viņa noteic termiņu, līdz kuram galīgais plans iesniedzams. Kopā ar galveno vadu plānu jāiesniedz arī projektējamās apgaismošanas ietaises plans. Apgaismošanas ietaises papildu plāni iesniedzami tikai tādā gadījumā, ja pienāk klāt jauns strāvas ceļš (grupa). Plāniem jābūt zīmētiem ar tušu uz pietiekoši izturīga papīra un, ja konzuments vēlas apstiprinātu kopiju, tad kopija ir jāiesniedz reizē ar oriģinālu. Vairākkārt locīti plāni ir jāiesien vākos, kuŗu samērs 37×23 cm. un ja nesaliekts vai vienreiz saliekts plans šo samēru nepārsniedz, tad tas jāiesniedz bez vākiem. Mazākais plāna formāts ir 25×20 cm. Pielasti plānu mērogi 1 : 50; 1 : 100; 1 : 200. Ja uzzīmēto telpu situācija attiecībā uz ielu vai vietu, no kuŗienes pievada elektrības strāvu, nav pietiekoši skaidra, tad ir jāiesniedz arī situācijas plans, kuŗa mērogs var būt ma-

zaks. Uz planiem ir jāuzraksta patērētāja un instalatora pilnīgas adreses un jāuzdod, kādam nolūkam elektrību lietos.

Planu pareizību apliecina ar saviem parakstiem instalators un patērētājs.

Planos ir jāuzrāda:

- a) kādam nolūkam telpas izlieto, pie kam īpaši jāaizrāda uz telpām, kurās atrodas kodīgas, viegli aizdegošas vai eksplodējošas vielas. Atzīmējama arī telpu situācija attiecībā uz ielu;
- b) vadu šķērsgriezums (kv. mm), izolācijas, piestiprināšanas un vadu novietošanas veids;
- c) aparatu un aizsargu novietošana;
- d) strāvu patērējošo priekšmetu: spuldžu, motoru u. t. t. lielums un novietošana.

Savienošanas šemās jāuzrāda: galvenie un visi nozarošanas vadi līdz sadalīšanas tafelēm, uzdodot šo vadu šķērsgriezumus un gaļumus. Sadalīšanas tafeles ar aizsargiem un strāvu patērējošiem ķermeņiem, uzdodot telpu augstumu un kurā stāvā šie ķermeņi atrodas. Pastāvošie ierīkojumu paplašinājumi un pārgrozījumi planos apzīmējami dažādās krāsās, pēc uzņēmumu nodaļas sastādītiem zīmējumiem un zīmējumu aprakstiem:

- a) sarkanā krāsā;
- b) melnā krāsā;
- c) zilā krāsā.

Nepieminētie un no elektrības iestādes atsevišķos gadījumos pielaistie dažāda tipa aparāti un piestiprināšanas veidi ir planos īpaši atzīmējami.

3. Ierīkojumu pārraudzīšana. Elektrības iestādei ir tiesība revidēt pastāvošās ietaises, kā arī tās, kuŗas ir darbā un pārbaudīt, vai viņas ir kārtīgi izvestas jeb kārtībā uzturētas, pie kam iestādes ierēdņi ir katrā laikā jāpielaiž pie visām ietaises daļām.

Par šādām revīzijām maksa netiek ņemta, bet ja izrādās, ka priekšrakstu neievērošanas dēļ no instalatora puses ir revīzijas jāatkārto, tad par katru tādu atkārtojumu, saskaņā ar patērēto laiku, instalatoram jāmaksā 40 līdz 200 santimi.

Atrastās nelikumības jānovērš iestādes noliktā laikā; pretējā gadījumā iestādei ir tiesība ietaisī nepievienot vai strāvas piegādāšanu pārtraukt.

4. Ierīkojumu izmēģināšana un pieņemšana. Par ierīkojuma pabeigšanu instalatoram rakstiski jāpaziņo elektrības iestādei. Elektrības iestādei tiesība revidēt ierīkojumu, vai tas ir izvests saskaņā ar priekšrakstiem, un izdarīt pievienojumu tikai tad, kad visas iestādes prasības pilnīgi apmierinātas.

Elektrības iestādei ir tiesība pie ierīkojuma izmēģināšanas pieprasīt instalatora klātbūtni. Ja elektrības iestāde instalatoram 24 stundas iepriekš par to ziņojusi, tad pie tāda izmēģinājuma viņam jānodrošina palīga strādnieki, ja tādi ir vajadzīgi, un rīki, kā trepes u. t. t.

Ari pēc jau izdarītas ietaisīes iemēģināšanas un pievienošanas no elektrības iestādes puses instalators atbild par sekām, ja minētā ietaisī notiktu kāds starpgadījums, kuram par iemeslu būtu drošības priekšrakstu neievērošana no instalatora puses.

5. Ierīkojuma materiāli. Vispārībai pieietamās telpās, kā priekšnamos, trepju telpās u. t. t. visi vadi jāievieto caurulēs.

Isolētie vadi bez vulkanizētas gumijas izolācijas nav pieļauti. Ja arī ierīkojumu materiāli ņemti no firmām, kuŗas izpilda visus priekšrakstus, tomēr elektrības iestāde patur sev tiesību pieprasīt no šiem materiāliem paraugus. Tāpat iestāde patur sev tiesību izmēģināt šos materiālus, vai tie tiešām saskan ar priekšrakstos un normās uzstādītām prasībām, pie kam par materiālu bojājumiem, kas pie tam varētu celties, elektrības iestāde neatbild.

§ V. Vadu aprēķināšana.

1. Pievienojamo ķermeņu enerģijas patēriņš. Pie vadu aprēķināšanas un aparata lieluma noteikšanas jāpamatojas uz pievienojamo ķermeņu patieso enerģijas patēriņu, pie kam apgaismošanas ietaisīs jāaprēķina ne mazāk par 60 vatiem uz katru spuldzi veikalos, restoranos un teatros un ne mazāk par 30 vatiem uz katru spuldzi visos pārējos gadījumos. Aprēķinot motora vadus, jāriķojas pēc sekošās tabeles:

Motoru darba spēja	Strāvas patēriņš uz katru kilovatu		Iegriešanas strāva jāparedz stiprāka
	pie 120 voltiem	pie 380 voltiem	
Līdz 1 kilovatom	7,5 amp.	2,4 amp.	3 reizes
pāri par 1 " 2,5 kilovat.	7,0 " "	2,2 " "	25 " "
" " 2,5 " 7,5 "	7,0 " "	2,2 " "	2,0 " "
" " 7,5 " 15 "	6,5 " "	2,1 " "	2,0 " "
" " 15 kilovatiem . . .	6,0 " "	2,0 " "	1,5 " "

2. Patērējošo ķermeņu pievienošana.

a) Apgaismošanas ietaises. Apgaismošanas ietaises ar 120 voltu spriegumu vienai fazei var pievienot spuldzes ar kopējo patēriņu līdz 1200 vatiem, un pāri par to apgrūtinājums jāsadala līdzīgi uz visām trim fazēm. Ietaises ar 380/220 voltu spriegumu pie viena ārējā vada un O vada atļauts pievienot spuldzes ar kopēju patēriņu līdz 1500 vatiem, bet pāri par to, apgrūtinājums jāsadala līdzīgi uz visām trim fazēm.

Nozarojot no galveniem vadiem vairākas vienfazuapgaismošanas ietaises, viņas pēc iespējas jāsadala vienlīdzīgi uz visām 3 fazēm. Uz viena strāvas ceļa (grupu) atļauts pievienot maksimāli 12 spuldzes.

b) Spēka ietaises. Par motoru pievienošanu, kuŗi lielāki par 1. z. sp., elektrības iestāde lemj katrā gadījumā atsevišķi, atļaujot viņus pieslēgt pie apgaismošanas vadu tīkla, vai pie īpašiem spēka vadiem, vai arī caur īpašu transformatoru.

Vienfazu motori pielaisti līdz 0,2 kv., un lielākām darba spējām ir ņemami tikai trīsfazu motori. 120 voltu sprieguma motorus ar īsi slēgtu enkuru (rotoru) atļauts lietot līdz 2,5 kv., līdzskaitot un viņus darbā var palaist līdz 0,5 kv. ar 3-polīgu izslēdzi un no 0,5—2,5 kv. līdzskaitot ar 3-polīgu zvaigznes-trīstūra pārslēdzi. Pāri par 2,5 kv. šie motori izvedami ar tītu enkuru un viņi laižami darbā ar palaižamo reostatu. 280 voltu sprieguma motorus ar īsi slēgtu enkuru atļauts lietot līdz 4 kv. līdzskaitot, bet pāri par to viņi izvedami ar tītu enkuru. Ar trijpolīgu izslēdzi šos motorus var darbā palaist līdz 1 kv. līdzskaitot, bet pāri par to viņi darbā laižami ar palaižamo reostatu.

c) Zvanu ietaises. Zvanu ietaises, kuŗas ar zvanu transformatoru palīdzību pievienojamas zemsprieguma tīklam, jāierīko pēc sekošiem noteikumiem:

- a) zvanu transformatoru pirmiem un otriem tinumiem jābūt pilnīgi šķirti un labi izolētiem, saskaņā ar spriegumu, lai strāvas pāreja starp tinumiem būtu pilnīgi neiespējama. Taupības transformatori tamdēļ nav atļauti;
- b) otrspriegums nedrīkst pārsniegt 15 volt. un strāvas patēriņš dikā gaitā 1 vatu;
- c) transformators ir ievietojams aiz skaitītāja līdz ar divpolīgo izslēdzi un 1 amp. stipru divpolīgo aizsargu; otrspriegums var būt bez aizsarga;
- d) vadi līdz transformatora pirmtinam ir jāierīko pēc stiprās strāvas drošības noteikumiem; turpretim no otrtinuma vadiem var vest zvanu drāti, piestiprinot to uz rullīšiem tā, ka lai viņa nepieskārtos pie apgaismošanas vadiem. Ja šos vadus ievēl izol. caurulēs zem apmetuma, tad viņiem jābūt ar vulkanizētu gumijas izolāciju.

Līdz 15 zvaniem piestiprināto vadu caurmērs nedrīkst būt mazāks par 0,8 mm un vairāk zvaniem ne mazāk par 1 mm. Zvanu auklas (lices) šķērsgriezums, piemēram apgaismošanas ķermeņos, var būt mazāks, un, ja ir iespējama pieskārtāšanās apgaismošanas vadiem, tad stiprās un vājās strāvas izolācijām jābūt vienāda labuma;

- e) zvāni, podziņas un citi piestiprinātie aparāti ir labi izolējami;
- ī) pie viena zvanu transformatora nedrīkst pievienot vairāk kā 40 zvanus;
- g) par katru izvedamo zvanu ietaisi jāiesniedz elektrības iestādei sadalīšanas šema, kuŗā vājās strāvas vadi apzīmējami dzeltenā krāsā.

3. Pielaižamais sprieguma kritums. Aprēķinot sprieguma kritumu, jāpieņem, ka vienā un tai pašā laikā darbojas visi pievienotie ķermeņi. Sprieguma kritums no mājas pievienojuma aizsarga līdz kautkuŗai strāvas noņemšanas vietai vados nedrīkst pārsniegt 2% no glaveno vadu sprieguma, ja vadi nāk no pilsētas mājas pieslēguma, un nedrīkst pārsniegt

4% no galveno vadu sprieguma, ja vadi nāk no iebūvētas transformatora stacijas. Aprēķinot vadus, sprieguma krituma viena puse pielaižama no mājas pievienojuma aizsarga līdz skaitītājam un otra puse atstājama pārējiem vadiem. Ja motoram no mājas pievienojuma vai transformatora ierikoti atsevišķi vadi, tad viņu darbā laižot sprieguma kritums var būt par 2% lielāks, nekā iepriekš minētais, bet ja vadi motoram un apgaismošanai kopēji, tad sprieguma kritums, kuŗš šinīs vadus izsaukts caur motora iegriešanās strāvu, nedrīkst pārsniegt 2% no galveno vadu sprieguma. Aprēķinot galvenos vadus, pie kuŗiem pievienoti vairāki motori, jāpieņem, ka palaiž darbā lielāko no motoriem, pie kam visi pārējie strādā ar pilnu apgrūtinājumu.

Lielāku sprieguma zaudējumu par iepriekš minēto var pieļaut tikai elektrības iestāde, pie kam to uz plāna īpaši atzīmē.

§ VI. Šie noteikumi par elektrības ierīkojumu izvešanu Rīgā stājas spēkā ar 1924. gada 1. janvari.

Rīgas pilsētas elektrības iestādes

NOTEIKUMI

par elektriskās strāvas piegādāšanu.

Pieņemti pilsētas domes sēdē 1924. g. 8. maijā; apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 22. maija rakstu Nr. 103907; iespiesti Valdības Vēstneša 1924. g. 7., 11., 12. jūnija numuros 128, 129 un 130.

1. § Vispārīgie noteikumi:

Rīgas pilsētas elektrības iestāde uz šo noteikumu pamata piegādā visiem patērētājiem elektrisko enerģiju ierīkoto vadu robežās. Šie noteikumi izpilda starp strāvas patērētāju jeb mājas pievienojuma pasūtītāju, no vienas puses, un pilsētas valdes uzņēmumu nodaļu (elektrisko iestādi), no otras puses, noslēgta līguma vietu. Parakstot pieteikšanās formularu elektrības iestādei vai iesniedzot lūgumu dēļ elektrības ietaises pievienošanas jeb mājas pievienojuma ierīkošanas, strāvas patērētājs līdz ar to apsolas ievērot visus elektrības iestādes strāvas piegādāšanas un elektrības ierīkojumu izvešanas noteikumus.

Par cik tas šais noteikumos nav citādī minēts, pilsētas valdes uzņēmumu nodaļa (elektrības iestāde) paziņo elektrības patērētājiem trīs mēnešus iepriekš par strāvas piegādāšanas vei-

da maiņu un vienu mēnesi iepriekš par strāvas piegādāšanas pārtraukšanu; bet ja patērētājs pārkāpis elektrības iestādes strāvas piegādāšanas vai elektrības ierīkojumu izvešanas noteikumus, tad uzņēmumu nodaļa (elektrības iestāde), nekavējoši un katrā brīdī, bez jebkādas iepriekšējās paziņošanas, var pārtraukt elektrības strāvas piegādāšanu.

2. § Mājas pievienojumi:

Mājas pievienojumi tekošam gadam jāpieteic vēlākais līdz 1. augustam. Pie labvēlīgiem apstākļiem elektrības iestāde var šo termiņu pagarināt, aprēķinot pie tam darba algu par 25% augstāk. Lajkā no 15. oktobra līdz 15. aprilim, mājas pievienojumus neierīko.

Ierīkot mājas pievienojuma pievedvadus no pilsētas zemes kabeļa vai gaisa vadiem līdz pēdējam no elektrības iestādes pieliktam aizsargam, ielikt un izmainīt šā aizsarga strāvas pārtraucējus un izdarīt kādus pārgrozījumus jeb izlabojumus pie minētiem vadiem vai aizsargiem atļauts vienīgi elektrības iestādei un tās pilnvarotām personām.

Ja patērētājs ziņo par bojājumiem mājas pieslēgumā vai pilsētas vados, bet izrādās, ka kļūda ir pašā patērētāja elektrības ietaisē, tad elektrības iestādei tiesība prasīt atlīdzību par patērēto laiku un ceļa izdevumiem.

Ja gruntsgabals, kuŗu nolemts pievienot elektrības tīklam, nepieder pievienojumu pasūtītājam, tad jāuzrāda īpašnieka piekrišana.

Mājas pievienojumi līdz ar pievedvadiem vienmēr skaitās pilsētas īpašumā un elektrības iestāde noteic, kur tie novietojami, ievērojot pie tam, pēc iespējas, pasūtītāja vēlēšanos. Elektrības iestāde patur sev tiesību apgādāt ietaises ar strāvu no mājas pievienojuma vai transformatora, kuŗi atrodas uz sveša gruntsgabala. Šādos gadījumos mājas īpašniekam nav tiesība celt ierunas pret vajadzīgo elektrības nozarošanas vadu izbūvi vai prasīt atlīdzību, bet pie šo vadu novietošanas, pēc iespējas, jāievēro mājas īpašnieka vēlēšanās. Bez elektrības iestādes ziņas, nav atļauts ņemt strāvu no sveša pievienojuma.

Katram gruntsgabala īpašniekam ir tiesība uz diviem zemsprieguma pievienojumiem: vienu gaismai, otru spēkam, par pazeminātu cenu, t. i. viņam jāmaksā $\frac{1}{3}$ no izdevumiem un pie šo izdevumu aprēķināšanas jāpieņem, ka galvenais kabels novietots ielas vidū. Minētais maksas pazeminājums skaitās ti-

kai tad, ja zemes kabeļa pievienojuma aizsargs atrodas pie ielas malas, kuŗa ved gar gruntsgabalu, jeb ja gaisa vada gaŗums nepārsniedz 25 mtr.; par pievedvadu tālāku vilkšanu, nekā augšā minēts, visi izdevumi jāsedz gruntsgabala īpašniekam. Pasūtītājam pašam jāapgādā koka stabi uz sava rēķina.

Pie augstsprieguma pievienojumiem un visos tajos gadījumos, kuŗi prasa pastāvošā kabeļu tikla pārbūvēšanu, uzņemu nodala (elektrības iestāde) noteic maksu, samērā ar paredzēto strāvas patēriņu, tādā pat kārtībā maksu aprēķina lielpatērētājiem.

3. § Patērētāju elektrības ierīkojumu izvešana un kontrole. Tiesību ierīkot elektrības ietaises ir tikai tiem instalatoriem, kuŗi reģistrējušies elektrības iestādē un uzrāda attiecīgu apliecību, kas izdota no pilsētas elektrības iestādes. Ja strāvas patērētājs pats vēlas ierīkot savu elektrības ietaisi, tad viņam saskaņā ar elektrības ierīkojumu izvešanas noteikumu § II., jādabon elektrības iestādes piekrišana.

Elektrības ierīkojumu pirmo kontroli elektrības iestāde izdara bez maksas, bet ja priekšrakstu neievērošanas dēļ vajadzīgas tālākas kontroles, tad par tām jāsamaksā strāvas patērētājam summa, kuŗu nosaka pilsētas elektrības iestāde, atkarībā no izlietotā laika un ceļa izdevumiem. Elektrības iestāde neuzņemas nekādu atbildību par patērētāju elektrības ietaisēm arī tad nē, kad pieteiktā ietaise pieņemta un pievienota.

Elektrības iestādei ir tiesība katrā laikā revidēt patērētāju elektrības ietaises un, ja atrasta nepareiza jeb nekārtīga elektrības lietošana, tiesība noslēgt strāvu kamēr uzrādītās nepareizības nav novērstas.

4. § Elektrības ietaišu pieteikšana, atteikšana un pārtraukumi strāvas piegādāšanā. Par elektrības ietaišu izvešanu un pārbūvi patērētājam jāpaziņo elektrības iestādei pirms darbu iesākšanas. Elektrības ietaišu un šo ietaišu tādi pārgrozījumi, kuŗi saskaņā ar tarifu saistīti ar drošības naudas palielināšanu vai pamazināšanu, ietaišu pieteikšana, atteikšana, kā arī adreses pārrakstīšana izdarāma elektrības iestādē, parakstot attiecīgu formularu un nokārtojot maksājumus; zvanu transformatori vienmēr jāpieteic atsevišķi. Ja patērētāja paraksts attiecīgi apstiprināts, tad uz-

nēmumu nodaļa (elektrības iestāde) var arī apmierināties ar patērētāja rakstisku paziņojumu jeb pieprasījumu.

Ja apgaismošanas ietaisēs ar skaitītājiem pieslēgto vatu skaitu pārmainīšana nav saistīta ar drošības naudas palielināšanu vai pamazināšanu, tad par ietaises palielināšanu vai pamazināšanu jāpaziņo elektrības iestādei rakstiski jeb caur skaitītāja stāvokļa uzņēmēju. Paziņojumi nav iesniedzami, ja palielinājums nepārsniedz 20 vatus ietaisēs līdz 200 vatiem un nepārsniedz 10% no pieteiktiem vatiem ietaisēs, kur ir pāri par 200 vatiem. Spēka ietaises palielinājumi ir vienmēr pieteicami elektrības iestādei.

Ja patērētājs vēlas, lai zināmā dienā noņem skaitītāju, tad viņam par to jāpaziņo elektrības iestādei 5 dienas iepriekš. Ja patērētājs 3 dienas pēc telpu atstāšanas jeb izrakstīšanās policijā nav atteicis savu elektrības ietaisi, tad elektrības iestādei ir tiesība tādu ietaisi noslēgt un savus aparatus noņemt bez patērētāja piekrišanas. Patērētājs, kurš savu elektrības ietaisi nav atteicis, atbild par elektrības iestādes aparātiem, kuri pie viņa uzstādīti un atbild par strāvu, kuŗa var būt patērēta no jaunā telpu īrnieka vai citām personām. Patērētājam, kurš pieteicis vai atteicis savu elektrības ietaisi, jā rūpējas par to, lai viņa telpas būtu pietamas elektrības iestādes darbiniekiem. Ja iestādes darbiniekiem telpas nav pietamas, un viņi divas reizes vēltīgi mēģinājuši izpildīt savu uzdevumu, tad elektrības iestādei ir tiesība šos mēģinājumus neatkārtot un pieprasīt no strāvas patērētāja atbildību par pazaudēto laiku un citiem zaudējumiem. Elektrības ietaises pieteicamas uz patērētāja vārdu un strāvas tālāk pārdošana nav atļauta.

Ja elektrības iestādei, izdarot darbus pie mašīnām vai vadiem, jeb kādu citu no viņas atkarīgu vai neatkarīgu iemeslu dēļ, būtu jāpārtrauc strāvas piegādāšana uz kādu laiku, tad patērētājam šāda pārtraukuma dēļ nav tiesība prasīt atlīdzību.

5. § Noteikumi par skaitītājiem. Patērētās enerģijas daudzuma noteikšanai elektrības iestāde uzstāda skaitītājus vai arī maksu par patēriņu aprēķina pēc paušaltarifa (ar jeb bez strāvas aprobežotāja). Zvanu transformatorus aprēķina vienmēr pēc paušaltarifa. Elektrības iestādei ir tiesība uzstādīt paušal patērētājiem strāvas aprobežotāju, ja viņiem tāds vēl nebūtu un prasīt, lai strāvu lieto caur skaitītāju

Tāpat elektrības iestāde patur sev tiesību mainīt piegādāja-

mās strāvas spriegumu un likvidēt pastāvošos mājas skaitītājus, pieprasot no katra strāvas patērētāja, lai viņš savu elektrības ietaisi pieteic patstāvīgi.

Skaitītāja stāvoklis elektrības iestādes darbiniekiem, pēc iespējas, jāuzņem katru mēnesi un jāieraksta kontrolgrāmatiņās. Patērētājam pēdējās tā jāglabā, lai tās būtu katrā laikā pietamamas elektrības iestādes darbiniekiem. Patērētājam tiesība pārliecināties par uzņemšanas pareizību. Ja skaitītāja stāvoklis uzņemts strāvas patērētāja prombūtnes laikā, tad tas nedod patērētājam tiesību celt ierunas pret uzņemšanas pareizību. Patērētājs savus iebildumus pret patērētāja kontrolgrāmatiņās ieviestiem datiem var pieteikt sešu dienu laikā pilsētas elektrības iestādei, skaitot no ierakstīšanas momenta. Pēc šī termiņa notecēšanas nevar vairs apstrīdēt ierakstījumus un tie ir saistoši priekš patērētāja.

Strāvas patēriņu uzņēmumu nodaļa (elektrības iestāde) aprēķina pēc uzņemtā skaitītāja stāvokļa un par to izsniedz rēķinu patērētājam.

Ja izrādās, ka elektrības skaitītājs pa strāvas lietošanas laiku nav darbojies vai strādājis nepareizi, tad patērēto strāvas daudzumu uzņēmumu nodaļa (elektrības iestāde) aprēķina pēc sava ieskata, vai nu pēc pagājušā un nākošā mēneša caurmēra, vai pēc strāvas patēriņa tanī pašā mēnesī pagājušā gadā, vai arī izejot no kāda mēneša, kad skaitītājs uzrādīja patēriņu pareizi, samazinot vai palielinot to, saskaņā ar strāvas lietošanas laiku attiecīgā mēnesī.

Skaitītāji, strāvas aprobežotāji un kontaktu pulksteņi vienmēr skaitās par elektrības iestādes īpašumu un tiesība pārraudzīt tos pieder pilsētas elektrības iestādei.

Ja neskatoties uz parasto kontroli, patērētājs domā, ka skaitītāji vai strāvas aprobežotāji darbojas nepareizi, tad uz strāvas patērētāja rakstisku ziņojumu elektrības iestāde izdara ārkārtēju kontroli. Ja izrādās, ka aparāti ir kārtībā, tad patērētājam jānomaksā suma, kuŗu noteic uzņēmumu nodaļa (elektrības iestāde), atkarībā no kontrolei izlietotā laika un ceļa izdevumiem.

Patērētājam nav tiesība izdarīt kaut kādus darbus pie elektrības iestādes aparātiem, noraut pieliktās plombas vai mainīt aparatu uzstādīšanas vietu.

6. § Drošības nauda un maksājumi par patērēto strāvu. Elektriības iestādei ir tiesība ņemt no patērētāja drošības iemaksu, atkarībā no uzstādīto aparātu vērtības, izlietojamās strāvas vai pieteiktiem vatiem.

Patērēto strāvu aprēķina pēc tarifiem, kurus apstiprinājusi pilsētas dome.

Rēķini par patērēto strāvu un citi maksājumi nokārtojami ar uzņēmumu nodaļas kasieri pie rēķinu izsniegšanas. Ja maksājums neizdara kasierim, tad tie nokārtojami uzņēmumu nodaļas kasē 10 dienu laikā. Minētā termiņa neieturēšanas gadījumā strāvu noslēdz un par noslēgšanu un pievienošanas atjaunošanu strāvas patērētājam jāmaksā suma, kuru noteic uzņēmumu nodaļa. Par nokavētiem rēķiniem uzņēmumu nodaļai tiesība prasīt soda naudu 1% apmērā mēnesī.

Reklamacijas par: 1) nepareizu rēķinu sastādīšanu, 2) nepareizu tarifa piemērošanu, 3) nepareizu instalācijas pieslēgšanu un 4) citām sīkākām kļūdām — strāvas patērētājiem jāpieteic viena mēneša laikā.

Nepareizību un kļūdu izlabojumi, kā no konzumentu, tā arī no pilsētas uzņēmumu nodaļas puses, ievērojami un nauda atmaksājama resp. uzrēķināma tikai par vienu gadu atpakaļ, skaitot no reklamacijas iesniegšanas dienas.

7. § Soda maksājumi. Ja strāvas patērētājs neievēro pastāvošos elektriības ierīkojumu izvešanas vai strāvas piegādāšanas noteikumus, tad, bez tūlītējas strāvas noslēgšanas, nodarīto zaudējumu piedzišanas un lietas varbūtējas nodošanas tiesai uz soda likuma pamata, tam jāmaksā uzņēmumu nodaļai (elektriības iestādei) soda nauda par līguma neieturēšanu un proti:

Ls 4.— līgumsoda sekošos gadījumos:

- a) ja strāvas patērētājs patvarīgi norauj elektriības iestādes pieliktās plombas;
- b) ja lieto lāpītus vai stiprākus aizsargus—strāvas pārtraucējus, nekā atļauts elektriības iestādes noteikumos;
- c) ja lieto elektriības iestādei nepieteiktu zvanu transformatoru vai zvanu ietaisi pievieno caur spuldzi;
- d) ja pievieno vai lieto vairāk vatus nekā elektriības iestādei pieteikts un pārkāpums pie tam nepārsniedz 60 vatus paņšal ietaisēs, bet skaitītāju ietaisēs pārkāpums noticis robežās starp 100 un 500 vatiem;

Ls 10.— līgumsoda sekošos gadījumos:

- e) ja strāvas patērētājs nepieļauj noņemto strāvas noslēgšanu;
- f) nepieļauj pie aparātiem vai vadiem elektrības iestādes darbiniekus;
- g) neļauj pievienoties tiem patērētājiem, kuriem elektrības iestāde atļāvusi pievienoties pie viņam ierīkotā mājas pievienojuma vai transformatora;
- h) izdara bez elektrības iestādes atļaujas kaut kādus darbus pie elektrības iestādes vadiem vai aparātiem, jeb maina šo aparātu uzstādīšanas vietu;
- i) atļauj izdarīt elektrības instalācijas darbus personām, kurām uz to nav elektrības iestādes atļaujas;
- k) patvarīgi pievieno noslēgto strāvu;
- l) pievieno vai lieto vairāk vatus nekā elektrības iestādē pieteikts un pārkāpums pie tam noticis robežās starp 61 un 120 vatiem paušal ietaisēs un robežās no 501—1000 vatiem skaitītāju ietaisēs.

Ls 20.— līgumsoda sekošos gadījumos:

- m) ja strāvas patērētājs izdara mēģinājumu traucēt elektrības iestādes uzstādīto aparātu pareizu darbību vai lieto strāvu, apejot pilnīgi vai daļai šos aparatus;
- n) pievieno vai lieto vairāk vatus, nekā elektrības iestādē pieteikts un pārkāpums pie tam pārsniedz 120 vatus paušal ietaisēs un 1000 vatus skaitītāju ietaisēs.

Piezīme 1.: Ja šī panta d, k, l, m, n punktos parēdzētais nelikumīgi patērētais enerģijas daudzums nav droši noteicams, tad elektrības iestādei ir tiesība izdarot zaudējumu aprēķināšanu, pieņemot, ka nelikumīgi pievienotie vati lietoti no ietaises pieteikšanas dienas, bet ne ilgāk par vienu gadu.

Piezīme 2.: Strāvas patērētājus, kuri strāvu lieto caur skaitītāju, pie punktos d, l un n paredzētā pārkāpuma pirmo reizi tikai brīdina, piedzenot elektrības iestādei nodarītos zaudējumus, bet soda naudas maksājumus uzliek pie pārkāpumu atkārtoties.

8. § Uzņēmumu nodaļas (elektrības estādes) dokumentu pierādīšanas spēks. Grāmatām, tabeļēm, rēķiniem un piezīmēm, kurus ved uzņēmumu nodaļa (elek-

trības iestāde) ir pilnīgs pierādīšanas spēks. Viņus var apgāzt tikai ar pretpierādījumiem.

§ 9. Šie noteikumi stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc viņu izsludināšanas «Valdības Vēstnesī».

RĪGAS PILSĒTAS ELEKTR. TARIFS.

Šie tarifi pieņemti pilsētas domes sēdē 1924. gadā 20. novembrī un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta š. g. 28. novembra rakstu Nr. 109122; publicēti Valdības Vēstneša 1924. g. 24. decembra Nr. 293.

Rīgas pilsētas elektrības tarifi sastādās no pamatmaksas un kilovatstundu maksas.

1. Pamatmaksas.

Pamatmaksu aprēķina pēc patērētāja ietaises lampu, aparātu, motoru skaita un lieluma, skaitot vatos un kilovatos. Katru lampas ietvēru (ari tad, ja tani nav ieskrūvēta spuldze) skaita par 20 vatiem, izņemot spuldzes, kas lielākas par 40 vatiem un kroņlukturu un reklamu sveču lampas, kuŗas skaita pēc viņu faktiskā lieluma.

Paziņojums par uzstādītām lampām, aparātiem un motoriem, kā ari par pārmaiņām ietaisēs, patērētāji var piesūtīt elektrības iestādei pa pastu vai uzdot skaitītāju stāvokļa uzņēmējam (kontrolieram).

Mēnesī jāmaksā: 1. Par spuldzēm:

V a t i	Mēnesī Ls	V a t i	Mēnesī Ls
1—60	0,80	601—700	2,20
61—80	0,85	701—800	2,40
81—100	0,90	801—900	2,60
101—120	0,95	901—1000	2,80
121—140	1,00	1001—1200	3,20
141—160	1,05	1201—1400	3,60
161—180	1,10	1401—1600	4,00
181—200	1,15	1601—1800	4,40
201—220	1,20	1801—2000	4,80
221—240	1,25	2001—2500	5,80
241—260	1,30	2501—3000	6,80
261—280	1,35	3001—3500	7,80
281—300	1,40	3501—4000	8,80
301—350	1,50	4001—4500	9,80
351—400	1,60	4501—5000	10,80
401—450	1,70	un t. t.	
451—500	1,80	par katriem 500 vatiem 1.—	
501—600	2,00		

Piezīme: Pamatmaksu par spuldzēm maija, jūnija, jūlija un augusta mēnešos aprēķina pusapmērā no tabelē minētām sumām.

2. par aparātiem:

V a t i	Mēnesī Ls	V a t i	Mēnesī Ls
1—100	0,15	1401—1600	0,73
101—200	0,20	1601—1800	0,79
201—300	0,25	1801—2000	0,85
301—400	0,30	2001—2500	1,00
401—500	0,34	2501—3000	1,15
501—600	0,38	3001—3500	1,30
601—700	0,42	3501—4000	1,45
701—800	0,46	4001—4500	1,60
801—900	0,50	4501—5000	1,75
901—1000	0,54	un t. t.	
1001—1200	0,61	par katriem 500 vatiem 0,15.	
1201—1400	0,67		

Piezīme: Pie aparātiem pieskaitāmas arī spuldzes un loku lampas, kuŗu gaismu nelieto telpu apgaismošanai (piem. gaismas kopējāmie aparāti, jupiterlampas u. t. t.).

3. par motoriem:

Kilovati	Mēnesī Ls	Kilovati	Mēnesī Ls
0 —0,25	0,40	16,1— 18	15,20
0,26—0,50	0,80	18,1— 20	16,80
0,6 —0,75	1,20	20,1— 25	20,80
0,76—1,00	1,60	25,1— 30	24,80
1,1 —1,5	2,—	38,1— 35	28,80
1,6 —2	2,40	35,1— 40	32,80
2,1 —2,5	2,80	40,1— 45	36,80
2,6 —3	3,20	45,1— 50	40,80
3,1 —3,5	3,60	50,1— 60	48,80
3,6 —4	4,—	60,1— 70	56,80
4,1 —4,5	4,40	70,1— 80	64,80
4,6 —5	4,80	80,1— 90	72,80
5,1 —6	5,60	90,1—100	80,80
6,1 —7	6,40	100,1—125	100,80
7,1 —8	7,20	125,1—150	120,80
8,1 —9	8,—	150,1—175	140,80
9,1 —10	8,80	175,1—200	160,80
10,1 —12	10,40	un t. t.	
12,1 —14	12,—	par katriem 25 KW 20.—	
14,1 —16	13,60		

Piezīme: Ja patērētājs kalendara gada laikā atteic un atkal no jauna pieteic savu ietaisi, tad viņam pie ietaises pieteikšanas jāatlīdzina pamatmaksa arī par to laiku, kad ietaise ir bijusi noslēgta.

II. Kilovatstundas cenas.

Apgaismošanas tarifs «A».

Par katru patērēto KW-stundu jāmaksā = Ls 0,24.

Piezīme: Skaitītājus uzstāda tikai patērētājiem ar vismaz 60

instaletiem vatiem pie vismazākais 3 lampām. Patērētāji ar mazāku ietaisi var dabūt strāvu tikai pēc paušaltarifa «P».

Dubulttarifs «D».

Par katru patērēto KW-stundu jāmaksā:

no 10. novembra līdz 10. februarim	no plkst. 15—22	. Ls. 0,24
10. februāra	10. maijam	17—22 . „ 0,24
10. maija	10. augustam	20—22 . „ 0,24
10. augusta	10. novem.	17—22 . „ 0,24

Visās citās dienas un nakts stundās jāmaksā par katru KW-stundu Ls 0,14.

Piezīme: Dubultā tarifa skaitītāju uz **atsevišķas atļaujas pamata** uzstāda dzīvokļos — uzstādīti aparāti ar vairāk kā 600 vatiem par mēneša maksu Ls 0,60 par skaitītāju.

Luksus tarifi «La» un «Lb».

«La». Par katru patērēto KW-stundu jāmaksā = Ls 0,72

- 1) restoraniem, klubiem, biedrībām un visiem citiem izprieču lokāliem ar reibinošu dzērienu bufetēm;
- 2) teatriem (izņemot pilsētas teatrus) kinematografiem un cirkiem arī bez reibinošu dzērienu bufetēm.

«Lb». Par katru patērēto KW-stundu jāmaksā = Ls 0,48 traktieriem, kafējnicām, klubiem un biedrībām ar bufetēm bez reibinošiem dzērieniem.

Piezīme: Minēto uzņēmumu blakus telpās, t. i. kantorī, dzīvoklī, ķēķī, noliktavās, stallos, garažās, artistu garderobēs un telpās, kuras nav pieejamas publikai, strāvu aprēķina pēc atsevišķa skaitītāja, pēc apgaismošanas tarifa «A». Minēto lokālu reklamu lampas, kā arī trepju un ieeju apgaismošanai patērēto strāvu aprēķina pēc tarifa «La» jeb «Lb».

Spēka un rūpniecības tarifs «S».

Par pirmām 900 KW-stundām, kas patērētas vienā gadā no viena uzstādīta KW-a, par vienu KW-stundu jāmaksā Ls 0 18
par tālākām 900KW-stundām d-to „ 0,15
par pārējām KW-stundām d-to „ 0,12

Piezīme: Ja darbības laiks ir isāks par 1 gadu vai ietaisi palielina vai pamazina gada laikā, tad minēto normu — 900 KW-a pazemina vai paaugstina, attiecinot normu uz pie-

slēgtiem KW-iem un uz laiku, kad spēka ietaise bijusi pie-
slēgta.

P i e z ī m e: Pie tarifa «S» aprēķina:

- a) rūpniecības vajadzībām lietojamus motorus un motorus ar atsevišķiem skaitītājiem citām vajadzībām;
- b) rūpniecības un medicīniskām vajadzībām lietojamus aparatus (piem. gludināmo dzelzi drēbnieku darbnīcās u. t. t.);
- c) tieši rūpniecības vajadzībām lietoto gaismu (piem., gaismas kopējamās loku lampas kopējamās iestādēs, jupiterlampas fotografiskās darbnīcās u. t. t.) un
- d) rūpniecības vajadzībām lietoto telpu apgaismošanu. Pie rūpniecības telpām nepieskaita veikalu un apdzīvotas telpas.

Spēka nakts tarifs «Sn».

Dienas tarifs no pulkst. 6—22.

Par pirmām 600 KW-st., patērētām viena gada laikā no viena uzstādīta KW-a, par vienu KW-st. jāmaksā Ls 0,18
par tālākām 600 KW-st. d-to „ 0,15
par pārējām KW-st. d-to „ 0,12

Nakts tarifs no pulkst. 22—6.

Par pirmām 300 KW-st. d-to Ls 0,12
par tālākām 300 KW- st. d-to „ 0,11
par pārējām KW-st. d-to „ 0,10

Pēc šī tarifa var dabūt strāvu uz atsevišķas atļaujas pamata patērētāji, kuŗi strādā nakts maiņā un pie kuŗiem uzstādīti ne mazāk kā 10 KW un kuŗi garantē no katra instalētā kilovata mazākais 1800 KW-stundas galā. Par dubultskaitītāju jāmaksā atsevišķi Ls 0,80 mēnesī.

Augstspraiguma tarifs «Sa» un «San».

KW-stundu cenas kā tariņā «S» jeb «Sn», bet no izrēķinātas maksas atskaita rabatus:

Patērētājiem ar pilsētas transformatoru — 10%
„ ar paša transformatoru 10% + 2% = 12%

Rabati:

(Attiecas uz tar. «S», «Sn», «Sa», «San».)

No gada maksas atskaita rabatus:

Pie gada patēriņa no:

24001—48000 KW-stundas	2%
48001—72000 „	3%
72001—96000 „	4%
96001—120000 „	5%
120001—144000 „	6%
144001—168000 „	7%
168001—192000 „	8%
192001—216000 „	9%
216001—240000 „	10%
240001—264000 „	11%
264001—288000 „	12%
288001—312000 „	13%
312001—336000 „	14%
336001—360000 „	15%
360001—384000 „	16%
384001—408000 „	17%
408001—432000 „	18%
432001—456000 „	19%
456001—un vairāk „	20%

Pie zīme: Rabatu aprēķina no visu patērēto KW-stundu tīras strāvas izmaksas, neieskaitot pamatmaksu, un to atskaita no visas iepriekšējā gadā maksājamās sumas. Ja pie viena patērētāja uzstādīti vairāki skaitītāji, rabatus aprēķina pēc KW-st. kopsumas.

Specialtarifi «Sp».

Patērētāji, kuriem uzstādīti 400 un vairāk kilovati, var dabūt strāvu pēc specialtarifa, uz sevišķa līguma pamata, kuŗu apstiprina pilsētas valde.

Paušaltarifs «Pa».

Ar strāvas aprobežotājiem.

Par strāvas aprobežotāja vienu vatu jāmaksā dzīvokļos gadā Ls 0,64.

Šī maksa izdalīta uz atsevišķiem mēnešiem sekošā veidā:

Mēnesi:	I XII	II XI	III X	IV IX	V VIII	VI VII
„Pa“ I. Ls.	0,11	0,08	0,06	0,04	0,02	0,01

Veikalos Ls 0,48.

„Pa“ II. „	0,08	0,06	0,04	0,03	0,02	0,01
------------	------	------	------	------	------	------

Piezīme: Skat. piezīmi pie tarifa «A».

Par aprobežotājiem patērētāji maksā bez tam vēl Ls 0,10 mēnesī.

Paušaltarifs «P».

Bez strāvas aprobežotājiem.

Par vienu vatu jāmaksā dzīvokļos gadā Ls 0,80.

Mēnesi:	I XII	II XI	III X	IV IX	V VIII	VI VII
„P“ I. Ls	0,13	0,10	0,08	0,05	0,03	0,01

Veikalos Ls 0,56.

„P“ II. „	0,10	0,07	0,05	0,03	0,02	0,01
-----------	------	------	------	------	------	------

Par 1 zvanu transformatoru jāmaksā Ls 1,20 gadā, neskatoties uz to, vai skaitītājs uzstādīts vai nē.

Šis tarifs stājas spēkā ar elektrības patēriņa pirmo uzņēmumu 1925. gada sākumā.

GAZES TARIFS.

Pamatojoties uz Rīgas pilsētas domes 1921. g. 19. maija un 1923. gada 1. novembra lēmumu (iespiests «Valdības Vēstneša» 1923. g. 19. decembra Nr. 283), par gāzes patēriņu un gāzes mērotāju lietošanu aprēķina maksu pēc sekošās takses:

A. Par 1000 kub. pēdām gāzes jāmaksā Ls 6.—.

B. Par gāzes mērotāju lietošanu jāmaksā:

Gāzes mērotāju lielums. Liesmu skaits	Ire par gadu latos
3	3.—
5	3.50
10	4.50
15	5.50
20	7.—
30	8.50
50	10.—
80	20.—
100	40.—
150	50.—
200	60.—

ŪDENS TARIFS.

Iespiests Valdības Vēstneša 1925. g. 5. janvāra Nr. 3.

Pamatojoties uz Rīgas pilsētas domes 1924. g. 18. decembra lēmumu, kas apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 30. decembra rakstu Nr. 110042, Rīgas pilsētas valde ar šo paziņo, ka sākot ar 1925. g. janvāra mēneša (I. ceturkšņa) patēriņa uzņemšanu maksa par ūdens patēriņu tiek paaugstināta no 8 santimetriem uz 12 santimetriem par vienu kubikmetru ūdens un par ūdens mērotāju lietošanu jāmaksā iere:

par	$1\frac{1}{2}$ "	ūdens	mērotāju	Ls	9	gadā,
"	$3\frac{3}{4}$ "	"	"	"	12	"
"	1"	"	"	"	15	"
"	$1\frac{1}{2}$ "	"	"	"	18	"
"	2"	"	"	"	48	"
"	3"	"	"	"	75	"
"	4"	"	"	"	120	"

Maksa par kanalizācijas lietošanu Rīgā, 1924. gadā.

Iespiests Valdības Vēstneša 1924. gada 18. jūnija Nr. 135.

Rīgas pilsētas dome 1924. gada 5. jūnija sēdē nolēma un domes lēmumu apstiprināja iekšlietu ministrijas pašvaldības departaments ar 1924. gada 16. jūnija rakstu Nr. 104489; par 1924. gadu aprēķināt maksu par kanalizācijas lietošanu uz valsts nodokļu inspekcijas izdarīta nekustāmu īpašumu novērtējuma pamata, ņemot 3% no nodokļu inspekcijas noteiktā šķaidrā ieņēmuma no veikalu, kantoru un noliktavu telpām un 4% no dzīvokļu telpām; pilsētas valde pilnvarota noteikt maksājumus par kanalizāciju saskaņā ar šo domes lēmumu.

Rīgas pilsētas tvaikoņu satiksmes tarifs.

Pieņemts Rīgas pilsētas domes sēdē 1924. g. 6. martā un apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. g. 17. marta rakstu Nr. 102102; iespiests Valdības Vēstneša 1924. g. 26. marta numurā 71.; tarifs papildināts ar pilsētas domes 1924. g. 20. novembra lēmumu, kas apstiprināts ar iekšlietu ministrijas paš. departamenta 28. nov. rakstu Nr. 109119 un publicēts Valdības Vēstneša 1924. g. 17. decembra Nr. 287.

Sākot ar 1924. gada navigācijas sezonas atklāšanu, skaitās par spēkā esošu sekošais pilsētas tvaikoņu satiksmes tarifs:

1. Agenskalna līnija:

Līdz pulkst. 12 naktī.

	I. klasē	II. klasē
Bilēte 1 braucienam pieaugušiem	10 sant.	6 sant.
" 1 " kareivjiem	5 " "	3 " "
" 1 " skolniekiem	3 " "	2 " "
Čeku grāmatiņas pieaug. (30 biļ. ā 8 s.) Ls 2.40	(10 biļ. ā 6 s. nt.)	60 " "
" " kareivjiem (10 biļ. ā 5 s.) . 50	" (10 biļ. ā 3 sant.)	30 " "
" " skolniekiem (10 biļ. ā 3 s. . 30	" (10 biļ. ā 2 sant.)	20 " "

Pēc pulkst. 12 naktī.

Bilēte 1 braucienam	25 sant.	20 sant.
-------------------------------	----------	----------

2. Ilģeciems un Zunda līnijas:

Līdz Ilģeciemam, Zundai, Cementa fabrikai un Andreja salai:

	I. klasē	II. klasē
Bilēte 1 braucienam pieaugušiem	15 sant.	10 sant.
" 1 kareivjiem un studentiem	6 " "	4 " "
" 1 sko'niekiem	3 " "	2 " "
Čeku grāmatiņas pieaug (30 biļ. ā 12 s.) Ls 3.60	(10 biļ. ā 10 s.)	Ls 1.00 " "
" " skolniekiem (10 biļ. ā 3 s.) 30	" (10 biļ. ā 2 sant.)	20 " "

Līdz Balastdambim, Jūras skolai un Švarcmuižai:

	I. klasē	II. klasē
Bilēte 1 braucienam pieaugušiem	10 sant.	6 sant.
" 1 " kareivjiem un studentiem 5	" "	3 " "
" 1 " skolniekiem	3 " "	2 " "
Čeku grāmatiņas pieaug. (30 biļ. ā 8 s.) Ls 2.40	(10 biļ. ā 6 sant.)	60 " "
" " skolniekiem (10 biļ. ā 3 s.) 30	" (10 biļ. ā 2 sant.)	20 " "

NB. Līdz pulkst. 8 rītā skaitās atcelts pirmās klases tarifs un ar otrās klases bilēti var braukt kā otrās klases, tā arī pirmās klases telpās; šis tarifs skaitās priekš tiem pasažieriem, kas uzkāpuši uz kuģa, kuŗš atstāj piestātņi līdz pulkst. 8 rītā.

3. Mīlmaņa līnija:

Līdz Milmanim:

Bilēte 1 braucienam pieaugušiem	I. klasē 45 sant.	II. klasē 30 sant.
---------------------------------	-------------------	--------------------

Līdz Vecmīlgrāvim:

Bilēte 1 braucienam pieaugušiem	40 sant.	25 sant.
Par braucieniem starpstacijā	15 " "	10 " "

Līdz Sarkandaugavai:

Bilēte 1 braucienam pieaugušiem	I. klasē 25 sant.	II. klasē 15 sant.
---------------------------------	-------------------	--------------------

No Sarkandaugavas līdz Milmanim:

Bilēte 1 braucienam pieaugušiem	20 sant.	15 sant.
---------------------------------	----------	----------

No Sarkandaugavas līdz Jaunmīlgrāvim
un Vecmīlgrāvim:

Bilēte 1 braucienam pieaugušiem	15 sant.	10 sant.
Studentiem un kareivjiem līdz visām piestātnēm,	15 „	10 „
Skolniekiem līdz visām piestātnēm (kā I, tā arī II. klasē)	5 „	5 „

RĪGAS PILSĒTAS TILTU TAKSE.

Pienemta pilsētas domes 1924. gada 5. jūnija sēdē un apstiprināta ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1924. gada 19. jūnija rakstu Nr. 104554; papildināta ar pilsētas domes 1924. g. 20. novembra lēmumu, kas apstiprināts ar pašvaldības departamenta 1924. g. 28. novembra rakstu Nr. 109118. Takse publicēta Valdības Vēstneša 1924. gada 10. jūnija un 17. decembra Nr. 152. un Nr. 287.

I. Viens brauciens pār tiltu:

- 1) par katru automobili 80 sant.
- 2) „ katru motocikletu 30 „
- 3) „ katru zirgu, jājamo vai braucamo, iejūgā
(neskat. uz iejūga veidu) vai bez iejūga 20 „
- 4) „ katru liellopu 6 „
- 5) „ katru siklopu 2 „
- 6) „ rokas stumjamiem ratiņiem 2 „

II. Abonementa kartes.

Automobiļiem uz vienu mēnesi Ls 48.—
Zirgiem uz vienu gadu „ 120.—

III. Viens brauciens caur atvērtām tiltu klapēm:

- 1) Par katru kuģi, Ls 10,—
- 2) Par katru strūgu, prāmi, laivu, bordiņu, valēju
(Ķekavas) laivu 6.—
- 3) Par katru koka plenīcu no brūsām, balķiem,
spirām, dēļiem, malkas vai cita tamlīdzīga
materiala „ 4.—

Ari valsts iestādēm un ārzemju legācijām un konzulātiem par tilta lietošanu jāmaksā pēc pastāvošās takses.

No maksas atsvabināti:

- a) šķūtnieki un pajūgi, kuŗi ved ierēdņus dienesta darīšanās;
- b) kareivji un pajūgi ar kaŗa resoram piederošām mantām;
- c) valsts iestāžu pajūgi un automobiļi;
- d) zirgu pasta stacijas pajūgi;
- e) kājnieki — valsts ierēdņi dienesta darīšanās;
- f) pajūgā sēdošas personas;
- g) ugunsdzēsēju pajūgi, automobiļi un komandas;
- h) pajūgi ar liķu ratiem un braucēju;
- i) Sarkanā krusta pajūgi un ātrās ārsta palīdzības vāģi un automobiļi.

Rīgas pils. tirgu un svaru takse.

Pienemta pilsētas domes sēdē 13. decembrī 1923. g. un apstiprināta ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 28. decembra rakstu Nr. 110969: iespiesta Valdības Vēstneša 1924. g. 9. janvāra num. 7.

Atceļot pilsētas domes 2. junijā 1921. gadā pieņemto Rīgas pilsētas tirgu taksi (public. 1921. g. «Valdības Vēstnesī» Nr. 133), stājas spēkā, sākot ar publicēšanas dienu, sekošā takse:

A. Nomas maksa par vietām visos ikdienas tirgos.

1. Par katru kvadrātmetru dienā Ls 0,08
2. „ katru kvadrātmetru nedēļā „ 0,26
3. „ uzbraukšanu ar rokas ratiem dienā . . . „ 0,40
4. „ katru uzbrauktu vienjūga vezumu dienā „ 0,80
5. „ katru uzbrauktu divjūga vezumu dienā „ 1,20
6. „ katru uzbrauktu automobili dienā . . „ 2,40

1. piezīme. Minētā maksa skaitās tikai par vietas lietošanu dienā; par nakti jāmaksā otrreiz.

2. piezīme. Maksa par kvadrātmetra daļām aprēķināma kā par pilnu kvadrātmetru.

B. Nomas maksa par vietām pilsētas periodiskos tirgos.

1. Par katru zirgu tirgū uzvestu zirgu dienā . Ls 2,00
2. „ katru kvadrātmetru eglīšu pārdošanai dienā „ 0,04

C. Svēršanas maksa pilsētas tirgos.

1. Pārtikaspreču tirgos:

par katru mirigramu = 10 kilogramiem . . . Ls 0,01

2. Siena tirgū:

par katru centneru = 100 kilogramiem Ls 0,05

Piezīme. Maksa par nepilniem miriagramiem (10 kg.) un nepilniem centneriem (100 kg.), aprēķināma kā par pilniem miriagramiem un centneriem.

RĪGAS PILSĒTAS LOPKAUTUVES TAKSE.

Pieņemta pilsētas domes sēdē 13. decembrī 1923. g. un apstiprināta ar Iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta 1923. g. 20. decembra rakstu Nr. 110818; iespiesta Valdības Vēstneša 1924. g. 9. janvāra numurā 7.

A. Kaušanas takse:

par katru liellopu	Ls 3,00
„ „ zirgu	„ 2,30
„ „ teļu	„ 1,20
„ „ aitu vai kazu	„ 0,90
„ „ cūku līdz 24 kg. smagu (līdz 60 mārč.)	„ 0,40
„ „ cūku no 25—40 kg smagu (61—100 m.)	„ 0,80
„ „ cūku no 41—80 kg smagu (101—200 m.)	„ 1,50
„ „ cūku no 81—160 kg smagu (201—400 m.)	„ 2,50
„ „ cūku no 161 un vairāk kg smagu (no 401 mārč. un vairāk)	„ 3,00

B. Kauto lopu izmeklēšanas takse:

par katru liellopu	Ls 2,40
„ „ zirgu	„ 1,80
„ „ teļu	„ 0,90
„ „ aitu vai kazu	„ 0,70
„ „ cūku līdz 24 kg smagu (līdz 60 mārč.)	„ 0,30
„ „ cūku no 25—40 kg smagu (no 61—100 m.)	„ 0,60
„ „ cūku no 41—80 kg smagu (no 101—200 m.)	„ 1,20
„ „ cūku no 81—160 kg smagu (no 201—400 m.)	„ 2,00
„ „ cūku no 161 un vairāk kg smagu	„ 2,50
par cūkas gaļu līdz 24 kg svarā (līdz 60 mārč.)	„ 0,30
„ „ „ no 25 līdz 40 kg (no 61—100 mārč.)	„ 0,60
„ „ „ no 41 līdz 80 kg (no 101—200 mārč.)	„ 1,20
„ „ „ no 81 un vairāk kg svarā (no 201 mārč. un vairāk)	„ 2,00

C. Tirgus takse:

par liellopiem gabalā	Ls 0,40
„ sīklopiem „	„ 0,20
„ cūkām „	„ 0,20

D. Stallu takse:

par liellopiem gabalā	Ls 0,20
„ zirgiem „	„ 0,20
„ sīklopiem „	„ 0,06

E. Svaru takse:

no katriem 16 kg (no katra puda)	Ls 0,02
par katru svērumu ne mazāk kā	„ 0,06

Piezīme, Šī takse stājas spēkā sākot ar publicēšanas dienu «Valdības Vēstnesī» un līdz ar to skaitās atcelta 1921. g. 2. jūnijā domes sēdē pieņemtā lopkautuves takse.

RĪGAS PILSĒTAS SLIMNĪCU TAKSE.

Iespiesta Valdības Vēstneša 1925. gada 30. janvāra Nr. 23.

Pamatojoties uz Rīgas pilsētas domes 1925. g. 15. janvāra lēmumu, kas apstiprināts ar iekšlietu ministrijas pašvaldības departamenta š. g. 22. janvāra rakstu Nr. 100582, kā arī ņemot vērā pilsētas domes 1922. g. 30. janvāra un 21. septembra un 1924. gada 18. decembra lēmumus, — pilsētas valde ar šo paziņo, ka sākot ar 1925. g. 1. februāri jāmaksā par ārstēšanos Rīgas pilsētas slimnīcās, pēc sekošas takses:

Pilsētas pirmā, bērnu un tuberkulozes slimnīcā:

dienā

a) privatpersonām, kas ārstējas uz sava rēķina	Ls 2,50
b) valsts zīdaiņu patversmes bērniem	„ 2,50
c) sabiedrisko darbu strādniekiem, kas ārstējas uz darba ministrijas rēķina	„ 2,50
d) personām, kas ārstējas uz citu pašvaldību rēķina	„ 3,50
e) personām, kas ārstējas uz slimo kasu rēķina	„ 3,50
f) personām, kas ārstējas uz valdības iestāžu rēķina	„ 4,00
g) par ārvalstu piederīgo ārstēšanu	„ 4,00
h) personām, kas ārstējas uz Rīgas pilsētas sociālās apgādības nodaļas rēķina	„ 4,00

Sarkankalna vājprātīgo iestādē:

- a) rīdziniekkiem, kas ārstējas uz privatpersonu rēķina Ls 1,20
- b) personām, kas ārstējas uz Rīgas pilsētas socialās ap-
gādības nodaļas rēķina , 2,50
- c) personām, kas ārstējas uz valsts un citu pašvaldību
rēķina „ 3,00
- d) personām, kas ārstējas uz slimo kasu rēķina . . . „ 3,50
- e) par ārvalstu piederīgo ārstēšanu „ 4,00

Par operacijām, ieskaitot pārsienamo materialu:

- a) par mazākām operacijām Ls 4, Ls 6, Ls 10
- b) „ vidējām operacijām , Ls 10 — Ls 20
- c) par lielākām operacijām Ls 30
- d) par frakturām Ls 4, Ls 6, Ls 10, Ls 20 vai Ls 40
- e) par cyskoskopiju , Ls 8,
- f) par operacijām ambulancē Ls 2 vai Ls 4
- g) par ģipsa gultām Ls 20 vai Ls 30.

Ārstēšanās ambulancēs:

- Ambulatoriska izmeklēšana Ls 0,50
- Par mazu pārsējumu Ls 0,40
- Par lielāku pārsējumu Ls 1,— vai Ls 2.—

Gultu skaits:

Pirmā pilsētas slimnīcā noteikts uz 450, pilsētas bērnu slimnīcā uz 300.

Visas citas šē neminētās takses paliek līdzšinējās.

Maksa par uzturēšanos pilsētas nespējnieku patversmēs un bērnu dārzos.

Pilsētas dome 1920. gada 3. augusta sēdē pieņēma sekošu taksj par nespējnieku un bērnu uzturēšanu pilsētas patversmēs:

	Piederīgie pie Rīgas	Pārējie Lat- vijas pavalstn.	Ārvalstu piederīgie
1. Par nespējnieku uzturēšanu	750 rub.	900 rub.	1000 rub. mēnesī
2. Par bērnu uzturēšanu bērnu dārzos	900 „	1000 „	1200 „ „
3. Par bērnu uzturēšanu patversmēs	1000 „	1300 „	1400 „ „
4. Par pilsētas socialās apgādības iestādēs strādājošo darbinieku bērnu uzturēšanu . . .	300 „ mēnesī		

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309065241

(2-)

